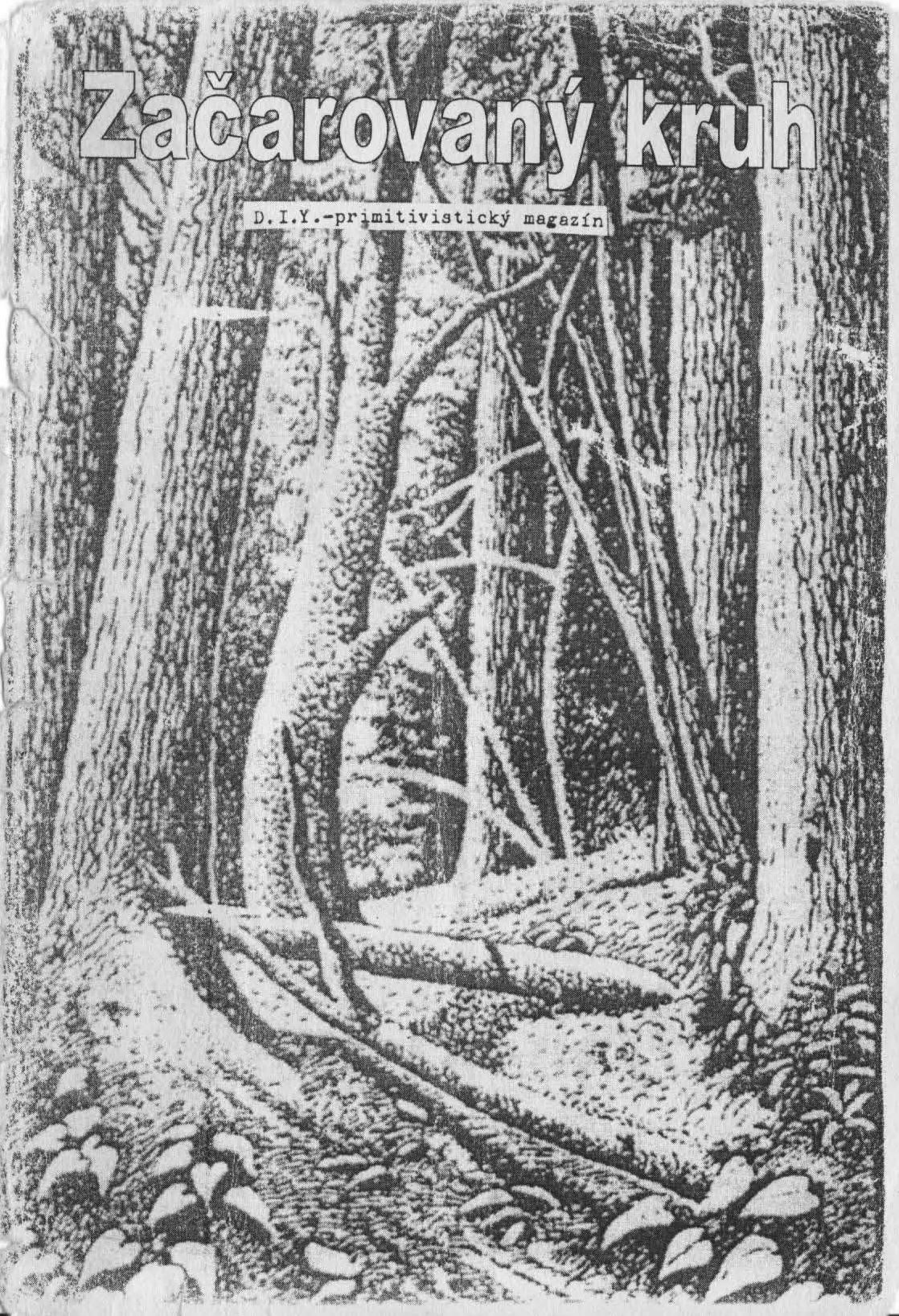

Začarováný kruh

D.I.Y.-primitivistický magazín

CONFLICT „The guilt and the glory“

Viete, že najmenej 70% ľudskej populácie tejto planéty hladuje a oveľa viac má nedostatok jedla? Musíte vám byť dobre známe správy o hlade v Etiópii, kde bolo teraz počasie také suché, že úroda bola zničená, kde ľudia sú tak hladní, že musia cestovať mnoho míľ do najbližšej núdzovej stanice, kde by mohli byť kŕmení jedlom. V každej jednej stanici denne zomiera vyše 40 ľudí totálne vysušených. Nemajú ani silu odohnať preč muchy, ktoré čakajú na svoj POKRM. Títo ľudia sú obeť našich západných vlád. V Británii sa zadržiavajú obrovské prebytky obilia, v EEC sú hory jedla, americkí farmári dostávajú zaplatené, keď zničia časť svojej úrody, kým veľké korporácie plundrujú krajiny 3. sveta. Prečo to je tak - ekonomická, vedá nenásytosti. [REDAKOVANÉ] vraví, že ľudia musia platiť západné ceny za potraviny. Obyvatelia hladujúcich krajín si to nemôžu dovoliť, hlavne keď si ich vlády berú ako prvé to najlepšie. Západné vlády majú nadbytok peňazí. Zdaňujú naše príjmy, potom zdania všetko čo si kupujeme. Berú nám peniaze, na ktoré sme pracovali a používajú ich na nákup zbraní. Oni budú radšej schopní zničiť svet 12x na miesto 10x, ako by mali prebytky jedla dopraviť tým, ktorí zomierajú. Musíme tolerovať túto nechutnosť? Veď čoskoro môžeme aj my hladovať kvôli ich daniam.

Niektorí ľudia nevidia súvislosť medzi veľkým biznisom a deštrukciou. Najväčší vrahovia sú McDonalds. Nielenže chovajú a vraždia milióny kusov dobytka, ale ničia aj dažďové pralesy, aby majú miesto na pasienky. Toto ničí stovky jedinečných druhov, nevraviac o tom, že tie stromy potrebujeme na tvorbu kyslíka pre našu planétu. Veľa vtákov zo Severnej Ameriky odchádza do týchto lesov, a keď prídu a nenájdu žiadne lesy, umierajú. Znižujúca populácia vtákov znamená viac hmyzu a americká odpoveď na to je chemické postrekovanie. Všetci vieme o továrňach, ktoré vyrábajú pesticídy, iste poznáte Union Carbide. Je to americká firma, ktorá vyrába nebezpečné stroje. Na tom nezáleží, takmer 3000 Indiánov je mŕtvych, tisíce majú choroby a zranenia, ktoré sa im nikdy nezahojia. Nevinní ľudia, ktorí nič neurobili.

Takmer všetok veľký obchod je založený na vykorisťovaní. Kozmetické firmy používajú mŕtve zvieratá na výrobu svojich produktov, kvôli podporovaniu sexismu presviedčaním mužov aj žien, aby vyzerali rovnako ako všetci ostatní. Reklamy toto podporujú a reklama každého druhu obyčajne zobrazuje ženú len ako sexuálny objekt a to nahráva znásilneniam. Farmaceutické firmy požadujú od výskumu vývoj nových liekov na liečenie domnelých chorôb, ktoré vznikajú nadmernou spotrebou mäsa a mliečnych výrobkov. Booker McConnell vlastní všetko od mäsiarstiev po lekárne, ale kým sa peniaze kotúľajú, koho to zaujíma? Uránová ťažba sponzorovaná v Británii firmou RTZ ničí krajinu, zabíja divočinu, vykorisťuje domorodcov a spôsobuje im rakovinu. Používa sa na výrobu bomb a nukleárne palivo, produkuje odpad, ktorý sa vypúšťa do mora. Zmrzačené dojčatá, umierajúce deti a leukémia sú veci, ktorých hovoríme. Koľko ľudí ešte musíme počúvať?

-138

Nikdy som nebol na nejaké dlhé úvody, takže aj teraz to bude stručné. Najprv by sa asi patrilo ti poďakovať, že si si tento časák zaobstaral - a. Dúfam že si v ňom každý nájde niečo, čo ho aspoň trochu zaujme. Ja si ho tak teraz po dokončení pozerám, veľa vecí by som spravil inak, napr. tie otázky v rozhovoroch mohli byť fakt duchapľnejšie, ale čo už.

Pôvodne to mal byť benefit pre V.L.K.-ov, ktorých mám naozaj rád pre to čo robia, ale nakoniec som sa rozhodol, že peniažky pôjdu pre A.L.F.-Slovensko. Dali sa tu do pohybu nejaké veci a v blízkej dobe začne vychádzať niečo ako ALF-spravodaj, v ktorom budú zverejnené akcie, ktoré sa stali, príp. nejaké rady, úvahy, fotky atď. Preto ak máte niečo k veci, čím by ste mohli do tohto spravodaja prispieť, bolo by to skvelé, a veľmi by to potešilo. Kontakt:

Aby som nezabudol, OBROVSKÉ ďak Jociovi a Marošovi za pomoc s fotením tohto plátku.

-0A20

- Ak máte záujem, tak si u mňa alebo distribútorov môžete zohnať nejaké benefičné kazety. Všetky stoja 40 korún, z toho je 10 vždy benefit, hlavne pre V.L.K.-ov z Tulčika, ktorí s tým zriadením rezervácií robia fakt veľkú vec. Všetky kazety, okrem TOUCH THE EARTH a ERADICATE, majú preložené texty, úprava je 'D.I.Y as fuck' a kvalita nahrávok celkom OK, ale to je to najmenej, nie? Takže tu sú tie kazety:
1. POMÁHAJ BEZMOCNÝM - toto je kompilácia so starými kapelami ako One Way System, Black Flag, Adicts, atď.
 2. DIY TAPE - komp. s novšími kapelami, napr. Autonomy, Mankind?, Seth, Hylkio....
 3. DIY TAPE vol. II - komp. s Quarantine, Pist, Substandards, Disaffect atď. Ku kazete je booklet.
 4. PIESNE NIELEN O VOJNE - staršie kapely ako E.N.T., Chaos UK, Crucifix, Jello Biafra... plus booklet
 5. TOUCH THE EARTH - toto sú domorodé piesne z Ameriky, v takom modernejšom prevedení. Veľmi príjemné, síce bez textov ale s bookletom.
 6. CAPITALISM SUCKS! - komp. s kapelami ako Mushroom Attack, Tofu Love Frogs, Antischizm, Los Crudos atď. Celkovo 23 kapiel + booklet
 7. ERADICATE - výborný punk zo Škótska, akurát škoda že bez textov.

Prípravujú sa:

8. DIY TAPE vol. III: komp. s Aus Rotten, Disaffect, Code 13, Global Holocaust atď. Booklet
9. AUS ROTTEN - výborná vecička od tejto božskej kapely. Na kazete sú dva albumy 'System works for them' a zatiaľ najnovší 'And now back to our programming'. Booklet.
10. PIST/ANTIFLAG - splitko dvoch skvelých kapiel z USA, absolútne vymakané texty. Milujem to! Booklet, príp. texty v obale.

Táto otázka je viac menej nevyhnutná, myslím že môžeme začať rozprávaním o veľmi jedinečnom aspekte vašej kapely. Ved sa pozrieme na vašu poslednú nahrávku, split LP s Pink Turd In Space, zdá sa že ste veľmi ovplyvnení vašim kultúrnym pôvodom a zemou. Mohli by ste povedať niečo o tom a možno aj o rozdieli medzi prístupom ktorý máte vy na jednej strane a nacionalizmom na druhej?

B: Toto je otázka, ktorú sa nás na tomto turné pýtajú dosť často. Z toho čo počúvam, je veľa nadiatov, ktorí si dávajú keltské tetovania, používajú keltské motívy a takisto vytrhli švestiku aj medicínsky kruh z ich skutočného významu a zmenili ich na symboly útlaku. Táto manipulácia

kultúrnych motívov sa deje znova a my si chceme byť istí, že s tým nebudú mať úspech. Chápeme to tak, že sú to len naše kultúrne korene, práve tak, ako ich majú aj iné prírodné národy, napr. americkí Indiáni, a ktoré nám boli zobrať kolonizáciou. Môžeme vidieť veľa podobností medzi týmito starými kultúrami, čím ďalej ideš v čase dozadu, tým viac spoločných znakov týchto kultúr nachádzaš.

PE: Ale mohol by som povedať, že je v tom tiež veľa nacionalizmu, v dôsledku čoho by sa Škótsko mohlo oddeliť od UK?

B: Ale v tom musím s tebou nesúhlasiť. Je rozšírená predstava, že túžba Škóťov po nezávislosti má čo dočinenia s pravícou. Co sa v skutočnosti stalo je to, že škóti pochopili že anglická vláda na nich kašle. V posledných voľbách 75% škótskych voličov hlasovalo proti konzervatívcem, no keďže je volebný systém taký aký je, konzervatívi zostali vo vláde, a to znamená že sa pre nás nič nezmenilo. Nemáme ilúziu, že sa nám podarí niečo zmeniť demokratickými voľbami, oni nás akurát nechajú vybrať si vlastných utláčateľov! A pretože konzervatívi vedia, že ich škóti nebudú voliť, nemajú ich ani znepokojovať názor ľudí v Škótsku. To je dôvod, prečo máme najväčšiu militaristickú zónu v západnej Európe, Poll Tax testovali na nás, máme najväčšiu nezamestnanosť v UK, nukleárny a chemický odpad je skladovaný u nás, dostávame všetko ich hovno. Nevidím to ako nacionalizmus protestovať proti tomu a skúsiť zlomiť to, musíme sa oddeliť od UK. Nevravím že v tom nie sú žiadne pravicové aktivity, ale myslím že ľudia zisťujú že je v tom niečo zlé a chcú s tým niečo urobiť. Nie je to o nenávisťi Škóťov voči Angličanom. Škóti len viac nechcú byť ovládaní.

PE: Ako si udržiavate škótsku identitu v punkovom kontexte, pretože punk nemá veľa čo dočinenia s touto kultúrou.

A: Všetko o čom spievame v punkovom kontexte, pôvodne prichádza z kmeňového životného štýlu. Veľa zla v západnej spoločnosti ako sexismus, homofobia, rasizmus, nacionalizmus a ďalšie neboli súčasťou životného štýlu, ktorým žili pôvodní ľudia.

PE: Musím pripustiť, že som nikdy príliš neskúmal túto otázku, ale nikdy ma nenapadlo, že tieto kmeňové boli neobyčajne slobodomyselné a mali slobodnejšiu spoločnosť ako iné kmeňové v tom čase. Tak som zvedavý, či to je historický fakt, alebo len tvoja interpretácia histórie? Myslím, že veľa ľudí má príliš romantické predstavy o pôvodných ľuďoch, malujú si ich vo veľmi slobodných farbách. Pozri sa napríklad na amerických Indiánov: boli tam určité kmeňové ktoré boli zložené len z bojovníkov a ktoré sa živili vykorisťovaním tých kmeňov, ktoré farmáčili alebo lovili. Zdá sa mi príliš zjednodušené hovoriť, že prírodní ľudia boli dobrí a všetci ostatní zasa zlí. Nie je to tak, tak je jednoduché.

A: Chápem ako to myslíš, ale to je rovnaké v každej kmeňovej spoločnosti, sú tam bojovné aj far-

márske kmeňové, ale rozdiel oproti modernej spoločnosti je, že tam je vždy rovnováha medzi nimi! Veľa moderných -izmov existovalo aj v minulosti, a my sa ne snažíme predstierať, že kmeňový život bola utopia alebo niečo, ale pozri sa napr. na homofobiu. Iste, aj tam bola nejaká, ale aj tak tam boli určité kmeňové, ktoré si vážili mužských členov, ktorí boli viac ženskejší ako ostatní. Hľadeli na nich ako na svätých, pretože mali obe pohlavia v jednom tele. Boli špeciálni členovia kmeňa a skutočne rešpektovaní!

B: Veľa z pôvodných kultúr zdôrazňuje význam rovnováhy medzi mužskými a ženskými aspektami vnútri človeka.

PE: Keď sa na situáciu pozrieme z globálneho hľadiska, mohli by sme povedať, že Škótsko ako súčasť bielych európskych národov bolo tiež zodpovedné za

kolonializmus a jeho dôsledkom bolo ničenie pôvodných ľudí a ich kultúry.

A: Ako kapela sa nehlásime ku škótskej národnosti. Viďme sa ako pôvodní ľudia, ktorí nie sú Škóti.

B: Vidíme sami seba ako Kelty a Piktov, ktorí boli pôvodní obyvatelia Škótska. S nimi sa stotožňujeme skôr ako so Škóťmi. Oni boli jedny z posledných veľkých západných kmeňov, ktoré mali tieto postoje, zviazané so všetkými anarchistickými a slobodomyselnými hodnotami spolunážívania a rešpektovania krajiny, nazerania na seba ako na strážcov planéty skôr ako na jej vlastníkov.

PE: Ale stále si myslím že škótsko ako súčasť UK je tiež veľmi zodpovedné za kolonializmus, pretože aj keď škótsko určité obdobie odporovalo anglickému útlaku, oni si dovolili byť vykúpení určitou mierou luxusu, materializmu, ktorú im Anglicko ponúklo za návrat ich lojality.

B: Áno, my si to plne uvedomujeme. A aby som išiel ešte ďalej, tak musím pripustiť že ľudia s ktorými sa stotožňujeme, Kelty a Piktovia, neboli celkom to konali. V tých časoch boli Piktovia utláčaní Keltsmi a rovnaká vec sa stala škóťom vo vzťahu k Angličanom. To ide do stavu, kde škóti skutočne nemajú vlastnú kultúru. Myslia si, že ich kultúra je vec, ktorú môžu predať turistom, kilty (škótske sukne) a všetko ostatné. Oni ešte vôbec nepoznajú svoju vlastnú kultúru. Myslia si, že kilty môžu nosiť len na futbal a svadby, alebo sa v nich predvádzať pred turistami.

PE: Je to aspekt odporu a rovnováhy s prírodou, s čím sa identifikujete?

B: Nie len odpor, ale všeobecne celkový postoj tých skorších kultúr, ktoré boli vymazané. Kdekoľvek vidíš korporatívny mechanizmus ľudí, ktorí sa posudzujú ako strážcovia tejto tradície a dedičstva, sú zničení. Stávalo sa to v minulosti našim ľuďom, stávalo sa to domorodým Američanom a dnes sa to stále deje v strednej a južnej Amerike a na veľa ďalších miestach po celom svete. Myslím že je dôležité, že sa identifikujeme s týmto problémom a bojujeme za jeho zastavenie a pomáhame týmto ľuďom, a tiež sa stotožňujeme s našimi koreňmi a vkladáme ich do súčasnej situácie. Chápem že existuje nebezpečenstvo v mať hrdosť na svoju kultúru, pretože to môže viesť k nacionalizmu a podobným veciam. Ale o čom som presvedčený je to, že keď ideš späť v históriu, viac pochopíš, že my všetci sme rovnakí ľudia a národné a kultúrne hranice neexistujú, keď ideš späť dost ďaleko. Z tých dávnych čias si berieme inšpiráciu. Všetko o čom sme spievali z punkového a anarchistického kontextu prichádza z tohto, je to práve silnejší dôvod, pretože sa môžeš identifikovať s kultúrnou cestou dedičstva svojich predkov, nech pochádza odkiaľkoľvek. My nechceme robiť len ďalší všeobecný, heslovitý punk rock. Co som spieval na našom split s xxxx albume vychádzalo priamo z nášho srdca a toto budeme robiť aj na našich ďalších nahrávkach, s tým rozdielom, že sa budeme pozerieť z odlišnej perspektívy, pozerieť sa na starodávne cesty a pripodobniť ich súčasnosti. Už roky je punk s cho

pný ukazovať, čo je zlé v tomto svete, ale bolo v ňom veľmi málo pozitívnych vecí ktoré by predkladal: návrhy, ako zmeniť to čo je zlé, kde môžeme hľadať príklady, z čoho sa učiť. Podľa nás je odpoveď v pohľade na kmeňové kultúry a učenia sa z nich.

PE: Vráveli ste, že sme vždy mali v histórii cykly útlaku, začínajúcich útlakom Piktov Keltami, potom Skotov Angličanmi a potom pôvodných obyvateľov Ameriky, Ázie a Afriky Europeanmi. Ako si myslíte, že by sa tieto cykly dali zastaviť, keď sa zdá že sú nekonečné?

B: Táto otázka ma už roky privádza do pomykova. Vždy som sa divil: kedy sme zišli na zlú cestu? Skade prišla tá nenásytnosť? Moja inšpirácia, aj keď sa z toho môže zdať trochu naivná, je pozeráť sa na kultúry, ktoré sa vydávali cestou spolunažívania bez nenásytnosti a baženia po moci. Pre toto stále zdôrazňujeme potrebu učiť sa od nich a pomáhať týmto ľuďom, pretože oni sú jediní, ktorí nám môžu pomôcť zložiť tieto cykly útlaku. Nechcem byť pesimistom a hovoriť že to je len ľudská natura a že to je cesta ktorou pôjdeme. Radšej som viac optimistom, nechcem sa chytiť do pasce sklúčenosti.

PE: Predtým ste vraveli, že ľudia v škótsku si nie sú vedomí svojej kultúry. Na druhej strane všimol som si tendenciu medzi tzv. alternatívnymi ľuďmi vyterať si z rôznych svetových kultúr veci, ktoré sa im páčia, tak ako v supermarkete. Hovorili ste o fetišoch používajúcich keltské znaky, ale všimol som si, že viac sa to deje v alternatívnych kruhoch. To isté platí pre znaky domorodých Američanov a Japoncov. Vela ľudí si v týchto dňoch dajú také tetovania, bez toho aby vedeli čo znamenajú. Je to len z povrchných dôvodov, že sa im tie tetovania páčia, nič viac, nič menej! Osobne to cítim ako neúctivosť voči tým kultúram, tak by som bol zvedavý na váš názor na toto.

A: Hej, cítim to špeciálne v prípade keltských dážníc, ktoré sú tak nádherné, že to ľudí očaráva len umelecky. Mať to vytetované alebo to používať ako umenie je obyčajne prvá cesta ako s tým prísť do kontaktu. Môžu si dôkladne preštudovať čo tie obrázky znamenajú a začať skúmať jak tí ľudia žili a veci okolo toho. Tak aj náhodný kontakt ako tetovanie by mohol byť dobrá vec, pretože môže vzbudiť záujem, ktorý neskôr prejde do seriózneho štúdia.

B: Tiaž som mal vytetované nejaké symboly bez toho že by som vedel čo znamenajú, len preto že boli naozaj pozoruhodné a fascinujúce. Ako Angus hovoril, ich krása ťa inšpiruje k tomu, že chceš o nich vedieť viac. A čo si hovoril o tom kultúrnom supermarkete, musím sa priznať, že jedným z dôvodov prečo som sa začal zaujímať o našu kultúru bolo čítanie o domorodých Američanoch. Uvedomoval som si že ich kultúra a myšlienky boli veľmi zaujímavé, ale nebola to moja kultúra, nemal som s ňou skutočnú spojitosť a nechcel som len čerpať z cudzieho prameňa, chcel som mať svoje vlastné korene, tak som začal skúmať minulosť svojich predkov. Ako som vravel predtým, čím dozadšie ideáš v histórii, zisťuješ, že tam neboli rozdiely. Nachádzaš vela podobností: ako staré náboženské obyčaje i duchovné symboly, ktoré boli často používané. Je to skutočne univerzálne a začínáš si uvedomovať, že tam nie sú žiadne bariéry a teda to není ako supermarket!

PE: Dobré, nemal som v tomto jasno. Len cítim, že príležitosťný záujem väčšiny ľudí je voči týmto kultúram neúctivý. Myslím, že patríte k menšine, ktorá to skutočne berie vážne. Zdá sa že všetky tie keltské a japonské symboly, ktoré musím uznať sú nádherné, sú len trendom a nemám dobrý pocit z toho, že len pár ľudí vie čo skutočne znamenajú.

B: Áno, to je tá istá vec so všetkými tými ľuďmi, s vytetovanými anarchistickými znakmi na ramenách bez šajny o tom, čo vôbec znamenajú. Myslia si že to symbolizuje chlastanie a plvanie na kapelu, ale to je rovnaké všade. Vždy budeš mať ľudí vezúcich sa v niečom len z povrchných dôvodov. Ale vždy budú tiež ľudia zaujímaví sa úprimne a ktorí budú skúmať o čom to je a kráčať ďalej. Snád to využijú aj na urovnanie si svojej hlavy a možno aj na urovnanie stavu sveta!

PE: Ale nemyslíte že hlavne keltské umenie je zneužívané pre komerčné dôvody, ako ďalší konzumný produkt?

A: Áno, je to pravda, ale môžeš sa na to pozeráť aj z ďalšieho hľadiska. Len sa pozri na všetkú tú po-

zornosť dávanú nedávno domorodým Američanom. Môžeš vidieť ich umenie všade, a aj keď je využívané na komerčné ciele, stále budú nejakí ľudia ktorí sa o to vďaka tomu začnú zaujímať, a možno ich to aj pritiahne.

B: To isté máš aj so zelenou "uvedomelosťou". Môžeš to odsúdiť len ako ďalšiu kapitalistickú manipuláciu, ale sú v tom aj nejaké dobré veci, ako väčšia znalosť o odpadoch apod., takže nemyslím že je všetko zlé.

PE: Nemyslíš, že cez šírenie myšlienok alebo vyrábanie konzumných produktov sa to stáva paralyzovaným?

B: Nemyslím že hrozí také nebezpečenstvo. Všimol som si nedávno v Glasgowe, že tam je vela turistických obchodov predávajúcich kilty, tričky s keltskými motívami, šerťáky, obrusy - čo si povieš, to ti oni predajú! Je to skutočne posledná mánia, ale tá nakoniec odumrie a ostnú ľudia, ktorí sa o to skutočne zaujímajú.

A: Teraz není tolko nacionalizmu v škótskej otázke ako predtým, lebo pravičiarci nedostali svoju agendu medzi o statných. Teraz sa koná každoročný festival Piktov, kde sa môžu naučiť veci, ktoré väčšina ľudí nevie o svojich predkoch.

B: V tejto skurvenej konzumnej spoločnosti je tak vela stratených ľudí, ktorí sa potrebujú niečoho chytiť a nechcú aby to bolo náboženstvo alebo materializmus.

PE: Ale nemyslíš že tento zvýšený záujem o vašu kultúru bude viesť ľudí k netolerantnosti voči ďalším kultúram?

B: Keď sa na to hlbšie pozreš, že to je všetko v základe to isté! Myslím že sa treba preniesť cez klišovité aspekty kultúry. Každá krajina má tie svoje stereotypické kliše prezentované spoločnosťou a ktoré považujú za svoje dedičstvo: kukučkové hodiny vo Švajčiarsku, nosenie kiltov v Škótsku a podobné hlúposti. Je to ten istý manipulatívny bullshit všade, ale keď sa na to pozreš hlbšie, zbadáš že tam je toho viac ako len pár tovarov na predaj.

PE: Všimol som si, že nosíte kilty a zároveň si udržujete punkový výzor. Sú toto dva najdôležitejšie vplyvy vo vašich životoch, alebo len úplná náhoda?

B: Áno, toto je hlavné vysvetlenie, ale tiež tam je ďalší aspekt. Bez toho aby to vyznelo nacionalisticky, alebo nejak podobne, musíme povedať, že až do pomerne nedávnych čias, asi tak 100 rokov, Škóti nemohli nosiť kilty, hovoriť svojím jazykom, počúvať alebo tvoriť svoju hudbu. Niektorým klanom bolo zakázané používať svoje mená. Bola to okupovaná krajina a všetky tradičné zvyky boli zakázané anglickými koloniálnymi autoritami. Chceli priniesť späť niektoré z týchto tradícií, aby ich pravičiarci nemohli znaužiť pre svoje zábery.

PE: Myslím že je super odpútanie sa z toho macho štýlu, ktorí ti hovoria že musíš vyzeráť skutočne tvrdo a drsne. A myslím, že to je tiež celkom zábavné. Dobré, aspoň pre nás, pretože nie sme zvyknutí vidieť to.

EARTH BEAT

A: Ironické je, že ani ľudia v Škótsku na to nie sú zvyknutí. Keď ideme v kiltoch po Glasgowe, tak ľudia na nás hádžu udivené pohľady. Aj tam si myslia, že muži by nemali nosiť kilty, je to skurvené macho vymývanie mozgov. Keby si sa hocikoho v Škótsku opýtal, aký je jeho národný kroj, odpovie ti že kilt. Ale keď sa opýtaš kolkáti ho skutočne nosia, menej ako 50% odpovie kladne. Oni to pokladajú len za tanečný kostým, alebo niečo, čo sa nosí na svadby.

PE: Pýtal som sa, pretože viem, že ste súčasťou "Kampane za nenásilný, bláznivý tanec" a som zvedavý či kilty apod. sú jej súčasťou.

A: Je to čast', ale nepovedal by som že to bol pravý dôvod. Pokúšame sa robiť ľudí na koncertoch viac uvoľnenými, pretože sme si mysleli, že tam je nepísaný zákon, že sa musíš vždy pozerieť škaredo a musíš tancovať tvrdo, ale my by sme radšej videli baviaci sa ľudí, užívajúcich si bez ubližovania niekomu. A keď nás vidia hore na podiu skutočne bláznivých, jak robíme všetky tie griasy a poskakujeme okolo ako idioti, oni majú tiež viac srandy. Pozerajú na nás a vidia že sme úplne smiešny a uvedomia si, že nemusia byť zviazaní a môžu sa uvoľniť a užívať si. To skutočne láme bariéry.

V: Chceme ešte povedať, že sme nemali nejaký plán, aký druh kapely by to mal byť. Boli sme fascinovaní keltským umením, boli sme do toho čoraz hlbšie zatáňovaní a rozhodli sme sa včleniť to do kapely. Nešli sme do toho kvôli propagovaniu a podporovaniu keltskej kultúry cez kapelu, to bol len prirodzený vývoj a prekvapujúco sa to zhodovalo s našimi punkovými ideálmi a tak sme sa rozhodli skombinovať to.

PE: Ale kedy presne sa to stáva nenásilným bláznivým tancom? Sú skupiny ktoré to podporujú ako Mushroom Attack, One by one, Hiatus atď. a videl som že vy tiež máte motto na vašich tričkách.

A: OK, čo sa stávalo je, že my hráme po celej Británii a obyčajne máme veľký obytný voz a bereme na koncerty našich priateľov. Najmenej polovica ľudí cestujúcich s nami sú malé deti. My sme cestovali dokola a polovica obecnstva bola tvorená našimi priateľmi a zistili sme, že ľudia ktorí prešli celú túto cestu aby nás videli, tak nemohli pretože tam bol všetok ten násilný tanec. Toto sa dialo znova a znova a my sme sa rozhodli odísť z toho, pretože sme nechápali, prečo by nás naši priatelia nemohli vidieť bez toho násillia.

B: Chápem, že náš druh hudby je naštvaný a je v ňom veľa agresie prichádzajúcej z pracieho a chápem ľudí že sa chcú bláznit, a uvoľniť svoju energiu, ale myslím, že by vždy mali rešpektovať skutočnosť, že každý má priestor, ktorý by nemal byť narušený. Ináč je to len ďalšia forma útlaku!

A: Mohlo by sa zdať OK udierať či kopat do hocikoho len preto, že hrá taká hudba, a keby nehrala a robil by si to isté na ulici už by si bol v mojich očiach fašista. Ale predsa nemôže to byť iné len preto, že tam hrá hudba!

B: Nechceme poskytovať zvukovú kulisu pre niekoho agresívne správanie. Keď chceš byť násilný, tak si vybi svoju agresiu na štáte alebo inom skutočnom utláčateľovi, ale nie na rovnako zmýšľajúcich ľuďoch, ktorí sa chcú zabávať. Koncert je na to, aby sme boli spolu, cítili sa dobre a komunikovali. Neni tam treba žiadnych macho debilov a je čas aby sa ľudia proti tomu postavili.

PE: Máte tiež pár textov o pokusoch bojovať proti konformnej spoločnosti.

A: To bolo veľmi osobné, pretože Brycey a ja sme boli "uväznení" v Glasgowe. Vo svojom vnútri sme cítili že tam nechceme byť, boli sme tam vložení, nútení schovávať svoje myšlienky, byť ticho a len prežívať každodenný život. Nechceli sme to a zobralo

nám to 2 roky nájsť motiváciu na prerušenie tejto manipulácie a dostať sa von.

PE: Nechceli ste byť akurát v Glasgowe alebo to bola skôr otázka žitia v meste ako protiklad k žitiu na vidieku?

A: Aj-aj, v Glasgowe bol ten špecifický problém, že si si tam nebol mohol prečistiť hlavu. Každý okolo bol zmätený a to robilo zmäteným aj teba. Nemáš tam priestor na svoje myšlienky a už po chvíli ťa to robí šialeným.

B: Odchod z mesta ťa môže oslobodiť psychicky aj fyzicky. Umožní ti pozrieť sa do seba a zhodnotiť rolu, ktorú hráš v mestskej kultúre. Niekomu sa to môže zdať ako kázanie, ale všimol som si, že sme sa stali oveľa viac pozitívny odkedy máme naše mysle otvorené a naše veci sú teraz oveľa viac spoločné.

A: Nevrávime, že všetci by mali odísť z mesta a nechať všetky veci za sebou. My to používame na prečistenie našich hláv od všetkého chaosu a potom môžeme ísť späť a pracovať na pozitívnych zmenách vecí okolo nás. Odišli sme z Glasgowa, ale stále tam trávim len toľko času ako mimo neho. Máme teraz možnosť zmazať všetok ten zmätok, keď ho začína byť príliš veľa.

B: Len keď sa odsťahuješ z mesta môžeš pochopiť aká je zlá tá existencia, ktorú sme si vytvorili v týchto veľkých mestách pre ľudského ducha. Uvedomíš si, že sa nemôžeš ani prejsť, pretože je všade plno obchodov a len sedíš doma a myslíš na to, že nemá význam chodiť von pretože nemáš peniaze. Tak môžeš vidieť ako je všetko založené na konzume. Môžeš si potom uvedomiť tieto veci a bojovať s nimi!

PE: Zdá sa, akoby ste volili o niečo jemnejší prístup. Spomínam si, že tiež máte pieseň proti homofóbii, a ako tak rozmyšľam, nevybavuje sa mi veľa kapiel, ktoré by spievali o týchto "nemuzických" témach. To nebolo niečo bežné v UK, aspoň nie u kapiel hrajúcich agresívny štýl muziky.

B: Myslím, že to je jeden z dôvodov, prečo bol punk vždy mužskodominantný. Vždy to bola skupina nahnevanych mužov hore na podiu, skutočne nahnevanych a tvrdých, ktorí sa báli dotknúť takýchto tém. Na našich ďalších nahrávkach sa budeme venovať práve týmto témam. Zdá sa že je neakceptovateľné spievať o láske a podobných veciach, hoci tvoria podstatnú časť našich životov! Keď je útlak v hocakej podobe, musíš sa proti nemu postaviť a nevyhýbať sa mu, aj keď to odporuje akýmisi nepísaným punkovým pravidlami. My sme boli prijímaní až neskôr, pretože sme spievali o znovuspojení so Zemou apod. a ľudia hovorili že sme hippies, čo je skutočne spiatočnická blbosť.

PE: Všimol som si, že veľa vašich textov zo split LP súvisí s odmietaním spoločenských noriem...

B: Každý je do určitej miery kontrolovaný štátnymi stereotypmi len to je robené takou prefikanou formou, že väčšina ľudí si to neuvedomuje. Všetci sme manipulovaní do určitých sexuálnych rolí tak chceme hovoriť o týchto veciach cez naše texty, pretože príliš veľa ľudí sa nepýta na všetko.

A: Nevrávime že všetci z vás sú štátom kontrolované prišery a my sme slobodomyselné bytosti. Chápeme že každý sa vyvíja a chceme ľuďom pomôcť, aby si to uvedomili!

DEŇ VĎAKYVZDANIA

AmeriKKKa oslavuje genocidu

"Nie sme zaniknutí. Nie sme porazení. ---"

Sme tak silní ako vždy."

- United Americans Indian of New England (UAINE) -

Deň vďakyvzdania je podstata Ameriky,

jeden zo základných kameňov USA, na ktorom spočíva ich hrdosť. Nie je potom prekvapujúce, že je to vlastne oslava genocídy a bude použitá brutálna sila na umlčanie tých, ktorý sa pokúšajú odhaliť lži, ktoré to obklopujú.

28.11.1997 - každoročné zhromaždenie amerických Indiánov v Plymouthu na Deň vďakyvzdania prešlo do násilia, keď polícia napadla skupinu Indiánov, ktorá skúšala pochodovať cez historickú časť mesta. Správy sa rozchádzali v počte protestujúcich, bolo uvádzaných od 100 do 200 členov United Indians of New England, prítomných na mierovom Dni národného smútku. Svedkovia vraveli, že skupina Indiánov bola napadnutá políciou, potom čo médiá odišli a boli zbitý a postriekaný plynom. Dvadsaťpäť ľudí zo skupiny bolo zavretých. Medzi tými, ktorí boli zbití boli ženy staršie ako 70 rokov a aj 97 ročný muž. Polícia tvrdila, že oni

vzdorovali rozkazom neposlušným správaním a protizákonným zhromaždením. Niektorí svedkovia potvrdili, že obušky smerovali priamo do tváří niektorých Indiánov.

Skoršie v ten deň pochodovala skupina ľudí oblečená ako dobyvatelia, oslavujúca prvé Vďakyvzdanie, bez incidentov. Keď niekoľko indiánskych demonštrantov skúšalo povedať, že aj oni majú právo slobodného vyjadrenia a zhromaždenia, boli zmlátení.

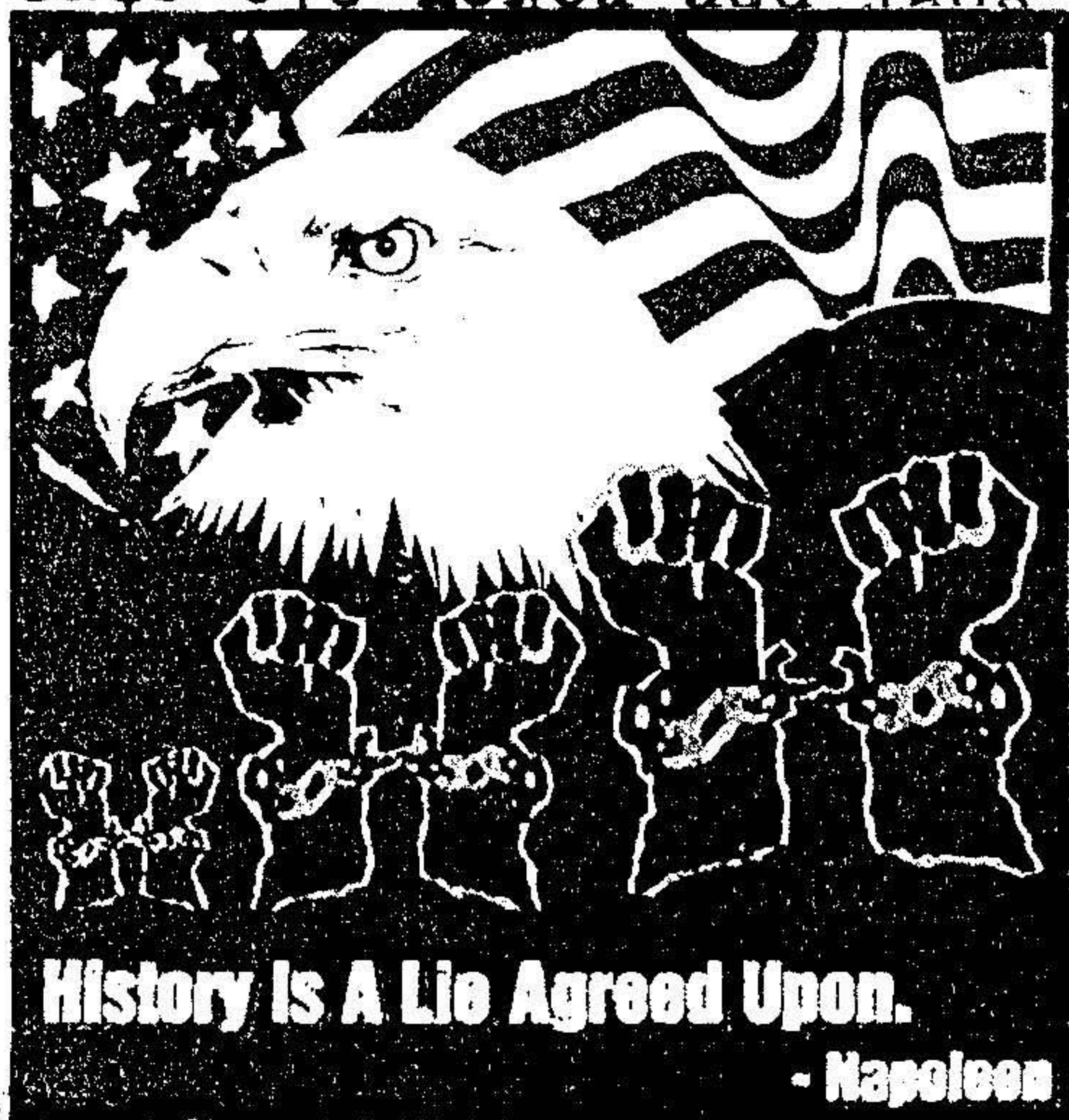

Vďakyvzdanie:

Národný deň smútku Indiánov.

Každý rok od 1970 organizovalo United Americans Indian of New England (UAINE) obrad Národného dňa smútku v Plymouthu napoludnie na Deň vďakyvzdania. Každý rok stovky domorodých ľudí a našich podporovateľov zo všetkých štyroch smerov sa k nám pripájalo. Každý rok, vrátane tohoto roku. Domorodí ľudia z celej Ameriky budú hovoriť pravdu o našej histórii a o súčasných problémoch a bojoch, do ktorých sme zatiahnutí.

Prečo stovky ľudí stoja v zime, miesto toho aby sedeli doma, jedli morku a sledovali americký futbal? Máme niečo proti žatevnému festivalu? Samozrejme nie. Ale vďakyvzdanie v tejto krajine, a zvlášť v Plymouthu, je oveľa viac ako domáci žatevný festival. Je to oslava dobyvateľskej mytológie.

Podľa tejto mytológie dobyvatelia prišli, domorodci ich privítali a živili, Indiáni sa rýchlo stratili do úzadia a každý žil odvtedy šťastne.

Pravda je v ostrom kontraste s touto mytológiou. Dobyvatelia sú glorifikovaní a mytologizovaní, pretože pomery prvej anglickej hovoriacej kolónie v Jamestowne boli príliš nepekné (napríklad, oni boli kanibalmi, aby prežili), aby podporovali skutočný národný mýtus. Dobyvatelia neobjavili prázdnu krajinu a nič viac, ako Kolumbus „objavil“ nič. Každý kúsok tejto krajiny je Indiánska krajina. Dobyvatelia sem neprišli hľadať náboženskú slobodu, oni ju už mali v Holandsku. Oni sem prišli ako časť obchodnej špekulácie. Zaviedli sexizmus, rasizmus, protilesbickú a protigayovskú nevraživosť, väzenia a triedny systém na tomto pobreží. Jednu z prvých vecí, čo urobili, keď prišli na Cape Cod - predtým ako to urobili v Plymouthu - bolo vyrabovanie Wampanoagských hrobov na Kukuričnej Hore a ukradnutie všetkých Indiánskych zásob na zimu - kukuricu, fazuľu a pšenicu - koľko len boli schopní uniesť. Oni neboli lepší ako ostatné skupiny Európanov, čo sa týka zaobchádzania s domorodým obyvateľstvom. Prvý oficiálny „Deň vďakyvzdania“ bol vyhlásený roku 1637 guvernérom Wintropom. Urobil tak na oslavu bezpečného

návratu mužov z kolónie pri Massachusettskom zálive, ktorí sa zúčastnili masakry vyše 700 pegotských detí, žien a mužov.

Jediná pravdivá vec v celej tejto mytológii je, že títo opovrhnutiahodní európsky cudzinci by neprežili prvých niekoľko rokov v „Novom Anglicku“, keby nedostali pomoc od Wampanoagov. Čo domorodci dostali za túto pomoc, bola genocída, krádež našej krajiny a nikdy nekončiace represie. Zaobchádza sa s nami ako s podivnými pozostatkami minulosti, ale sme, pre väčšinu ľudí, v skutočnosti neviditeľní.

Keď sa odvážime postaviť za svoje práva, sme pokladaní za nerozumných. Keď hovoríme pravdu o histórii európskej invázie, často je nám povedané, aby sme išli tam, odkiaľ sme prišli. Naše korene sú ale práve tu. Ony sa nenatiahli cez žiadny oceán.

Národný deň smútku začal v 1970, keď muž z kmeňa Wampanoagov, Wamsutta Frank James, bol vyzvaný prehovoriť na štátnom oslavnom obede pri 350. výročí

dobyvateľského osídlenia. On odmietol rozprávať falošné slová pochvaly bielych mužov, ktorí priniesli civilizáciu nám chudobným pohanom. Domorodí ľudia z celj

Ameriky prišli do Plymouthu, kde oplakávali svojich predkov, ktorí boli predaní do otroctva, zaživa pálení, masakrovaní, podvedení od príchodu dobyvateľov v 1620.

Ale pamätaná slávnosť Národného dňa smútku ide ďaleko za okolnosti 1970-teho.

Môžeme vzdávať vďaku, ak si spomenieme na domorodého politického väzňa Leonarda

Peltiera, ktorý bol falošne obvinený FBI a je neprávom uväznený od 1976? Napriek horám dôkazov zbavujúcich ho viny a dokázanému zlému správaniu federálnych žalobcov a FBI, Peltierovi bol odoprený nový proces. Bill Clinton očividne necíti túto osobnú bolesť a odmietol dať milosť tomuto nevinnému mužovi.

Pre domorodých ľudí je prípad L. Peltiera jedna z najťažších skúšok, ktorej sa proti nám dopustila americká vláda. Média v Novom Anglicku prezentovali obraz

„Pegotského zázraku“: malý domorodý národ v Connecticute, ktorý rozbehol najúspešnejšie domorodé kasíno v krajine a zarobil z neho hromadu peňazí. Problém je, že kým nejakí nedomorodí ľudia teraz prestierajú, že všetci domorodci zarábajú obrovské prachy z kasína, obrovská väčšina žije stále v priepastnej chudobe.

Môžeme vzdávať vďaku faktu, že v mnohých rezerváciách sa nezamestnanosť odhaduje na vyše 50 %? Naše životné vyhliadky sú oveľa nižšie a naša detská úmrtnosť a samovraždy mladých ľudí sú oveľa vyššie ako u bielych Američanov. Každá jedna z viac ako 350 zmlúv, ktoré domorodí ľudia podpísali, bola americkou vládou porušená.

Sú rozpočtové krátenia (uzákonené ako republikánmi, tak aj demokratmi), prudko znížili vzdelávacie príležitosti pre domorodú mládež ako aj bytovú výstavbu v rezerváciách a spôsobili smrtný rez v zdravotnej starostlivosti a ďalších potrebných službách. Tieto krátenia zasiahli predovšetkým programy sociálnej starostlivosti, kým korporácie bohatnú každý deň. Chudobní ľudia, starí, imigranti, farební, ženy a deti pocítili najväčšie tlaky z útoku na chudobu. Veľa štátov sa doslova zbavuje starostlivosti o ľudí a vraví im, že si musia nájsť robotu. Problém je, že mnoho zamestnaní neposkytuje ľuďom prostriedky na prežitie. Ďalej, v mnohých oblastiach (napr. vidiecke indiánske rezervácie), sa práca nedá nájsť. Vzrastá tam počet rodín bez domova. Máme vzdávať vďaka za to, že je s nami zaobchádzané ako s nevítanými v našej vlastnej krajine? Alebo sa azda od nás očakáva vďaka za vojnu, ktorá je vedená Mexickou vládou proti Indiánom, s vojenskou pomocou USA vo forme helikoptér a ďalších zbraní? Keď potomkovia Majov, Aztékov a Inkov utekajú do USA, potomkovia dobyvateľov ich nazývajú „ilegálnymi cudzincami“ a vyhánajú ich naspäť. Ohrádzame sa proti prehliadke „dobyvateľského pokroku“ a tomu čo sa deje v Plymouth, pretože oni zarábajú milióny turistických dolárov každý rok na tejto dobyvateľskej mytológii. Tieto peniaze sú zarobené na našich zavraždených predkoch. Vzrastá počet ľudí hľadajúcich alternatívy na také sviatky ako Kolumbusov deň a Vďakyvzdanie. Prichádzajú k záveru, že keď chceme niekedy dosiahnuť význam komunity, musíme sa najprv pozrieť na pravdu o histórii tejto krajiny a odzvoňom tejto histórii zobrať späť životy miliónov domorodcov, čiernych, Latinoameričanov, Aziatov a chudobných a pracujúcich bielych ľudí. Mýtus Vďakyvzdania podávaný s európskym povýšenectvom a zrejým osudom, nevyhovuje mnohým ľuďom v tejto krajine. Ako raz povedal Malcolm X o skúsenosti afroameričanov Amerike: „My sme sa nevyloďili v Plymouth. Plymouth sa vylodil v nás.“ Presne.

Prečo policajti napadli mierový pochod? Prečo ťahali domorodcov za vlasy, keď ich zatvárali? Prečo zatvárali domorodých starších a medicinmanov? Prečo zastrašovali a napádali ďalších starších? Prečo útočili na deti s paprikovým sprayom? Prečo vytrhávali dredy černochoom? Prečo zatvárali ľudí, ktorí stáli na chodníku? Prečo striekali paprikový spray do očí, nosov a úst ľudí, ktorí stáli na

chodníku? Prečo striekali paprikový spray do očí, nosov a úst ľudí, ktorí už boli spútaní? Prečo si vyberali ľudí, ktorí mali odznaky a trička vyjadrujúce podporu domorodému politickému väzňovi Leonardovi Peltierovi? Isli títo policajti potom domov a napchávali sa morkami? Sedeli doma so svojim rodinami po tom, čo napádali naše rodiny? Vzdali vďaka udržaniu 377-ročnej tradície rasistickej nedotknuteľnosti v Plymouth? Najznejchucujúcejšia časť toho čo sa stalo je, že policajný útok bol vykonaný jednoducho preto, aby ochránil imidž dobyvateľov a nedotknuteľný imidž Plymouthu ako turistickej svätyne. Policajný útok bol plánovaný a uskutočnený, aby ochránil turistický priemysel v Plymouth. Záujmom nie je bezpečnosť žien, detí, starých a ďalších ľudí, ale ochrana obchodných záujmov.

Ľudské a občianske práva farebných ľudí, špeciálne domorodcov, sú zatracované, len aby sa zarábali peniaze a turisti neboli obťažovaní. Policajný útok vzplanul v ich tvárach. Ukázali nám v názornom detaile pravdu, o ktorej hovoria po celý čas. Pokúsili sme sa zničiť ich vzácny majetok? Nie! Ohrozovali sme alebo sme zaútočili na nejakú osobu? Nie! náš „zločin“ bol, že sme vraveli pravdu o našej histórii. Náš „zločin“ bol, že sme sa pokúsili ísť ulicami ako slobodné ľudské bytosti. Náš „zločin“ bola podpora Leonarda Peltiera a ďalších politických väzňov. Náš „zločin“ bolo zjednotenie ľudí všetkých štyroch smerov, aby sme protestovali proti dobyvateľskému mýtusu, na ktorom je závislý turistický priemysel v Plymouth. Ukázali sme všetkým médiám, že zodpovednosť nespočíva len na meste Plymouth.

Plymouth, ale aj na rôznych štátnych autoritách. Massachusettské štátne policajti na koňoch hrali hlavnú rolu v policajnom útoku na nevinných ľudí. Nám aj ďalším pozorovateľom bolo jasné, že policajti boli trénovaní v tzv. naliehavej protitaktike a boli trénovaní už nejaký čas. Boli tam tiež policajti v civile z neznámych zastupiteľstiev. Kto oni boli? Aké zastupiteľstvá zastupovali? Prosíme našich priaznivcov, aby boli ostrážitý, pretože plánujeme ďalšie akcie a tiež niečo pre ďalšie Vďakyvzdanie. UAINE žiada o podporu z celého sveta. (Nechajte guvernéra vedieť, že svet sa díva. Pošlite listy podpory.

Contact:
UAINE
PO Box 7501
Quincy, MASS, 02269
USA

Marla Morganová „Posolstvo od Protinažcov“

Ak sa chcete dozvedieť niečo o živote v absolútnej slobode, akým žijú domorodci v austrálskej púšti, tak si túto knihu nenechajte ujsť. Je to prírodný príbeh americkej liečiteľky a spásovateľky M. Morganovej, ktorú si do Austrálie vybral, aby ich sprevádzala na niekoľkokomesačnej ceste po púšti. Aj keď sa púšť na prvý pohľad zdá ako prázdna pustatina, nie je to tak a dozviete sa, ako nikdy nebyť hladný ani v púšti, o sile nadvlády a pozitívneho nastupu, o tom ako sa dá liečiť bez liekov a pino iných zaujímavých vecí. Ako sa budete bližšie bližšie k číslu tejto skvelej knihy, budete mať možnosť tak ako autorka čoraz silnejšie pociť, že s touto našou modernou civilizáciou nie je nič v poriadku, a že pomôcť by nám mohol systém hodnôt tých primitívnych ľudí a prírodných národov (alebo (slovo primitívny som použil v tom najpozitívnejšom zmysle)).

„Vo vojne neexistuje žiadna morálka,“ vraveli. „Kanibali však nikdy nezabili v jednom dni viac ľudí ako mohli zjesť. Vo vašich vojnách sa zabíjajú tisíce ľudí počas niekoľkých minút. Stálo by možno za to naverbnúť vašim vládam, aby sa vo vojne obdržali len na piatich minútach otvoreného boja. Potom by mali nechať ranených poľných prísť a pozbierať roztrhané telá ich detí, zobrať ich domov, pochovať a oplakávať ich. Potom, ak by si to ešte stále prišli, sa môžu dohodnúť na ďalších piatich minútach boja... Nie je ľahké nájsť záujem tam, kde nie je.“

Dee Brown „Moje srdce pochováajte pri Wounded Knee“

Už bolo napísaných veľa kníh o genocíde Indiánov, ale táto je asi jedna z najznámejších. Očami Indiánov je tu zachytené obdobie rokov 1860-1890, čo bola vlastne posledná väčšia fáza osídľovania „Divokého Západu“ a vďaka tejto knihe pochopíte, aké kruté dôsledky to malo (a stále má) na pôvodných obyvateľov. Stovky porušených zmlúv, drancovanie prírody, masakre atď., toto všetko dostali Indiáni od bielych dobyvateľov za svoju pohostinnosť. No dočítate sa tu aj o nezlomnom duchu, túžbe po slobode, láske k Matke Zemi a hodnotách, ktorými sme voľakedy žili aj my, kým ich z nás nevykorenila táto konzumná spoločnosť. Posledná kapitola je o masakri pri Wounded Knee, čo bol posledný kliniec do rakvy indiánskej slobody. Aj keď vlastne, človek môže byť slobodný aj v neslobodnej spoločnosti.

Karol Ondriaš „Kedy a fakty o tzv. demokracii“

Americký Noam Chomsky tu opisuje, ako funguje táto spoločnosť, kto má v rukách skutočnú moc, ako korporácie postupujú pri kolonizácii sveta (my sme to zažili pred 10 rokmi). Tiež tu je niečo o USA a ich prezadzovaní demokracie a o tom ako médiá vplyvajú na verejnú mienku. Aj keď nemusíte s autorom vo všetkom súhlasiť, určite stojí táto kniha za prečítanie a dobre si ňou rozšírite svoje obzory.

„Napadlo by vás napr. niekedy, že významnú službu v globalizácii človeka robí televízny hudobný kanál MTV? Podľa tvrdenia amerických odborníkov je jeho univerzalný vplyv na formujúcu sa mladú generáciu ideálnym nástrojom pre globalizáciu konzumnej kultúry. Programy MTV vytvárajú túžbu niečoho milovať, túžbu, aby sa stalo niečo vzrušujúceho, túžbu, aby sa skončila samota, túžbu kúpiť si veci napr. grémodeska, robavica, okuliare atď. Reklamy na stanici MTV majú na mladú generáciu veľký vplyv, pretože sa ňou neovládajú ako reklamy. Sú psychologicky odborne, profesionálne zmontované do hudobných klipov. Dôležité je, že mladá ľudia z piatich svedadielov počujú rovnaké piesne a sú pod rovnakým vplyvom globálneho systému propagandy. Ide o rafinované psychologické presvedčenie na podvedomom rákete, ktorá vždy bola najľahšie ovplyvniteľnou časťou populácie.“

Norrest Carter „Škola malého stromu“

Príbeh malého chlapca, ktorého po smrti rodičov vychovávajú v hlboké divočine starí rodičia: babka čierokrvná Indiánka a dedko polovičný Čerokei. SxL's by nemalo odradiť, že dedo má hlavnú časť príjmov z čierneho pálenia whisky - táto kniha fakt stojí za to. Sú to vlastne ériepky z ich každodenného života a jednotlivé kapitoly na seba nijak nenadväzujú, no z každej stránky cítiť obrovskú lásku k prírode, Zemi aj ľuďom, okrem toho tu je výstižná kritika politikov, kresťanov a celej americkej spoločnosti. Naozaj skvele vystihnúť kontrast medzi prírodným svetom a civilizáciou.

Susan McElroyová „Zvieratá ako učitelia a liečitelia“

Prekrásna kniha, jedna z najlepších aké som kedy čítal. Ani neviem, čo tu mám o nej písať, je to vlastne súhrn príbehov, ktoré autorke posielali rôzni ľudia, a ktoré sú o tom ako zvieratá nejak ovplyvnili životy týchto ľudí. Príbehy sú dopĺňané skvelými autorkinými úvahami, ktorá má vlastnú skúsenosť so svojim psom a to takú, že jej pomohol prekonať rakovinu. Naozaj ma nonapadajú slová, ktorými by som vyjadril jedinečnosť tejto knihy, no znamená pre mňa toľko čo pre každého Sex Minor Threat.

„Najviac ma na týchto príbehoch zaujalo to, ako sa odohrali, ale to, že sa vôbec odohrali. Myšlienka, že existuje iný druh, ktorý nás dobrovoľne ochraňuje, niekedy aj za cenu vlastného života, má obrovský význam. Tieto hrdinské zvieratá a ich nekompromisnú oddanosť si ceníme. Ponúkame im vojenské medaily a obradné kľúče od našich miest. Niektoré zvieratá nás tak nadchli svojou veľkou odvahou, že sme ich zvečnili v knihách a sochách. Napriek tomu, ironicky, ľudí ochotných opätovať priazeň, obetovať bezpečnosť a dokonca dať svoj život za zviera - tých čo zadržia harpúnu, zbraň a palicu - spoločnosť často vníma nie ako anjelov či samaritánov, ale ako duševne chorých či fanatikov.“

1. ZDA SA MI, ZE SI DOST ZVI

ANTI-FLAG

„I don't believe“

Učil som sa o Amerike môj prvý deň v škole
Krajina príležitostí, krajina slobody
Vraveli nám, že sme boli požehnaní a vydarení
Ale nevšímali si moje otázky o bezdomovectve

Neverím, neverím

Narodení do národnej identity, občianstvo, ktoré
definuje slovo „sloboda.“ Ale keď sme tak vyjebane
slobodní, prečo nedostávame aj možnosť voľby?
Nikdy som si nezvolil byť občanom, tam nebola
žiadna voľba

Neverím, neverím

Neverím v Ameriku alebo „Americký sen,“ neverím
v nacionalizmus, všetci sme rovnakí. Až kým nejakí
bohatí starí muži, ktorí kontrolujú svet nenájdu
niečo, čo nemôžu mať. Potom nás pošlú, aby sme
zabíjali jeden druhého. Nechajme bohatých, nech si
svoje vojny bojujú medzi sebou.

Neverím, neverím

Bojovaním pro nich ne získate nič!

ANTISCHISM

„Take your city back“

Vyznačte ďalšiu štvrt' mesta pre strednú triedu
potom vytvorte ďalšie geto-miesto,
kde sa hodí váš ľudský odpad
Oddelte čiernych a bielych, bohatých od chudobných
Vytvorte zločineckú epidémiu a potom predajte
ľuďom zámky na dvere
-Tak už dosť s bodaním sa navzájom do chrbta,
držme spolu a zoberme si naše mestá späť,
vyjdime do ulíc. Máme veľa, no všetko čo nám chýba
je jednota, robme spoločne a zoberme si mestá späť.
Oni infiltrovali, izolovali a zobrali všetko,
čo sme mali!

Komunity zmenené na bojové zóny a potom
postavené mrakodrapy, ktoré sa týčia ako obrovské
náhrobky. Dobré, myslím, že už toho bolo dosť, tak
držme spolu a zoberme si všetko späť.

Vyrazme do ulíc a zoberme si mestá späť!
Musíme sa naučiť spoznať skutočného nepriateľa,
pretože keď chudobní navzájom bojujú kvôli
farbe kože, čo dosiahnu?

Keď ich nezastavíme hneď teraz, nezostane tu nič
(len chudoba a bezdomovectvo)

DEAD KENNEDYS "Potshot heard round the world"

Hej! Vy! My sme americké námorníctvo, vieme že sa zabíjate
navzájom už najmenej dvatisíc rokov. Všetci sme už dorazili
na obranu rodiny kresťanského heroínového diktátora, pri-
aznivo nakloneného Západu

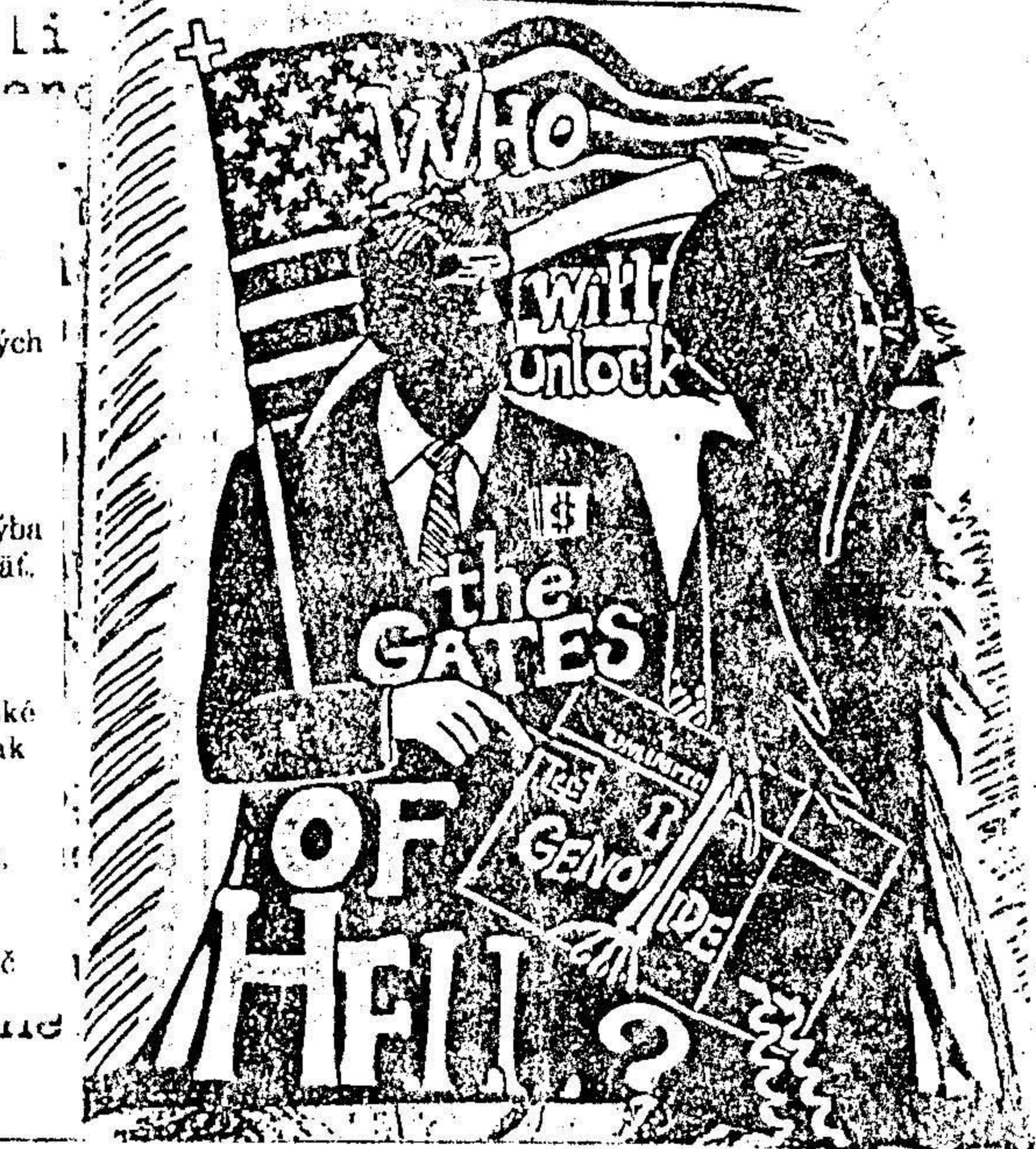
Všetchni si, že správy sa inscenujú ako zápasnícka TV show
s Reaganom a Kaddáfím v úlohách hrdinu a zloducha
alebo tie "dokumenty" z divokej prírody, kde lev zo ZOO
zabíja jeleňa priviazaného do poslednej chvíle-pri pe-
rfectnom uhle záberu

Zhrmázili sme sa tu dnes, aby sme vyfotografovali prez-
denta, nie aby sme plakali nad statočnými mladíkmi, ktorí
sa nám vrátili z Bejrútu, zabalení do vriec v tvare telo-
traťová mína ich roztrhala na kusy- vieme že boli celkom
bezbranní, obetovali sme ich v štýle Aztékov, aby sme z
mŕtveho mäsa mohli doma variť vojnovú hystériu

Tak len aby si urobil vala fotiek a tvoja správa vyznela
v náš prospech. Tak ako v primitívnom kráľovstve sa obet-
nejprv spúta

Chceme ľudí, ktorí horia pomstou vo svojich obyvdiach
nech môžeme hrať "pál-do-nich" kde sa nám to zrovna hodí
a šéfovia v pozadí môžu inkasovať bez protestov verejnej
mienky

a turné na D-... ma

BLACKFIRE

RESIST

Vyhlásenie BLACK FIRE

Sme v kritických časoch. Naše tradičné učenia a naše cesty života visia na vlásku. Už mnoho storočí je vedená vojna proti našim ľuďom. Vláda USA páchala zločin za zločinom proti ľudskosti. Naše životy sú výpoveďou, naše učenie obsahuje svedectvo, nie sme zabudnutá stránka v historickej knihe. Ale sme písaní medzi riadkami, zametení pod imperialistický koberec. Dnes sme stále v okruhu nášho tradičného učenia. Máme starších, ktorí stále udržiujú silu tohto učenia. Strácame týchto ľudí, a keď naveky odídu, od koho sa budeme učiť naše tradície? Je to niečo, čo sa nemôžeme naučiť v knihách. Školy nás môžu učiť čím sme, ale nie kto sme. Toto prichádza od našich rodičov, tvoj pôvod. Naši predkovia, naši starí rodičia za nás nezomierali, aby sme sledovali TV a prepíjali si životy. Naši predkovia mali na výber. Mohli sa poddať a skloniť svoje hlavy v pokore, ale neurobili tak. Naši predkovia mali na výber. Oni mysleli na budúce generácie. Naši predkovia mysleli na nás. Mám povinnosť cítiť si boj, ktorí podstúpili, používať tieto nástroje dávané nám. Prečo musíme byť nútení vybrať si medzi tradíciou a týmto moderným svetom? Musíme si osvojiť oboje, pretože je len jeden svet, križovaný množstvom rozličných chodníkov. Stále si môžeme udržať naše kultúrne dedičstvo a chodiť v tomto modernom svete. My všetci sme domáci, nech to je kdekoľvek: Ázia, Afrika, Európa, Amerika, všetky kontinenty. Všetkým nám prúdi v žilách krv tradičných kultúr a nie je dôležité ako je zmixovaná alebo ako čistá. Len si to musíme priznať. „Pre naše deti,“ tieto slová boli posledné slová bojového pokriku a teraz sú tieto slová naše. Ako si ich budeme vážiť?

FENCE

Ploty rozdeľujú ľudí
Ľudia sa rozdeľujú navzájom
skúšajúc nestratiť nádej
keď stratili všetko ostatné
zmeniac cestu života
Nemôžem to pochopiť

Refrén:

Prečo by mal niekto stavať plot
Povedz mi, ktorú stranu si vybrať
Zober mi moju slobodu
a nečakaj, že budem bojovať

Skúšajúc zastaviť, čo ste ešte nezačali
Sníva sen niekoho iného
Skúšajúc nájsť pravdu
Je príliš ťažké tomu veriť
Rod nemôže stáť
keď sú jeho ľudia na kolenách
To nie je cesta ako žiť
To nie je cesta ako byť slobodní

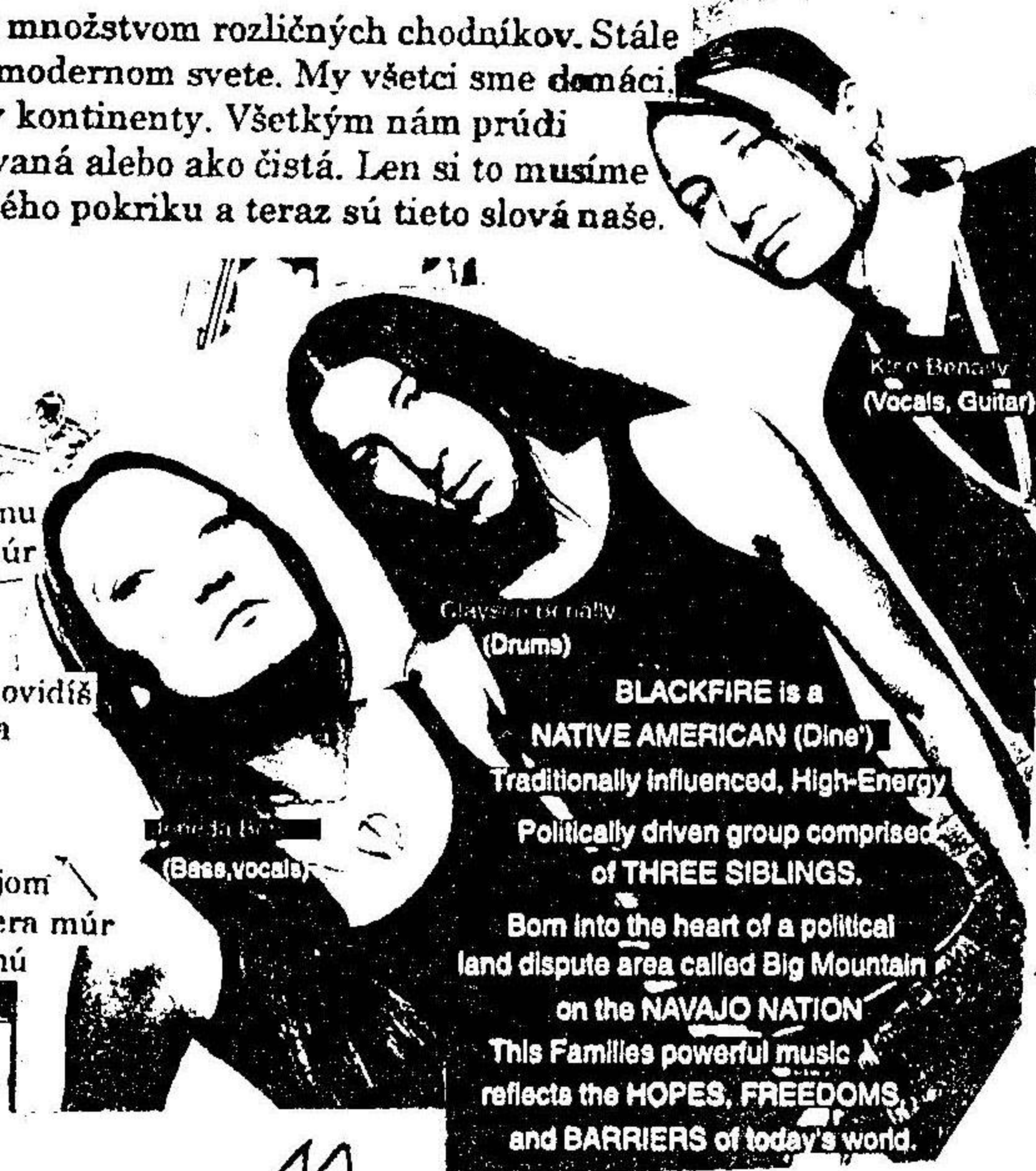
Stoj, nechod preč
Je to len ďalšia cesta
ako rozdeľovať medzi nami vojnu
Jediná vec, ktorá podopiera múr
sú ľudia, ktorí ho nestrhnú

Ohradzuju všetko kam dovidíš
Budeme tu stále aj zajtra
ale keď stratíš svoje sny
tvoja sloboda padne
Plot rozdeľuje ľudí
Ľudia sa rozdeľujú navzájom
Jediná vec, ktorá podopiera múr
sú ľudia, ktorí ho nestrhnú
Stoj, nechod preč
zajtra je ďalší deň

Chodiť po kričiacej pôde,
každý krok nás vedie na odlišnú minulosť
skúšame pokračovať, ale ťaháte nás späť
Sme zvyknutí na bolesť, pretože ju cítime každý deň
Sme zvyknutí na lži, pretože pravda je tak ďaleko
Chodiť po kričiacoj pôde,
žiadny rešpekt pre mŕtvych
vidíte, čo chcete vidieť, už nie je nič posvätné?

Minulosť je len echo,
ktoré počujeme na stránkach kníh
ale ako môžeme vypustiť niečo, čoho sme sa nikdy
nemohli dotknúť
dali ste nám slobodu reči, ale meníte naše slová
obraciate pozornosť na pomoc prírode, ale neviete
rešpektovať Zem

Predal si svoj život, za ďalší život
predal si svoju budúcnosť, mysliac si,
že by si mohol prežiť
predal si svoju dušu za vzdelanie
no, čo si dostal, bolo iba premiestnenie
Teraz si rozhodni, na ktorej strane plotu chceš byť
ktorú cestu chceš žiť?
Ako si môžeme vybrať jedno alebo druhé?
Musíme odporovať
Musíme postaviť mosty
musíme strhnúť ploty
Musíme odporovať, musíme odporovať!

Kee Bonaly
(Vocals, Guitar)

Glenn Bonally
(Drums)

Glenn Bonally
(Bass, vocals)

BLACKFIRE is a
NATIVE AMERICAN (Dine)
Traditionally Influenced, High-Energy
Politically driven group comprised
of THREE SIBLINGS.
Born into the heart of a political
land dispute area called Big Mountain
on the NAVAJO NATION
This Families powerful music
reflects the HOPES, FREEDOMS,
and BARRIERS of today's world.

eradicate punkrock from Scotland

ZAČ. KRAJINU NA SLOVENSKU NIE STE VEĽMI ZNÁMI, TAK SKÚSTE NAPÍSAŤ NIEČO O VAŠEJ HISTÓRII, ZLOŽENÍ, KDE SKÚSATE, ČI S TÝM MÁTE PROBLÉMY...

ERADICATE: Začali sme v októbri 1995. Mali sme problémy s našim starým basákom, tak sme zobrali Duana (ex-Bloodshot!). Súčasné zloženie je: Keilan git./voc., Ross búcha a huláka a Duan skúša hrať na basu. Skúšky máme v škole, no tam je problém, že vybavenie je dosť zničené a tak raz za čas chodíme skúšať k Duanovi domov. Nemáme veľa koncertov kvôli nášmu veku (15), ale najlepšie koncerty boli so SCATHA, DOOM, OI POLLOI a QUARANTINE.

ZK: ČO STE ZATIAL VYDALI A KDE?

E: Zatiaľ máme dve demá "Punk still not dead" a "Get active (to druhé si môžete zohnať na mojej adrese-pozn.KK). Prvé bolo vydané ako split kazeta s Bloodshot! v Polsku na Qrva Systema. Druhé demo vyšlo v marci 1998 a v UK už bolo predaných 200 kopií. Na treťom sa pracuje, máme rôzne ponuky na vynil z UK a Nemecka.

ZK: VÁŠ NÁZOR NA SEXIZMUS A HOMOFÓBIU? ČASTO SA S NIMI STRETÁVATE? NEMYSLÍM LEN V SCÉNE, ALE AJ MEDZI "NORMÁLNYMI" ĽUDMI.

E: Samozrejme sme proti sexizmu aj homofóbii, ako by mali byť aj všetci pankáči. Našťastie v punkovej scéne v UK to není problém, i keď "normálni" ľudia sú veľmi sexistickí. Sú tu zákony hovoriace že to je nelegálne, ale to je jedno. Máme tu skupiny ako "ZERO TOLERANCE", čo je nátlaková skupina, ktorá vedie kampaň proti násiliu na ženách. "ZERO TOLERANCE" dostáva dosť pozornosti v médiách, tak sa snáď ich posolstvo dostane aj ďalej. Muži sa zdajú byť tolerantní voči lesbičkám, ale sú veľmi proti mužom-homosexuálom, tak toto je veľmi sexistické a homofobické.

ZK: PANUJE TAKÝ NÁZOR, ŽE SCÉNA V U.K. JE VEĽKÁ, S MNOŽSTVOM KAPIEL, KLUBOV, AKCIÍ. JE TO SKUTOČNE TAK? AKÁ JE SCÉNA VO VAŠOM MESTE? MOHLI BY STE ODPO- RUČIŤ NEJAKÉ ZINY?

E: Je tu veľká sieť pankáčov čo chodia na koncerty po celej Británii. Sú tu dobré punkové kluby z ktorých úplne najlepší je 1 IN 12 CLUB v Bradford. V ňom sú punkové koncerty každý týždeň. Ďalšie mestá majú problém s majiteľmi pubov vykazujúcich pankáčov, niekedy preto že budia veľkú pozornosť, inokedy bezdôvodne. V našom meste není žiadne miesto na koncerty. Občasne punkové koncerty vydržia na jednom mieste len pár koncertov, až kým nie sme vyhodení a musíme ísť na iné miesto. V Aberdeene hrali kapely ako Los Crudos, Drop Dead, Scatha, Quarantine, Doom, Cress, Oi Polloi, Health Hazard, Citizen Fish, Police Bastard, Ebola, Newtown Grunts a iné. Je tu tiež pár kapiel, dietier, zinov, skupín robiacich kampane. Keilan a Ross robia ziny. Ziny ktoré môžeme z UK doporučiť sú: BALD CACTUS, WHY?, NO BARCODE NECESSARY a AVERSION.

ZK: V POSLEDNÝCH ROKOCH ODCHÁDZA ZO SLOVENSKA VEĽA CIGÁNOV DO MNOHÝCH KRAJÍN, VRÁTANE ANGLICKA. VENOVA LI TOMU ĽUDIA U VÁS POZornosť, ČO SI O TOM MYSLÍTE VY?

E: Imigranti priťahujú rasové konflikty a polícia chráni nacistov. Média to ešte zhoršili svojimi článkami, ktorými navádzajú fašistov. Postoj prostých Angličanov bol veľmi negatívny, oni vidia v imigrantoch ohrozenie svojich pracovných miest atď. Avšak my máme obrovskú populáciu (više 56 mil.), tak si nemyslíme že by tých pár stovák imigrantov toto mohlo ohroziť. Ľudom sa tiež nepáči, že ich da ne idú na pomoc imigrantom, ale oni si neuvedomujú ako málo ide v skutočnosti na nich. Najviac daní ide na armádu a vývoj nových zbraní, a na politikov, ktorí si nechávajú zvyšovať platy.

ZK: POČUL SOM, ŽE MAL BYŤ PRIJATÝ ZÁKON PROTI HOMOM NA LIŠKY, ALE BLAIR HO ZATIAĽ NECHCE PODPÍSAŤ. AKÁ JE TERAJŠIA SITUÁCIA?

E: Obrovská väčšina ľudí v tejto krajine chce, aby sa s tým prestalo, no vládnuca trieda, horná trieda politici atď. sú jediní, ktorí to podporujú, takže tento zákon zaručene neprejde vďaka ich špinavým

trikom (t.j. prenárný čas v parlamente). Oni vidia hon na lišky ako šport, práve tak ako my vidíme ako šport napr. futbal (a to ma znechucuje). Jeden z dôvodov prečo sa Blair dostal k moci bol tento zákon, ale nakoniec z toho není nič. Stále je to rovnaké, bohatí vládnu krajine. Je jedno koho volíš.

ZK: ANGAŽUJETE SA V SABOTOVANÍ HOMOV? MOHLI BY STE NAPÍSAŤ NIEČO O PRIEBEHU AKCIÍ?

E: Eradicate sa nezúčastňujú sabotovania z rôznych dôvodov (v našej oblasti nie sú hony, sme príliš mladí atď.) ale poznáme ľudí ktorí to robia i keď musia cestovať veľmi ďaleko. Medzi metódy sabotovania patrí napr. sprejovanie stôp na zemi kvôli zmäteniu psov, púšťanie sirén, aby sa odplašili lišky a nalakali psy. Alebo niekedy ľudia zoberú lišky a umiestnia ich mimo oblasti honu. Zúčastnili sme sa 3 demonštrácií za práva zvierat a chystáme sa na ďalšiu proti McDonalds.

ZK: ZMENILO SA NEJAK VLÁDNUTIE V UK PO PORÁŽKE KONZERVATÍVCOV LABOURISTAMI? MALI STE DOTERAZ NEJAKÉ VÄČŠIE PROBLÉMY S POLICAJTMÍ?

E: Nie je žiadna zmena. Nová vláda používa rovnaké financovanie ako aj posledná, a oni to aj pripúšťajú. Všetky labouristické plány, vďaka ktorým boli zvolení sú zavrhnuté. Naozaj nie je žiadny významný rozdiel medzi labouristami a konzervatívcami, nového premiéra nevynímajúc. Predpokladám, že všade kam ideš sú policajti bastardi, v UK to není inak.

ZK: AKÁ JE U VÁS SITUÁCIA S FAŠISTAMI? ZDÁ SA MI AKO BY B.N.P. AJ N.F. UŽ STRÁCALI ZO SVOJEJ NIEKDAJŠEJ SILY. ROBIA SA PROTI NIM AKCIE, KOLKO ĽUDÍ SA NA NICH PRIEMERNE ZÚČASTŇUJE?

E: Fašistických aktivít našťastie ubúda, ale nie tak ako by mohlo. Akurát minulý týždeň som tu v Aberdeene zazrel dvoch naziskinov, čo ma dosť prekvapilo. B.N.P. mali v televízii program, kde agitovali ľudí aby ich volili, ale výsledok bol pre nich veľmi chabý, snáď sa ľudia začínajú zobúdzat a chápať, čo sú oni za hovno. Po celej UK sú rôzne antifa skupiny, ktoré útočia na fašistické mítingy, noviny, koncerty atď. Bojujú proti nim fyzicky aj ideologicky. Ľudia zapojení v týchto skupinách sú obvykle punx, študenti, zasvätení dlhoroční antinacisti, Azisti atď., ale bohužiaľ už nie tak "normálni" ľudia. Fašisti sú v podstate príliš hlúpi a neorganizovaní na to, aby niečo usporiadali.

ZK: RÁD BY SOM VEDEL, ČO ROBIA ĽUDIA Z TÝCH STARÝCH ANARCHO KAPIEL (CRASS, FLUX OF PINK INDIANS, POISON GIRLS...)

E: Dobré, nepoznám ich, ale Steve Ignorant z CRASS a Gary z DIRT teraz hrajú v Stafford Mercenaries. Deek z FLUX má "One Little Indian" records, ktorý je spojený so Sony! Eve Libertine z POISON GIRLS hrala v kapele s ex-bubeníkom HAF z Nemecka. Bubeník z CONFLICT stále organizuje koncerty. Mensi z AGELIC UPSTARTS predáva autá v Newcastli!

ZK: AKO DLHO STE V PUNKOVEJ SCÉNE? AKÉ TO BOLO VTEDY A TERAZ? KTORÉ KAPELY NAJRADŠEJ POČÚVATE?

E: Keilan a Ross sú v punku 5 rokov. Duane sa dostal k punku ešte predtým, ako sme sa my dvaja narodili! Samozrejme nemôžeme povedať aká bola scéna volakedy, ale zo starých nahrávok ktoré mám a zo starých zípov čo som čítal, sa stavím že bola skutočne dobrá! Keď sme sa ja a Ross dostali k punku, hneď sme objavili D.I.Y. punk, takže punk pre nás neznamenal tolko čo teraz. His Hero Is Gone, Infest, Assuck, Doom, Seein Red, E-150, Scatha, Quarantine, Cress, Oi Polloi, Bleeding Rectum, Los Crudos, Drop Dead, Active Minds a plno ďalších DIY punk kapiel a "Dis" a "Crass" kapiel zo začiatku 80-ych rokov.

ZK: VÁŠ NÁZOR NA CONFLICT A VŠETKÚ TÚ HYSTÉRIU OKOLO NICH (OBVINENIE ZO ZNÁSILNENIA, BRIGHTON, ATD). VERÍTE TÝMTO REČIAM?

E: Okolo nich bolo veľa zlého povedané už v 80-ych rokoch. Nenávidíme ľudí, ktorí rozširujú špinu o iných kapelách, takýmto ľuďom nevenujeme pozornosť. Život je príliš krátky, aby si sa staral o také hlúposti.

ZK: SKÚSTE VYJADRIŤ SVOJE POCITY...

E: CLASS WAR: zdánlivo to bolo mŕtve, ale je to opäť späť a beží to znova. Mali obdobie keď neboli tak militantní a veľa ľudí do toho zatiahnutých boli zo strednej triedy. Noví Class war sú viac militantní a ovieľa viac "in your face" s dobrým zmyslom pre humor.

Do určitej miery súhlasím s veľa vecí publikovanými v ich novinách.
b.) **UK SUBS:** Nevieš. Prešlo to? Spevák Charlie Harper je starší ako môj otec, čo sa mi zdá skutočne divné.

Osobne ich hudbu práve neoblubujem, ale množstvo iných ľudí hej. Oni ešte môžu dlho pokračovať. Hrajú väčšinu koncertov v UK, ktoré navštevujú všetci starí punxi.

c) **ANTI NAZI LEAGUE:** A.N.L. je len fraška. Ukázalo sa, že hávajú vlajkami a spievajú na nacistov cez megafony nezmení nič, okrem množstva zranených členov ANL!

d) **SXE:** Rozmýšľal som o tejto myšlienke, keďže ako nepĺnolý by som mohol byť, ale my všetci pijeme. Myslím že pitie je oveľa lepšie ako fajčenie. Fajčenie ubližuje každému v miestnosti, pasívne fajčenie, kým pitie sa dotýka len toho čo pije. Kým sa ten čo pije nestane opitým hlupákom a nezačne sa kŕmiť, neviďm v pití problém. Mám zmiešané pocity smerom k drogám. Neberem ich.

e) **EXTREME NOISE TERROR:** Uuuurrrggghh!!!! Rozbolené hrdla a pino škripajúcich gitarových súlíc! Nesúhlasím s ich podpísaním s Barache, to bolo od nich veľmi pokrytecké, však oni vyhlásili že nikdy nepodpíšu. Tiež mali skladbu nazvanú "In it for life" (mysliac punk, ale teraz sú už len metalová kapela).

AK: SPÁŤ KU SCÉNE. AKÉ JE JEJ ZLOŽENIE V ŠKÓTSKU? MYSLÍM, ČI TAM JE VEĽA MODE-, VEGE-, MACHO PUNK ATD. AKÝ JE PRIEMERNÝ VEK?

E: Škótsko je celkom zmixované. Je tu množstvo pozérov ktorým záleží skôr na strihu vlasov či oblečení, ako na niečom inom, ale našťastie tých skutočných punxi je tu viac. Vegetariánstvo a vegánstvo je v scéne úplne normálne, i keď príliš veľa ľudí si myslí že byť "vege" znamená len nejest mäso. Totiž, veľa pankáčov tu pije "Newcastle brown ale" (hnede pivo), na ktorého výrobu sa používajú produkty z rýb. Sme striktní vegetariáni. Nie, nemyslím že by tu boli problémy s mao punk, väčšina ľudí sú obyčajne pohodoví. Priemerný vek je rôzny v každom meste, skutočne neviem povedať ako to je. Odhadujem, že v Edinburhu je najmladší priemerný vek. Este sme nevideli nikoho, kto by mal 15 ako my.

AK: VÁŠ NÁZOR NA SHARP SKINS. AKÉ SÚ VZŤAHY MEDZI PUNK A SKINS?

E: V Edinburhu sú skinhead-punxi, ktorí nie sú nacisti. Sú posudzovaní ako punxi, majú od nás pokoj. Je ich len pár, nie veľa. Keď imigranti vidia skina, aj keď nie je nazi, sú automaticky vylakapí jeho výzorom (holá hlava, vysoké martensy, atd.). Keď sa SHARP skini stanú väčšinou, potom môže byť imidž skinov zlepšený, ale nemyslím že to bude v blízkej dobe.

AK: JE U VÁS SQUATERSKÉ HNUTIE ROZŠÍRENÉ? JE PROBLÉM NABÝRAŤ DOMY?

E: Jediné aktívne squaty sú, myslím, 121 CENTRE v Londýne a 120 RATS v Leedsi. V UK nie je veľa squatov. I keď squatting nie je v skutočnosti nelegálny, vláda a miestne úrady budú vždy skúšať ľudí vyťahovať. 121 CENTRE čelil vyťahovaniu, ale úspešne ostal otvorený. Volakedy bývalo v UK viac squatov ale v týchto dňoch je polícia rýchlo pri nabýraní domu a nie všetci ľudia s nimi bojujú.

AK: VÁŠ NÁZOR NA CDT VYDALI BY STE CDT?

E: Ja osobne nezdám CD-čka. Zvuk je príliš čistý, no a dobrý hrubý punkový zvuk na nich nikdy neznie dobre. CD sú podporované hudobným priemyslom, aby si ľudia ešte raz kupovali veci, ktoré už boli vydané. Nie, nevydalí by sme CD. Ich výroba je lacnejšia, ale ja vždy preferujem vynil. Je tam lepší zvuk a hlavne lepší obal, na ktorý sa zmestí viac informácií o dôležitých veciach, ako len "thank list".

AK: POKLADÁTE SA ZA D.I.Y. KAPELU? PODPÍSALI BY STE S MAJOR LABELOM AKO NAPR. CHUMBAWAMBA, KTORÍ TVRDIA ŽE TAK OSLOVIA VIAC LUDÍ?

E: Eradicate sú a vždy budú DIY punk kapela. Punk patrí firmám ide len o prachy ktoré sarábajú na kapelách, oni nesúhlasia s tým o čom spievaš atd. Nikdy by sme nepodpísali, to si buď istý! Čo sa týka SCUMBAWAMBY, ohlupákové v nej bolo, kurva, posolstvo? (on si dáva whisky, on si dáva pivo...) Oslovili široké obecenstvo, ale to je jedno, pretože oni hrajú hudbu a spievajú texty, ktoré chcú to "široké" obecenstvo počuť. Keby hrali všade ich celkom staré veci, to by možno bolo dobré, ak by ľudia počuli, čo oni spievali. Oni boli kapela, ktorá vyhlasovala že nikdy nepodpíše a veľa svojho času venovali rozširovaniu posolstva, že E.M.I. je diabol. Tak prečo s nimi podpísali?

AK: DÍK ZA VAŠE ODPOVEDE. NEJAKÉ ZÁVEREČNÉ SLOVÁ? NEJAKÝ ODKAZ, ZÁBAVNÝ PRÍBEH, ČO VÁS V POSLEDNEJ DOBE POTEŠILO/NAHNEVALO?

E: Ďakujeme ti za rozhovor. Záverečné slová? Ak by niekto chcel počuť našu kapelu, alebo sa len tak skontaktovať s hocikým, potom mi napíšte. Obe naše demá budú vydané na jednej kazete za 1 dolár. Odkaz? Odporujte systému a bojujte s autoritami. Pretože koncert HIS HERO IS GONE ma včera urobil veľmi šťastným, nenapadá ma nič, čo by ma v poslednej dobe nahnevalo. Buďte v kontakte, keď chcete naše ziny, stoja každý 1 dolár (ja robím "No reason for existence" zine, Boss robí "ObZine"). Podporujte pravdivý DIY punk, buďte aktívny, ostajte punk.

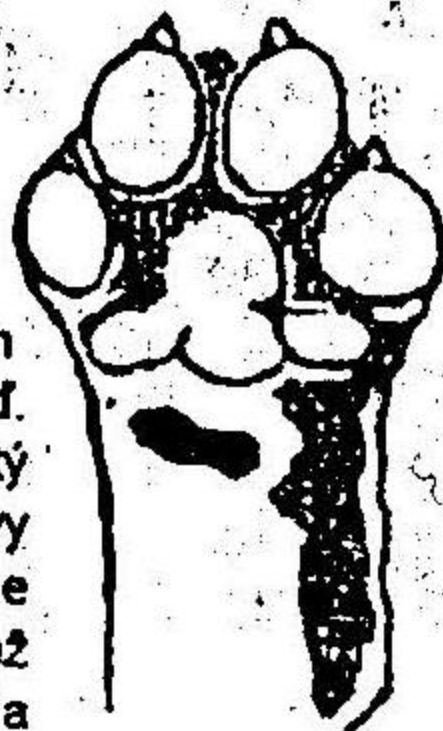
Eradicate, c/o Keilan Knight, 44 Alexander Drive, Aberdeen, AB24 2XE, Scotland, UK

Ahoj!

Ty si A.L.F.!

A.L.F. je celosvetové hnutie bojujúce za práva zvierat priamimi akciami. Hnutie tvoria jednotlivci a malé skupinky aktivistov. Tieto skupiny nemajú na seba žiaden kontakt a navzájom sa nepoznajú. Táto štruktúra znemožňuje odhalenie a zničenie celého hnutia políciou. Ak máš priateľov, ktorým môžeš 100% dôverovať a poznáš ich dostatočne dlho, vytvoríte vlastnú skupinku. S akciami začnite hneď. Nečakaj že to urobí niekto druhý. Všetky akcie sú dôležité. Každý rozbitý výklad kožušnictva alebo zalepený zámok je ďalším klincom do rakvy tohoto obchodu smrťou. Každá akcia je krokom k oslobodeniu. Sme súčasťou rastúceho hnutia. A šéfovia vraždiacich spoločností si už tiež začínajú uvedomovať silu ľudí - ľudí ako Ty, ktorí ich jedného dňa prinútiť dať ruky preč, preč od ich obchodu so smrťou.

Pripoj sa k A.L.F. (ešte dnes v noci)

OTVORTE KLIETKY!

-Rod Coronado-

Dňa 23. októbra otvorila A.L.F. kliecky na norčej farme v Britskej Kolumbii, v Kanade a vyslobodila tak 2400 noriek do okolitej krajiny. Odvtedy A.L.F. urobila 12 oslobodzujúcich prepádov za menej ako rok na kožušinových farmách v Severnej Amerike. Výsledkom je vypustenie približne 11 000 noriek, 30 líšok a jedného kojota z väzenia, ktoré by sa pre nich inak skončilo smrťou. Vypúšťanie zvierat z kožušinových fariem není nič nové. V bývalom Sovietskom zväze, Islande, škandinávskych krajinách, západnej Európe mali akcie ochrancov zvierat ako aj náhodné úniky z fariem za následok, že sa norky a nejaké líšky úspešne zabývali v prirodzenom prostredí.

V Británii vyslobodené norky užitočne zaplnili ekologické útočisko vyhynutej vydre populácie, negatívne následky boli minimálne. V ekosystéme Islandu a časti Škandinávie boli norky trochu viac deštruktívne na ekologickú rovnováhu.

SEVEROAMERICKÁ NORKA

V Severnej Amerike je to úplne odlišný príbeh. I keď tam sú euroázijské druhy, predpokladá sa že norky pochádzajú zo Severnej Ameriky a to podľa teórie, že euroázijské druhy vznikli zo severoamerických predkov, ktorí križovali lavy medzi kontinentom a Áziou. Predtým ako bol objavený tzv. "Nový svet" boli norky jedno z najrozšírenejších zvierat. Boli v každej rieke a jazere okrem púštnych oblastí.

Vojnu proti norkám, ktorá pokračuje dodnes začali prví Európania, ktorí narušili ich domovy. Kožušinový obchod si tiež môže pripísať zodpovednosť za vyhynutie slanovodného príbuzného norky - morskej norky. Takmer dvakrát tak veľká ako riečna norka obývala celé severovýchodné pobrežie Ameriky a všetko čo z nej dnes zostalo sú dva koše a hrba kostí.

Koncom 19. storočia bola riečna norka jednoducho odídenná z jej pôvodného územia kožušinovým priemyslom, bažiacam po krvi tohto kontinentálneho kožušinového zvierata.

VÝSKUM NORKOVÉHO PRIEMYSLU

Začiatkom roku 1990 som robil výskum na norčích farmách, navštívil som ich vyše 25 v Oregone, Washington, Idaho, Utah, Montane a v Michigane. Čo sa začalo ako dokumentovanie pomerov a techník zabíjania na kožušinových farmách, prešlo rýchlo do štúdia prvých pokusov o udomácnenie tohto severoamerického predátora. Vysoko inteligentné, divoké a veľmi prispôsobivé norky sú hocičo, no nie úspešne udomácnené. Argumenty kožušinového priemyslu že norka je skrotená sú smiešne. Ako u všetkých divých zvierat držaných v zajatí, aj tu sa niektorým norkám po vypustení bude dariť lepšie a iným menej.

INFILTRÁCIA

V rokoch 1990-91 som hovoril s množstvom chovateľov noriek a vedcov (mysleli si, že som farmár), ktorí ma učili ako sa vyhnúť poklesu genetických štruktúr, ktoré norkám zaručujú kvalitu kožušky a farebné odtiene, ktorými sa oddeľujú od svojich divokých príbuzných. Zajaté norky sú na 95% podobné svojim divokým dvojníkom. Jediný rozdiel popri správaní je práve farba kožušky a jeho kvalita, ktorá je udržiavaná presne kontrolovanou stravou, ktorá je kľúčom na udržanie genetických rozdielov od divokých noriek. Čierne a tmavé sú geneticky najbližšie divým norkám.

Jim Leischow, predstaviteľ druhej generácie chovateľov noriek, z Wisconsinu, mi opisoval ako by bez presne kontrolovanej stravy norky na všetkých farmách stratili svoje umelé gény a vrátili by sa ku svojej dominantnej divokej štruktúre už za pár generácií. Leischow tiež podrobne opísal, že keby sa uniknutá norka rozmnožovala s divou norkou, čo chvilu by ich potomkovia stratili všetky stopy zmenenej genetickej štruktúry.

UVAZNENÉ NORKY STÁLE DIVÉ

Rozdiel medzi norkou a ďalšími zvieratami chovanými v intenzívnom zajatí je obrovský. Nie len že všetok domestikovaný dobytok je bylinožravý, ale on je chovaný už vyše tisíc rokov. Najbližšie prirovnanie, ktoré je ťažko aplikovateľné, avšak je v záujme argumentov, je zdomácnenie bežnej domácej mačky. Už od starého Egypta, čo je vyše 2000 rokov bola mačka udomácnovaná, no ešte stále je to lstivý predátor, dokázateľne schopný prežiť v prírode.

Ešte raz, prežitie nie je problém, tým je skôr tlak na pôvodné druhy. Väznené norky sú ďaleko od úspešného skrotenia, pretože oni sú zriedkavo väznené spolu iba ak so svojimi potomkami, a tiež len v čase párenia. Sebamrzačenie a kanibalizmus, ktoré na norkových farmách nie sú nezvyčajné, sú len ďalší dôkaz ako sa správajú divoké zvieratá keď sa chcú vyrovnáť s neurazami spôsobenými väzením. Každý kto bol na norkovej farme počul neustále škrabanie noriek, ktoré sa pokúšali ujsť alebo atakovať svojich väznených susedov, oddelených len kovovou alebo umelou zábranou. Toto správanie divého predátora je nez-

vyčajné a je spôsobené dôvernou blízkosťou ďalších zvierat z jeho vlastného druhu. Psychické aj fyzické muky spojené s uväznením u norky, ktorá je prirodzene zvyknutá na samotárske túženie, sú ďaleko za hranicami nášho chápania. Geneticky sú norky prevažne stále divoké. Oddelené od ich divokého pôvodu len kontrolovanou stravou. Fyziologicky sú identické. Čo zostáva ako najväčší rozdiel medzi divokou a uväznenou norkou sú len lovecké inštinkty a prirodzené správanie, ktoré určuje ako lovis, hľadajú skryšie, stávajú brlohy a zháňajú jedlo. Strach z ďalších zvierat je minimálny, norky sú preslávené svojou nebojácnosťou.

PROJEKT REHABILITÁCIE NORIEK

Tieto rozdiely boli predmetom môjho osobného výskumu, v ktorom som hľadal možnosti na rehabilitáciu a vypustenie 60 noriek, ktoré som nadobudol v Montane roku 1990. "Koalícia proti kožušinovému farmárstvu" (CAFF) začala rehabilitačný projekt, s cieľom zistiť možnosť znova-zavedenia noriek z kožušinových fariem späť do ich prirodzeného prostredia. V januári 1991 začali pokusy, keď dobrovoľníci z CAFF umiestnili tieto norky do klietok 4x väčších ako ich predchádzajúce obydli a vložili do nich prirodzené predmety ako brvná, skaly, rastliny a aj päťlitrový bazén. Farmári ma ubezpečovali, že uniknuté norky majú menej ako 50% šancu na prežitie, CAFF dúfala, že toto číslo zvýši ako to len bude možné. Zavedením kúpeľa mali norky prvú príležitosť na zoznámenie sa s vodou, okrem tej, ktorá im tiekla z malej hadičky alebo ktorú mali v miske. Ich reakcia bola, že sa začali hneď po-

Hala s dvojradovým usporiadaním klietok pre chovné zvieratá na farme kožušinových zvierat

nárat a šantili vo vode až ju striekali von z bázna. Potom sa sušili a utierali, a udržiavali maximálnu čistotu, čo bol ďalší znak zdravého divého zvierata.

Po tom ako si znova posilnili svaly, ochabnuté pobytom na farme, sme ich začali učiť pestovať si inštinkty. I keď morálne postavená proti zabíjaniu zvierat, CAFF cítila, že prežitie našich uväznených noriek by nemohlo byť garantované bez aspoň minimálneho množstva živej potraviny. Vedeli sme že náš projekt by mohol byť nekorešpondujúci ďalšími ľuďmi na úspešné znovuzavedenie väzňov z kožušinových fariem do prírody, a tak sme sa rozhodli urobiť všetko možné pre zabezpečenie nie len ich prežitia, ale aj ich prežitia bez ľudskej závislosti. Toto znamenalo živú potravu ktorá by ich naučila ako loviť a tiež by to zabezpečovalo väčšiu nezávislosť a menšiu pravdepodobnosť vzájomných vplyvov medzi norkami a ľuďmi.

Norky v našom projekte si pripomenulu vo svojej inštinktívnej pamäti ako jedným hrysom uchopiť korisť, a bez pustenja jej rozdrviť lebku alebo krk. Keď sa raz zabezpečí nedarovaná korisť, norka sa vráti k zabíjaniu a sje všetko a lebo si zvyšok uschová vo svojom brlohu práve tak ako divá norka. Norka ktorá sa naučila zabíjať a ochutnala živé jedlo, odmietne jesť farmárske jedlo dodávané National Fur Feeds.

VYPUSTENIE

Napokon sme norky vypustili k prirodzenému splavnému toku na severozápade krajiny s množstvom lesov. Vždy ďaleko od ľudských príbytkov. A najmenej v osm kilometrovom okruhu od ostatných väznených vypustených noriek, opačného pohlavia. Chceli sme zabezpečiť rozmnožovanie len s divokými norkami. Tiež sme počkali kým neprejde sezóna rodenia, aby sme nezatažovali norky s výchovou potomkov hneď v ich prvej sezóne slobody.

Vypustenie bolo naplnené pozitívnymi znakmi, ktoré nás povzbudili v tom, že by mohli prežiť. Napríklad jedna vypustená norka si rýchlo našla opustený brloh a ako sme odhadzali, videli sme jej vykukujúcu hlavu ako sleduje náš odchod. Ďalšia samička si kopala brloh pod brvnom, zhromažďujúc kôru a trávu na stavbu peľochu. Iná si našla myšiaciu dieru a ryla do nej nosom. Vela vypustených noriek pri riekach hneď skúmalo breh, prípadne sa vnorili do vody, ponárali sa a prednými labkami sa hrali s kamienkami. Keď som sa vrátil o týždeň na miesto vypustenia, hneď som zbadal norku so srstou z uloveného zvierata. Väčšina zo správania prejaveneho našimi norkami nebolo naučené, ale jednoducho sa im vrátilo ako sa prejavili vo svojej prirodzenej podstate.

Vnútrore zariadenie farmy pre chov noriek.

to je počas sezóny rodenia. Vypustením noriek sa zvyšuje ich potreba po jedle a skrýš, samičky prirodzene vychovávajú svoje mláďatá samy. Niektoré splodené mláďatá môžu byť opustené, i keď niektoré môžu prichýliť ďalšie matky.

Samozrejme nemôže byť prehliadané, že všetky väznené norky sú predurčené na smrť, a je tu priestor na debatu, ktorý druh smrti je prijateľnejší. Jedine norky to s istotou vedia. Vždy som váhal vypúšťať norky z kožušinových fariem pri

užných cestách s veľkou premávkou, vďaka čomu veľké množstvo z nich by na ceste zahynulo. Toto je ďalšia morálna dilema, ktorej osloboditeľ musí čeliť, keď sa rozhodne otvárať kliecky. Osobne som videl norky sledujúce, ako je smerom k nim tlačená plynová komora a sledoval som ich zúrivý škrekot a to, ako sa všetkými spôsobmi pokúšali uniknúť z kliecky, keď už bolo bolestivo zrejme že zoarú.

Prevoz noriek na krátku vzdialenosť z kliecky k ochrannému plotu, alebo na väčšiu vzdialenosť je najlepšie robiť ponechaním noriek v ich skrinkách. V každej kliecke je totiž ešte skrinka, v ktorej norky prespávajú a tá má len úzky vchodový otvor, za ktorý môže skrinka, v ktorej je norka, chytiť a prenásť na dlhšie vzdialenosti. Nezapadnite na rukavice. Napriek averzii osloboditeľov voči koži, nič nechráni ruky lepšie ako hrubé kožené zväčkové rukavice, ktoré môžete nájsť popozor aby nezanechali krvavé stopy, lebo kvôli nim môžete s divokými predátormi neoboznámenými s ľudskými rukami.

Často je možnosť, že sa norky môžu vypustiť hneď za ochranný plot, ktorý je obvyčajne vysoký 150-180 cm, lemovaný tabulami plechu ako prevenciou, keby sa norky dostali von z kliecky. Keby sme ich vypustili vnútri pred ochranným plotom, mohli by váhať, pretože by cítili vôňu jedla ako aj ďalších kliecky, ktoré sú všetko čo kedy poznali. Len čo sa norky dostanú na územie za ochranným plotom, najrýchlejšia metóda ich prirodzeného rozptýlenia je nejaký splavný tok. Nie je pre ne nevyhľadné prejsť aj 8 km za noc (sú to zväčša nočné zvieratá). Veľké množstvo noriek vypustených v jednom mieste neostane sústredené, ale pôjdu až kým si nevytvoria vlastné teritória, pátrajúc po ďalších norkách, s ktorými by sa mohli spárit.

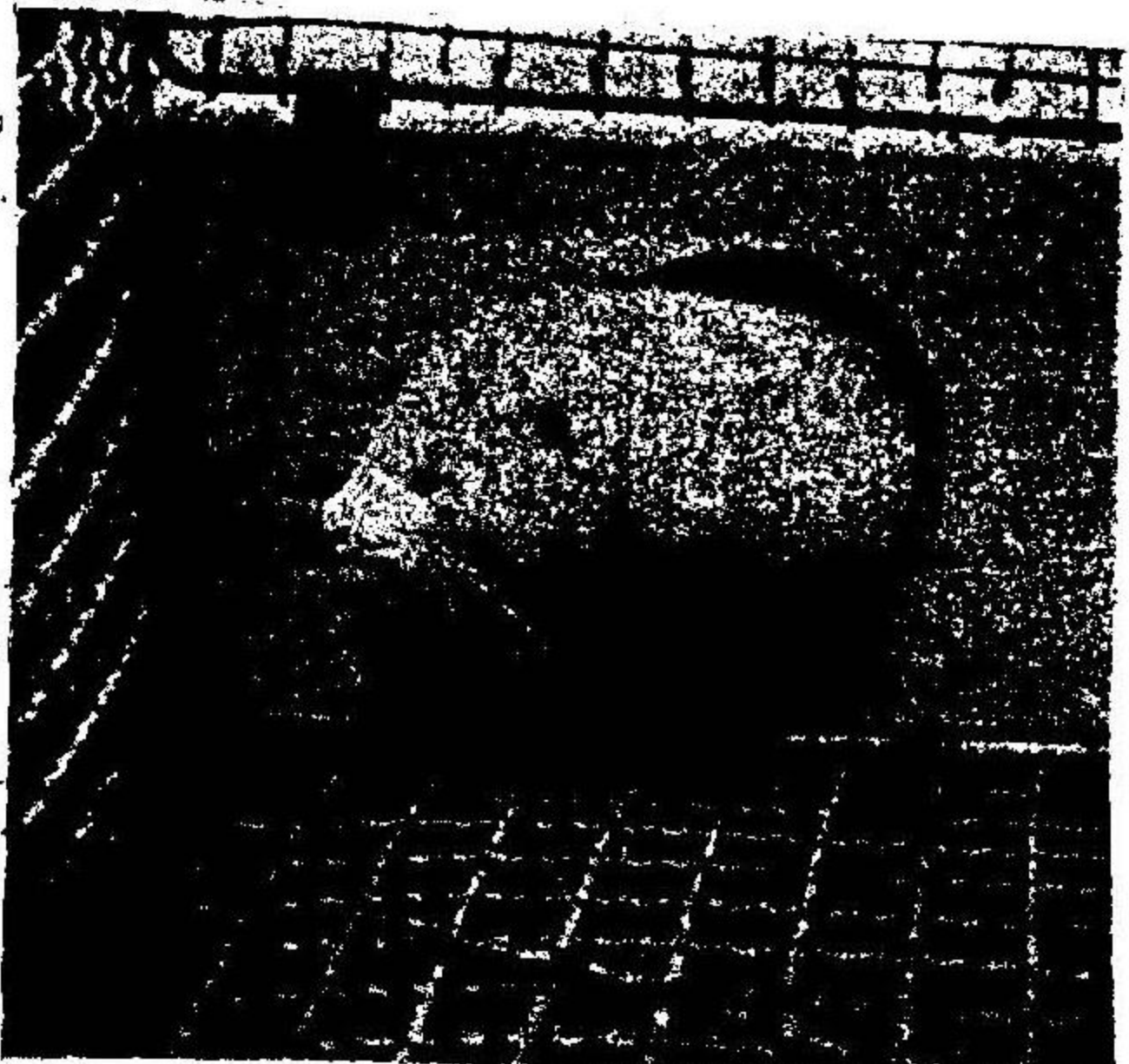
TLAK NA EKOLÓGIU

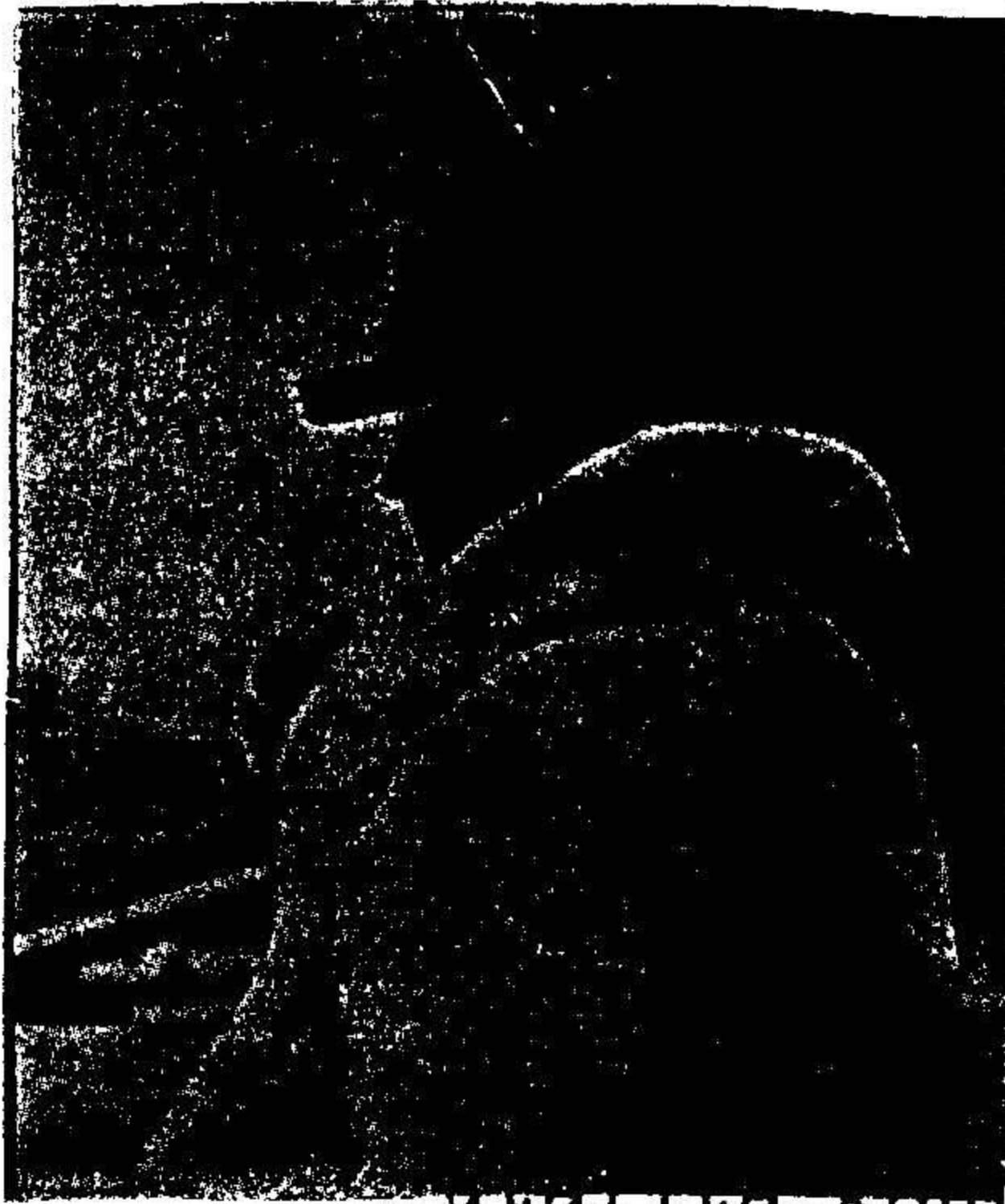
Toto nás vedie k otázke tlaku na prírodu spôsobeného masívnym oslobodením noriek. Bude badateľný tlak na zvieratá, ktoré poslúžia ako korisť a z tohto dôvodu by osloboditelia mali hľadať také miesta vypustenia

ÚVAHY O OSLOBODENÍ

Som presvedčený, že osloboditeľ(-ka) sa stáva zodpovedný za životy oslobodených keď sa ich snaží oslobodiť. Ideálne je, keď sa oslobodenie stane skutočne nezávislým od ľudských potrieb a tak dosiahnu kompletné oslobodenie. Ale dovtedy tam je množstvo faktorov ktoré osloboditeľ môže ovplyvňovať, aby sa zvýšila šanca na prežitie oslobodených noriek.

Čas v roku, kedy sa oslobodzuje je jeden z najdôležitejších. Najlepším je máj a jún, najnevhodnejšie

ČI MA TIŠ KŮDNV A BIELY LUDIA V USA?

v blízkosti ktorých sa nenachádzajú náklivé obydlia ohrozených druhov. Norky budú útočiť takmer na všetko, videl som norku prenasledujúcu veľkého psa a počul príbeh, ako norka letela vzduchom zahryznutá do nohy veľkej volavky, neochotná pustiť svoju korisť. Norky budú zabíjať viac než potrebujú a z tohto dôvodu treba byť obozretní, keď sa vypúšťajú pri výsokkej koncentrácii malých zvierat. Norky sú divé. Dlho prenasledované rukou človeka, sú neustále bežne zabíjané rapčermi a ďalšími ozbrojenými ľuďmi. Ako kojot z zaplnil ekologické útočisko vlka ktorého stavu výrazne poklesli, takisto aj norka má šancu úplne sa usadiť v útočisku vydry a ďalších predátorov, ktorých počet neustále klesá kvôli ľuďom. Prirodzená norka populácia je neustále drasticky redukovaná a vďaka ich oslobodzovaniu sa jednotlivé norky môžu bezpečne udomáčniť vo svojich predošlých územiach s menšou pomocou svojich dvojných priateľov.

izmu a nespravedlivosti

Nemalo by sa váhať so znovuvložením mexických uväznených noriek

do ich prirodzeného prostredia. Ideálne je málo vyvinutá zakrpatená oblasť s blízkosťou voenného prameňa a zriedkavo používanými cestami. Osloboditelia z ALF otváraním klietok neoslobodzujú len jednotlivé zvieratá ale aj celý druh. Oslobodzovanie noriek, líšok či rysov z kožušinových fariem nie je len úderom na zisky kožušinových farmárov, ale aj posilnutím pre spustošenie severoamerickej prírody. S absenciou prirodzených predátorov by sa premnožila ich potencionálna korisť a to by spôsobilo nesmierne škody v životnom prostredí. Vypúšťaním vášňou z kožušinových fariem sa osloboditelia ochrancami zdravého ekosystému.

Predtým ako bude nejaký zneužívateľ zvierat argumentovať tlakom vypustených zvierat na prostredie, mal by najprv niečo povedať o tlaku dobytárskeho priemyslu na Zem. Nie je náhoda že sa vyhuby predákov sú súčasťou politicky silných dobytárov. Stále platí, že pre norku populáciu Severnej Ameriky (a nie len tam) vedie najkratší chodník na cestu oslobodenia zvierat v otvorení klietok. Teraz je čas pre osloboditeľov z celého sveta nasledovať príklad ALF z Washingtonu, Utahu, Wisconsinu, Minnesoty atd. a robiť akcie na oslobodenie štvornohých vášňou z vojny proti prírode.

„ALF nestojí o uznanie od spoločnosti, pohľad do očí zvieratá oslobodeného od utrpenia je najvyšším možným uznaním.“

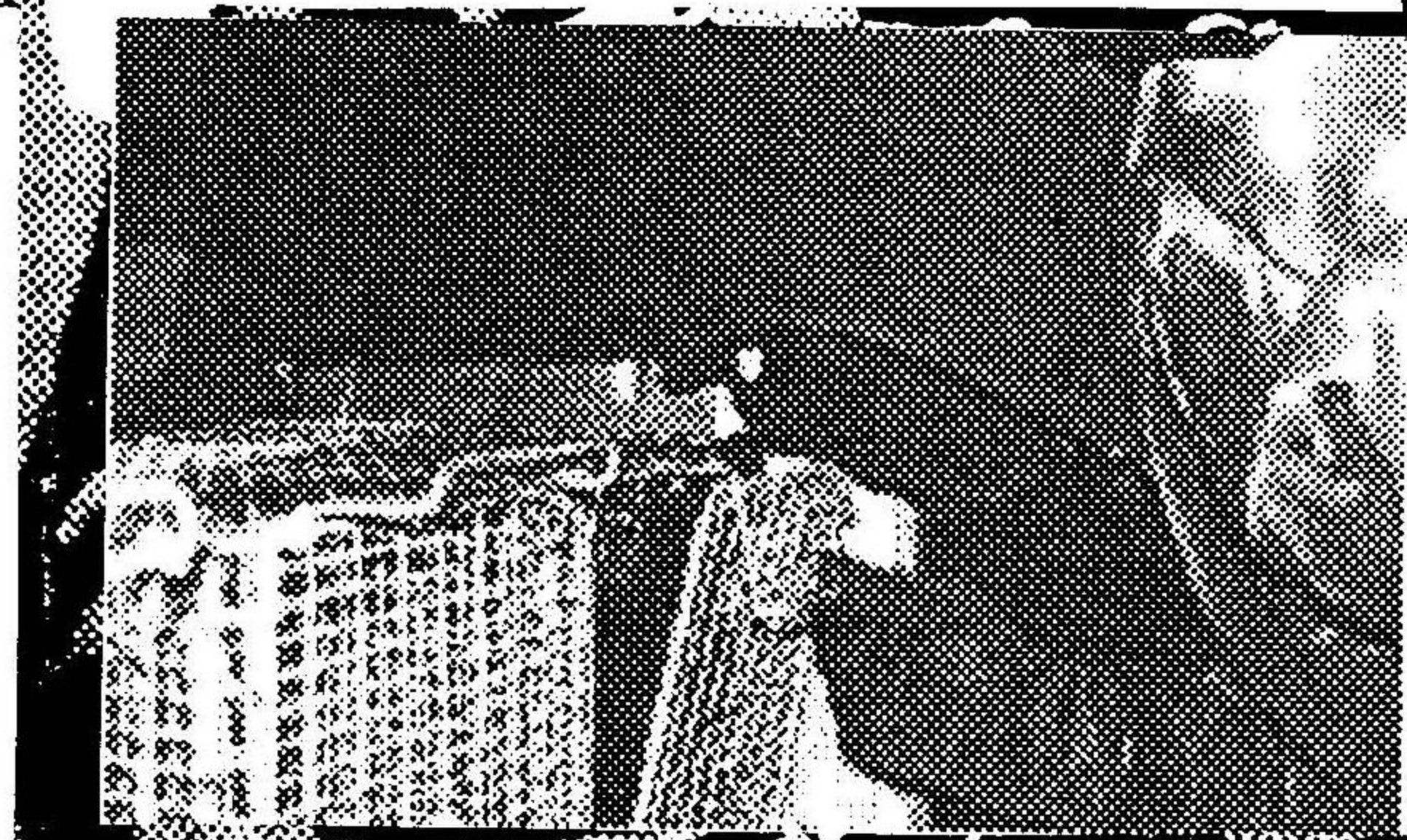
Norky sú ustájené v klietkach z tzv. bodovaného pletiva. Podlahová plocha klietky je 0,29-0,32 m. Klietky sú umiestnené pod prístreškami. Obvykle sa kôlne stavajú pre dva rady klietok. Na zadnej stene je zavesená skrinka z dreva. Súčasťou klietok sú napájačky na vodu. Farma je dobre ohradená, aby sa zvieratá ujdene z klietok nedostali mimo. Krmivo sa norkom po väčšinu roku dáva na strop drôtenej klietky. Norky zostávajú v podstate divoké, sú to polovodní, samotárski mäsožravci ktorí žijú v teritóriách približne 1-4 km dlhých. Dávajú prednosť životu pri vode, kde lovia celú radu živočíchov. Není teda prekvapivé, že sa nevedia vyrovnáť s podmienkami na farmách. Aj keď sú nakrmené, napojené a ustajnené, sú zbavené možnosti prirodzeného chovania. Nemôžu plávať vo vode, nemôžu stať vzpriamene-čo vo voľnej prírode robia neustále. Najbežnejšou metódou, kde ich zabitia je udusenie: CO alebo CO₂. Absolútna prázdnota v ich životoch vedie k chronickému stresu. Na výrobu jedného kožušaku treba zabíjať 65 norkov.

rummi ROZHOVOR S OSLOBODITELMI NORIEK

Kristofer Aberg (18 r.) a Henrik Seger (16) sú dvaja z troch švédskych aktivistov, ktorí boli zavretí po usvedčení z prepadu dvoch norkových fariem. Títo traja ľudia mali proces 29. mája a 5. júna boli odsúdení. Kristofer a David Zachridsson boli 4 mesiace vo väzení, Henrik pre svoj nízky vek skončil v polepšovni. Tu je rozhovor s týmito odvážnymi a inšpirujúcimi mladými bojovníkmi.

NC: Povedzte nám niečo o noci, keď ste boli zavretí.

K: Myslím, že by som mohol povedať, že naša noc začala, keď sme sa pohli autom z Karlstadu. Pred odchodom sme ešte rozoberali, ktoré farmy prepadne, mali sme všetky mapy, nástroje, šaty atď., ktoré sme potrebovali a odišli sme z bytu asi o 22.00. Naším prenajatým autom sme smerovali na norkovú farmu v Ardale. Po odparkovaní sme išli pešo na farmu a tam sme použili naše nožnice, aby sme sa dostali do tejto obrovskej farmy. Neskôr sme zistili, že v tejto farme umiera každý rok 70 000 noriek. Vystrihli sme štyri diery v plote okolo farmy a potom sme začali otvárať kliečky v 4 alebo 5 miestnostiach. Celkovo sme otvorili okolo 600-700 kliečok. Potom sme bežali späť do nášho auta a rozhodli sme sa ísť na ďalšiu farmu v Skybergu, asi 150 km od prvej farmy. Postup bol rovnaký. Odparkovali sme auto a išli pešo do farmy, kde sme otvorili hlavnú bránu a vystrihli diery v plote okolo farmy. Potom sme otvorili asi 250 kliečok, ale museli sme sa otočiť a bežať späť, pretože sme videli niekoho ako stojí na konci haly. Neskôr sme sa dozvedeli, že to bol farmár (ktorý chodil kontrolovať svoju farmu najmenej 2x za noc, odkedy bola prepadnutá na začiatku 97-ho). Išli sme autom, ale ako sme videli, že sme sledovaní, museli sme ísť peši. Bežali sme asi 7 km skúšajúc dostať sa do najbližšieho mesta, ale nanešťastie sme boli chytení 2 policajtami so psami a boli sme

zobraní na policajnú stanicu.

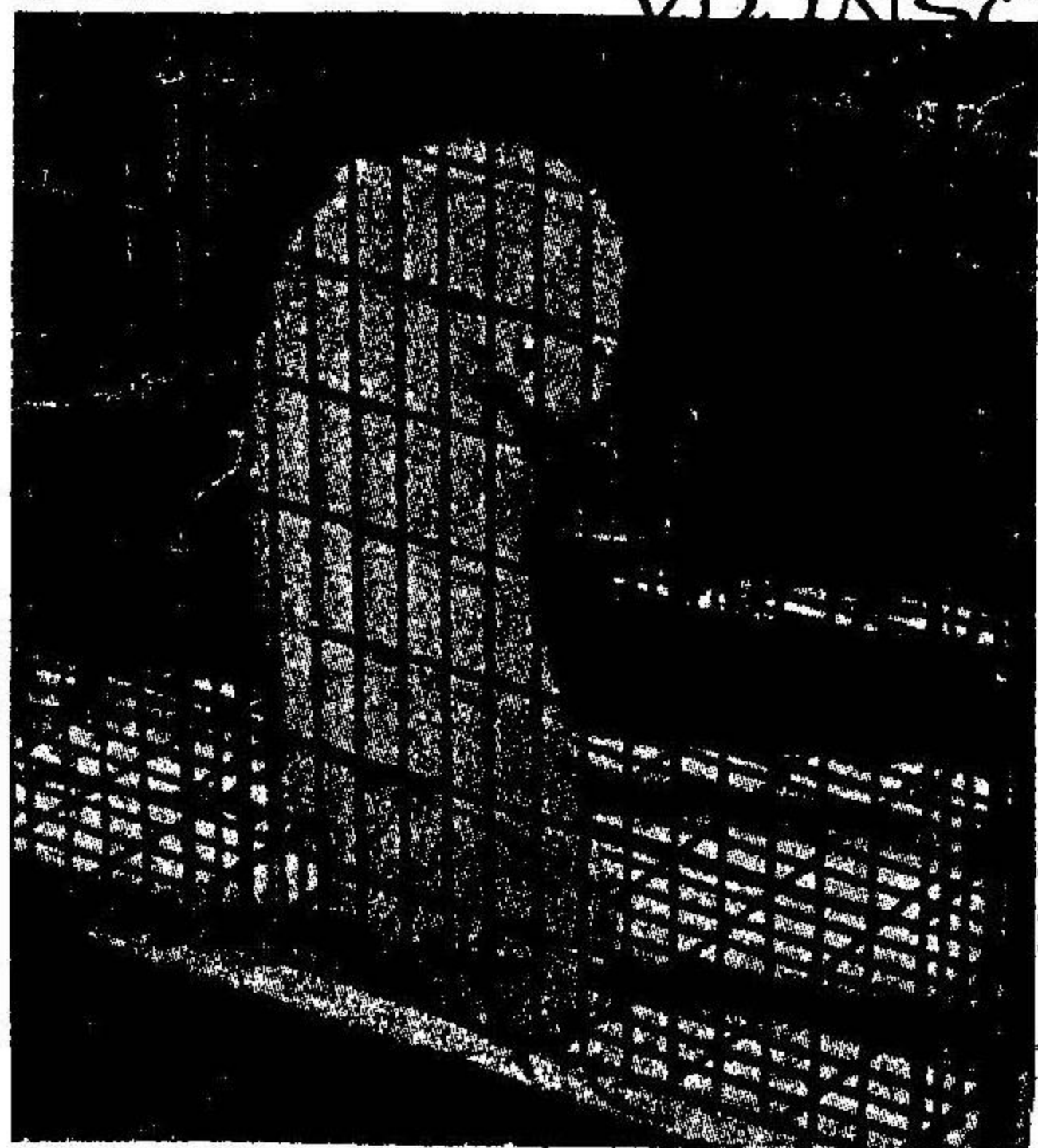
NC: Čo vás inšpirovalo ísť a riskovať svoju slobodu, aby ste oslobodili norky z ich kliečok?

H: Začal som sa angažovať za práva zvierat „normálnou“ cestou, ale potom som si uvedomil, že musíme robiť akcie, „priame akcie“, aby sme dali zvieratám slobodu. Bol som tak smutný, keď som videl tie zvieratá, umiestnené v malých kliečkach a všetko, čo som musel urobiť, aby som im dal slobodu a normálny život v prírode bolo „otvoriť kliečky“. Tak som začal chodiť na kožušinové farmy a sledovať ich, vidieť to na vlastné oči. Potom ako som bol na kožušinových farmách som sa rozhodol robiť akcie proti tomuto priemyslu a zachrániť tie zvieratá. Tak som ich začal oslobodzovať a dostávať ich von z väzenia otváraním kliečok...

K: Keď si je niekto vedomý toho, čo sa deje na kožušinových farmách, nechápem, ako môže zostať pasívny a dovoliť, aby sa v tom pokračovalo, ja robím len to, čo mi hovoria moje inštinkty - dať norkám čo, na čo čakajú celý svoj život - slobodu.

NC: Ako ste sa cítili, keď ste videli stovky noriek bežať za svojou slobodou?

H: Po oslobodení okolo 1000 noriek len chceš ich vylákať von odtiaľ! Keď sa norky dostali z kliečok, začali robiť hluk svojim škriekaním. Tento hluk je veľmi vyrušujúci a troška vás znervózni. Keď potom bežíte preč z farmy a obzriete sa za seba, uvidíte ako vám norky bežia okolo nôh. Pri oslobodzovaní noriek sa sústreďujem na otvorenie čo najväčšieho počtu kliečok ako je len možné, pretože keď si dám na chvíľu prestávku a sledujem norky, stratím čas a niektoré norky stratia svoju slobodu! Keď vyslobodzujeme norky

ALLAAN
OMI
ERHEEN
APA
IEN
ETTI
TAA

TU
VILINSOTA
IALDILLE
AGEDI
YDINS
TSIT

RAU
RAUT
LITUS
OUSUI
OHN LE
NOTAA

epoqb

z kožušinových fariem, my „vždy“ oslobodíme toľko noriek, koľko sa len dá!

K: Pohľad, ktorý všetci 3 z nás videli, keď sme bežali z prvej farmy, bol neuveriteľný.

Keď sme odchádzali z prvej farmy preskakovaním plotu, videli sme množstvo oslobodených noriek, ktoré si už užívali slobodu a nikdy predtým som necítil taký pocit. Nezáleží, koľko článkov atď. čítaš o oslobodení, ony sa aj tak nemôžu porovnať s tým ako sa cítiš, keď vidíš tie norky hladiace na slobodu prvýkrát v ich životoch.

NC: Ako ste prežívali čas vo väzení?

K: Prvé 4 dni nášho väzenia sme strávili na policajnej stanici a čas tam bol veľmi nudný a osamelý, ani prostredie nebolo veľmi povzbudzujúce. Väčšinu času som strávil spaním, niekedy som cvičil a tiež som čítal nejaké zdravotné časopisy, tie boli jediné, ktoré sme mali dovolené čítať. Všetci traja sme boli na tej istej chodbe - David v cele 1., ja v cele 3. a Henrik v cele 5. Tak som niekedy nakrátko zazrel Davida alebo Henrika, keď išli na záchod. Jednu vec si špeciálne pamätám, stala sa v druhý deň. Necítil som sa veľmi dobre, ale som si sadol na posteľ a zbadal som Henrika ako prechádza okolo mojej cely a mal svoju päť zovretú. Toto spôsobilo, že som sa cítil oveľa lepšie po niekoľko dní. Po tomto sme sa tiež povzbudzovali vyklopávaním melódie:

„Kožuch je utrpenie, kožuch je smrť - slobodu zvieratám ALF“ na našich posteliach a niekedy sme začali aj spievať.

NC: Je niečo, čo by ste robili inak, aby ste sa vyhli vášmu chyteniu?

K: Hlavný dôvod, prečo sme boli chytení na farme v Skybergu bol, že farmár to tam kontroloval 2x za noc už takmer rok, tak nemyslím, že sme mohli s týmto niečo robiť. I keď sme urobili nejaké chyby, a pravdaže chcem sa podeliť z čoho by sa dalo poučiť:

tole

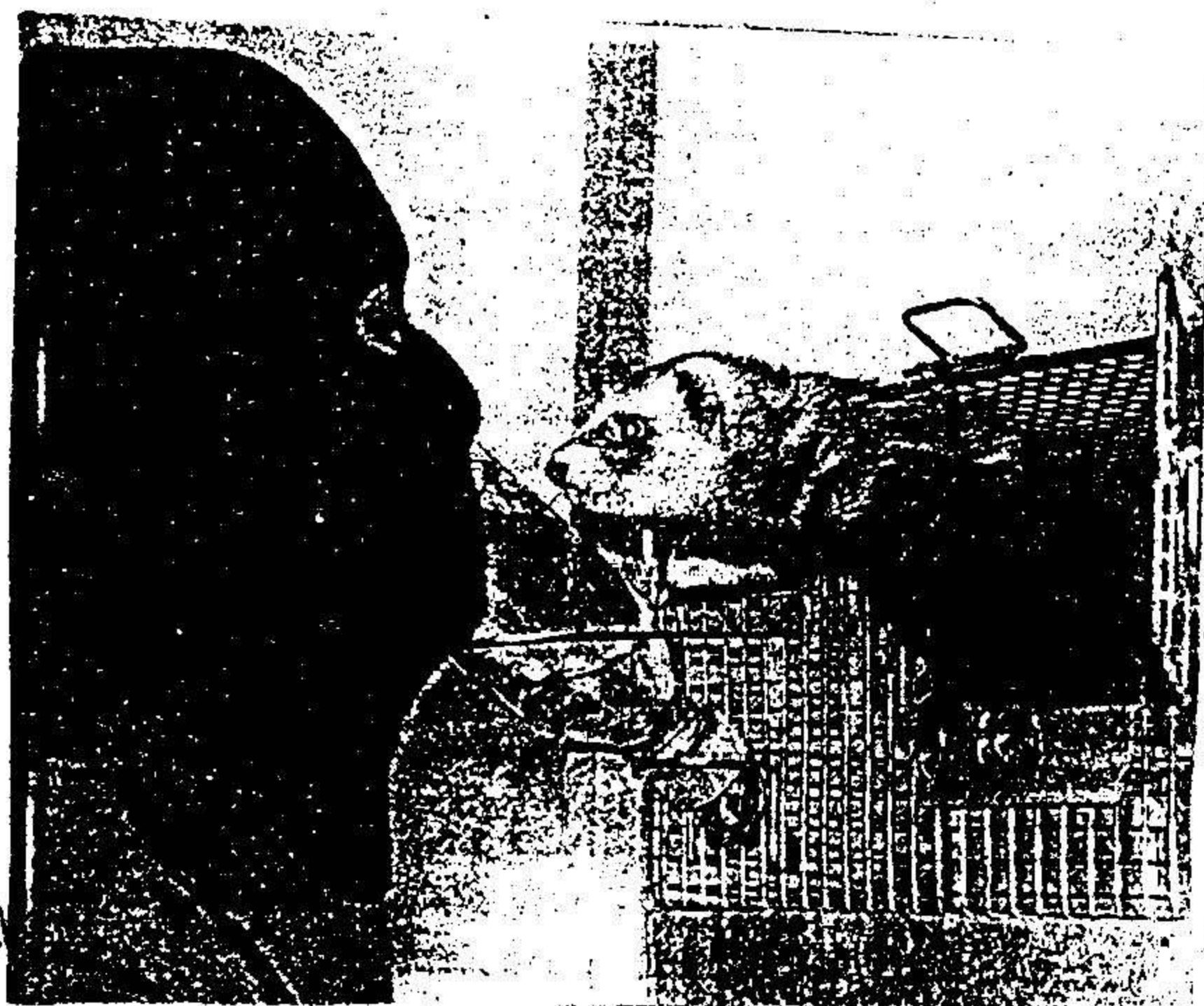
3!

ti

re j

spoň

I H

avbe a

ne je

u tele

i graf

VAŠOM

dole,

má Mi

CALLO

ITIOUS

od EX

HE IN

NC: Dostali ste vo väzení nejakú podporu?

H: Ľudia z celého Švédska prišli a demonštrovali vonku pred súdom aj policajnou stanicou. Tiež som dostal listy zo Švédska, Fínska, Anglicka a USA!

Ďakujem... Po čase vo väzení som pochopil, ako dôležité je podporovať mužov aj ženy, ktorí sú ochotní riskovať svoju slobodu za zvieratá a sú zavretí.

K: Jednoznačne môžem povedať, že listy boli tým, čo ma tam udržalo na živu. Tiež som pochopil, že podpora pre všetkých väzňov je veľmi dôležitá, takže som sa rozhodol, že odteraz budem písať aj ja.

NC: Mali ste už súdny proces - ako prebieha?

... a ukážte si scénu s dobr

H: Prišiel som pred súd asi hodinu pred začiatkom procesu. Celá ulica bola obsadená policajnými autami, psami a bol tam aj vrtulník. Ľudia zo Švédska, Fínska aj Anglicka demonštrovali proti súdu aj kožušníckemu priemyslu. Jeden Angličan hovoril: „Načo všetka tá polícia, však to nie sú aktivisti IRA, ktorí majú súd.“ Keď sa proces začal, sudca povedal: „Žiadna propaganda, ste tu preto, lebo ste sa dopustili zločinu, nevysvetľujte, prečo ste to urobili!“ K: Boli prítomní tiež 2 farmári, ktorí hovorili o tom, ako veľa ich stáli naše akcie, a tiež sme diskutovali o tom aké množstvo noriek môže prežiť v divokej prírode. Počas dňa som spravil niekoľko rozhovorov s médiami, ktoré boli celkom dobré.

NC: Odstrašil vás rozsudok z vašich kožušinových aktivít?

K: Môžem povedať asi toto - predtým ako som bol chytený, som vždy vravel, že podporujem všetky ALF akcie, ale žeby som ich sám nedokázal robiť. A teraz, potom čo som bol zavretý, vravím presne to isté...

H: Nie, absolútne NIE! Boj za oslobodenie zvierat bude pokračovať! Nebudem v mene zvierat robiť žiadne kompromisy. Stále o tom budem hovoriť a konať pre to. Vojna proti kožušinovému priemyslu bude pokračovať, až kým KAŽDÁ klieťka nebude prázdna...

NC: Antikožušinové hnutie bolo vo Švédsku pekne silné - dalo by sa povedať, že vaše uväznenie podporilo jeho rozmach?

H: Áno, myslím, že hej, začali pracovať tvrdsie pre zvieratá. Keď sa dopočuli čo sa stalo, cítili, že musia niečo urobiť. Po mojom uväznení boli vo Švédsku prepadané 2 farmy! Jedna na juhu, druhá na severe.

K: Áno. Problém pritiahol pozornosť, môžem dať príklad z môjho mesta Boras.

V najväčších novinách, ktoré tam vychádzajú boli dve debaty o právach zvierat - a obidve boli po ALF akciách. Prvý článok bol po vypálení 2 mäsiarskych dodávok v apríli 97 a ďalší po prepade kožušínovej farmy v minulom roku. Tieto debaty by nikdy neboli, keby sa neuskutočnili tie akcie.

NC: Majú prepady norčích fariem nejaký dopad na obchod s kožuškami vo Švédsku?

H: Áno, majú! Kožušinový priemysel vo Švédsku lapá po dychu! Všetky kožušky sú vyvázané do Ázie, Dánska a Číny.

Kožušinový priemysel nemá vo Švédsku ŽIADNU podporu, jediná cesta ako ho zastaviť je „priamymi akciami“ a protestami, treba mu spôsobovať finančné straty. Niektoré farmy boli zavreté po útoku antikožušinových skupín ako „A.L.F.“ a „Wild minks“ (divoké norky).

K: Áno, mali veľký dopad. Samozrejme, nemám nič proti státiu pred kožušníkmi a rozdávaniu letákov, ale viac ako 90% kožušov zo Švédskych fariem ide na export,

takže musíme útočiť aj na túto časť kožušinového priemyslu. Pri niektorých akciách boli úplne všetky zvieratá oslobodené a je teda zrejmé, že keď tam žiadne neostali, farmári nemohli pokračovať vo svojej práci. V posledných rokoch sa rapidne znížil počet kožušinových fariem, a myslím, že keď prepady budú pokračovať, tak ako doteraz, vo Švédsku kožušinový priemysel skončí.

NC: Čo vravíte na to, že niektorí ľudia sa stavajú proti prepadam norčích fariem?

K: Títo ľudia očividne neštudovali, aký význam majú tieto prepady, a mohol by som im o tom niečo povedať alebo by som im poradil, nech si to preštudujú, aj som o tom napísal článok. Najväčší problém týchto ľudí je, že oni nikdy nepovedali, aké riešenie ponúkajú. Keď budete ako oni a zostanete pasívni, potom 100 % z uväznených noriek (a ďalších zvierat) zomrie - ale teraz aspoň nejaké z nich budú mať šancu žiť si svoj život vo voľnej prírode. Bolo dokázané, že oslobodené norky môžu prežiť vo Švédskej divokej prírode, už ich tu viac ako milión žije a všetky pochádzajú z fariem. Niektorí ľudia sú proti prepadam, pretože vraj norky spôsobujú „ekologickú nerovnováhu“, ale i keď boli ohľadne toho nejaké prieskumy, nikdy sa nedokázalo, že to tak je. Je to lož, ktorú rozširujú farmári. Aby som to ukončil, jednoznačne vidím prepady ako dobrú vec a dúfam, že budú pokračovať.

H: Keby sme nechali norky na farme, oni všetky zomrú. Jediná cesta ako im dať slobodu, je oslobodiť ich. Nepočúvajte výmysly, ktoré vám vraví kožušinový priemysel.

NC: Nakoniec, akýkoľvek rozsudok dostanete, bude to mať na vás nejaký vplyv?

K: Nikdy by som to nerobil, keby som si nebol vedomý, čo sa mi môže stať, takže viem, že budem bojovať, až kým nebude kožušinový priemysel mŕtvý a zvieratá slobodné.

H: Nie pre mňa, ale pre norky a lišky, ktoré žijú na farmách. Keď nespravíme nič, oni zomrú. Ich životy sú v našich rukách. Jediná cesta ako im dať slobodu a prirodzený život, je vyslobodiť ich do divočiny. Kožušinový priemysel lapá po dychu, a my spravíme čo je našich sílach, aby sa to skončilo. Boj bude pokračovať, až kým nebude posledná klieťka prázdna... Otvorte klieťky! - No Compromise

Najosvedčenejšie, najrýchlejšie a tiež najmenej prácne je zabíjanie rozbitím temennej alebo tylovej kosti úderom drevenou palicou. Za chvost chytené zviera necháme upokojiť - môžeme ho prednými končatinami položiť na pevnú podložku - a silným úderom mu rozbijeme hlavu. Úder musí byť natoľko silný, aby sa rozbitím lebečnej kosti porušilo mozgové tkanivo a zviera krvácalo z nosa alebo i ucha. Vykrvenie je dôležité. *Chovatel 8/81*

Neplatí viac jak 40

PROFANE EXISTENCE: Dan, Marshal Flav, John

DIRT: Karen(git.), Gary(git.), Stick(bicie),

HELLKRUSHER: Martin(bicie), Ali(spev), Gus(git.), Moy(basa)

PE: AKO SA DALI DIRT A HELLKRUSHER DOKOPY PRE TOTO TURNE?

GARY: Ali si ma oblubil...(smiech v celej miestn.)
Ali: Hrali sme v Londýne a dozvedel som sa, že oni tam hrali pred nami p len pár dní, tak som skúsil nájsť ich číslo a dohodnúť spolu nejaké koncerty a tak sme tu.

PE: ZDÁ SA, ŽE DIRT ROBIL MNOŽSTVO VECÍ PRED MNOHÝMI ROKMI A POTOM SA STRATIL, ABY SA ZNOVA NEDÁVNO OBJAVIL. JE TO TAK ALEBO STE HRALI NEPRETRŽITE?

GARY: Hej, hrali sme od 81 štyri roky, potom sme rok nehrali, dva a pol sme zase hrali a potom pár rokov nehrali. V zásade je to tak, že keď hocikedy cítíme, že by sme mali niečo spraviť tak sa dáme dokopy.

PE: KOLKO POVODNÝCH ČLENOV JE V KAPELE?

GARY: Ja a Deno(spevák). Karen je s nami nejakých dva a pol roka.

PE: VIDÍTE VELA STARÝCH ZNÁMYCH TVÁRÍ NA VAŠICH KONCERTOCH?

KAREN: Videli sme ich na prvých koncertoch po našom návrate. Boli tam tváre ktoré sme spoznali, no nevedeli sme kto to je. Po pár koncertoch sa už neobjavili. Myslím že sa tam ukázali zo zvedavosti a možno nemajú radi davu ľudí. Oni vyrástli.

PE: SKÚSME ÍŠŤ ĎALEJ... U HELLKRUSHER SA ZDÁ, ŽE BOL ZLOŽENÍ Z INÝCH KAPIEL. AKO STE BOLI SFORMOVANÍ?

ALI: Ja som bol v kapele ENERGETIC KRUSHER a mali sme s ňou pár problémov. Scotty bol pôvodný basák v HELLBASTARDS a bol odtiaľ vykopnutý. Tak som mu navrhol či sa nedáme dokopy. Bol dobrý začiatok používať podobné meno. Boli sme tam len dvaja pôvodní členovia z tých kapiel a nikdy by som si nepomyslel že do dôjde až sem.

PE: TAK MENO VÁM POMOHLA?

ALI: Áno, pomohlo a bola to dobrá reklama na začiatku.

PE: OBE KAPELY TU MÁTE DOBRÚ ODOZVU, HOCI ANI JEDNA KAPELA TU NEMÁ AŽ TOLKO PRÍSTUPNEHO MATERIÁLU.

GARY: Myslím že obe kapely priťahujú rôzne publikum, každý večer si striedame poradie takže ani jedna kapela není zvýhodnená.

KAREN: Myslím že obecenstvo tu všade bolo skutočne dobré. Okrem niektorých "straight-edge" miest, tam boli o niečo viac vážni a len stáli. Namiesto toho, tam kde to ľudia ponímali skôr ako party, tam tie koncerty boli skutočne dobré a ľudia sa dobre bavili.

ALI: Je zvláštne hrať na tých "all ages" miestach, kde nemôžeš ani piť ani fajčiť.

GARY: Je dobré, keď máš show pre všetky vekové kategórie. V Európe a Anglicku také nemáš, ale neplnoletí prídu a idú dnu.

PE: ČIŽE MÁTE KONCERTY V PUBOCH PRE 18 A VIACROČNÝCH?

GARY: Áno, ale dnu môžu ísť aj mladší ľudia. Teraz sme hrali v New Jersey, tuším to bolo T-Bird Cafe, kde sme si mysleli že to je "all age" akcia, ale keď sme tam došli, videli sme jak vonku odchádzajú 12 alebo 15 roční ľudia preč, pretože sa tam nemohli dostať. To tá na hnevá.

PE: VRAVELI STE ŽE SCÉNA V ANGLICKU UMIERA V POROVNANÍ S INÝMI MIESTAMI.

ALI: V Anglicku to je pekne biedne. Závisí to od toho, kde práve hráš. Ako v Boltone, tam sme hrali a bolo to skutočne dobré. Aj v Nottinghamu to bolo dobré, no keď sme tam došli znova už to bolo o ničom. Je tam stále množstvo punx, ale oni nechodia von.

KAREN: Osobne sa mi zdá, že nastáva opätovné oživenie. V Londýne je teraz vlna punx, a sú tam zvlášť dobré kapely, ktoré si vytvárajú dobrých nasledovníkov.

GARY: Jedna zo zlých vecí v Anglicku je, že by si mohol hrať povedzme vo východnom Londýne a mať dobrú návštevnosť, potom by si mohol ísť do západného Londýna a mať tam len 12 ľudí. A môžeš ísť do mesta ako Bolton a mať tam 200 ľudí a potom do Ipswichu a mať tam dvoch ľudí. Pretože tam je len pár ľudí, kapely tam necestujú a vyhýbajú sa tým miestam, tak tam scéna nikdy nebude.

PE: PODOBNÉ JE TO AJ TU, MINNEAPOLIS MÁ VLASTNE JEDINÚ SILNÚ PUNKOVÚ SCÉNU V OKRUHU 900 MÍL... ČO SI VLASTNE MYSLÍTE O AMERIKE?

GUS: Nikdy som vlastne nevedel o Amerike okrem toho, čo som videl v TV. Keď sa sem dostaneš, tak to nie je to čo si očakával. Napríklad som si myslel že tu bude plno zbraní, a pritom za celú dobu čo som tu som nevidel ani jeden obchod so zbraňami.

PE: ĽUDIA Z EURÓPY MAJÚ SKLON POSUDZOVAŤ AMERIKU AKO SKUTOČNE NEŽIČLIVÚ KULTÚRU, PREDTÝM AKO SA SEM DOSTANÚ... JE ZRIEDKAVÉ ŽE EURÓPSKE KAPELY PRICHÁDZAJÚ NA TOUR DO U.S.A., CÍTLI ŽE SA VÁM DOSTÁVA NEJAKÉHO VACŠIEHO ZÁJMU?

ALI: Dostali sme množstvo listov od ľudí, v ktorých sa vyjadrovali že by boli radi keby sme sem prišli. To možno súvisí s tým že sme Angličania.

GUS: Skutočne som si neväšmol že by nejak veľa amerických kapiel chodilo do Európy. Myslíam že posledná americká kapela od tialto ktorú som videl boli PISSED

(amerom ku DIRT)

PE: NEZDÁ SA VÁM ZVLÁŠTNE, ŽE UŽ NEHRÁ ŽIADNA Z KAPIEL S KTORÝMI STE ZAČÍNALI?

GARY: CONFLICT začali znova, mali už štyri alebo päť koncertov. PENI sa dali dokopy minulý rok a mali tiež pár koncertov, ale presunili sa a tak už nemôžu mať koncerty kvôli cene ktorú pýtajú.

PE: ČO JE S KAPELAMI AKO VARUKERS KTORÉ ZNENAZDAJKY ZNOVA VYSTRELILI?

ALI: Oni sú späť pár rokov, ale stracujú svojho bubeníka tak neviem či hrajú.

STICK(vytiahol sa práve z postele) Každá skurvená nahrávka od Varukers má iné zloženie, okrem speváka a bubeníka.

PE: MYSLÍŠ ŽE TIETO KAPELY SA DÁVAJÚ DOKOPY Z ÚPRIMNOSTI?

ALI: Nie, je to pre peniaze.

PE: ČO SI MYSLÍTE O KAPELÁCH SO STARŠÍMI ĽUDMI AKO CITIZEN FISH, SCHWARTZNEGGAR...?

GARY: Oni sú takí starí ako ja!

PE: HOPSI OK, ĎALŠIA OTÁZKA...

GARY: Citizen Fish sú skvelí. Myslím že stále v tom idú a robia to dobre. Udržujú scénu v pohybe.

PE: NECÍŤITE SA NIEKEDY UNAVERNÍ ZO SPIEVANIA O TÝCH ISTÝCH VECIACH?

GARY: Témy sú vždy odlišné, myslím že hranie je viac únavné.

PE: AKÉ TÉMY MÁTE V NOVÝCH SKLADBÁCH?

GARY: Domnievam že by si mohli myslieť že o pive, ale nie...

PE: CÍŤITE SA NIEKEDY AKOBYSTE NABÁDALI KU ZMENE, ALEBO VAŠE POSOLSTVO SA V OBECENSTVE ÚPLNE VYTRÁCA?

GARY: Myslím že s nášho pohľadu sú texty odlišné od tých ktoré sme zvykli robiť. Predtým sme vra-
nievali "toto je zlé, malo by to byť zastavené".
Na kazete ktorú máme práve vonku je jedna pie-
seň a mlátení žien, to je niečo s čím každý nep-
ríde do kontaktu, ale každý by s tým mal byť ob-
oznámený...

(tu sa rozhovor prerušil)

GARY: Práve som počul v telefóne, že bombardova-
li Heathrow (letisko).

KAREN: Oh, tak my tu potom uviazneme?

PE: ZDÁ SA MI, ŽE STE DOSŤ ZVYKNUTÝ NA TAKÉTO
VECÍ...

MARTIN: Hej, posledný rok sa diali skutočne zlé
veci. Bol to zlý rok čo sa týka bombových útokov,
množstvo detí bolo zabitých.

PE: VIDELI STE FILM "V MENE OTCA"?

GARY: Nie, ale videl som "Schindlerov zoznam"
a to bolo výborné.

PE: MY SME TO VIDELI A POTOM SME IŠLI NA PARTY
A CELÚ NOC SME SA S NIKÝM NEROZPRÁVALI. BOLI SME
VELMI SKLÚČENÍ A PLAKALI SME.

GARY: Na našom poslednom turné po Poľsku sme
navštívili Osvienčim. Išli sme tam skoro ráno
a tiež sme sa s nikým nerozprávali celý dlhý
deň. Koncert ten večer bol fakt ťažký.

KAREN: Zistila som že to bol taký zadržava-
cí efekt, pretože to na mňa nezaúčinkovalo
hneď, ale ma to strašilo pár dní, a skutočne
som smútila, pretože vždy keď som si na to
spomenula som sa cítila strašne, pretože
to je strašné miesto.

STICK: Išli ste do Dachau a keď som od-
tiaľ odchádzal som si pomyslel "Kurva, ne-
môžme dovoliť, aby sa také niečo ešte zo-
pakovalo".

KAREN: Myslím, že keď si pred táborom
to vyzerá normálne, ale keď raz vjdete
dnu na to strašné miesto tá to za-
siahne. Je tam taký pocit utrpenia
a všetko sa zdá pochmúrne.

PE: MYSLÍTE ŽE BY TIETO MO-
NUMENTY MALI BYŤ UCHOVÁVANÉ
TAK AKO DOTERAZ?

ALI: V Osvienčime nám jeden
mladík povedal že to je jediné
miesto, kde to je uchované presne tak
ako sa to stalo.

JOHN: JE DOLEŽITÉ ICH UCHOVAŤ, PRETO-
ŽE SA TO POTOM NEMOŽE ZAKRYŤ A ONI
PRIPOMÍNAJÚ ŽE SA TO NAOZAJ STALO.

STICK: Áno, ako všetci tí nacisti, ktor-
í vravia že sa to nestalo.

KAREN: Myslím že je skutočne strašné, že
že ideš na to miesto a vravíš si "Oh,
je to skutočne strašné", ale že sa to stalo
pred 50 rokmi a ešte sa tie ukrutnosti stávajú aj
teraz. Stále sú miesta ako toto, kde sa to deje. Prá-
ve vo vašom zine som čítala o chudobnom mladíkovi
ktorý tu je vo väzení.

PE: TONY RIOS?

KAREN: Áno

(rozhovor prechádza do diskusie o domorodých Ame-
ričanoch a príliš veľa hlasmi, aby sa to dalo pre-
písať... aspoň niečo)

KAREN: Američania si musia uvedomiť koľko oni dl-
hujú domorodým Američanom, pretože oni nevyžmýkali
len Indiánov, ale oni vyžmýkali celú Ameriku. Domo-
rodí Američania mali puto, duchovné puto so zemou
a tzv. biela civilizácia stratila toto puto so
zemou. Ľudia ako Indiáni môžu pomôcť ostatnej Am-
erike objaviť svoje korene.

GARY: Jedna z najlepších vecí čo sme robili v Lon-
dýne bolo "Stop the city".

PE: KOLKO ICH BOLO?

GARY: Štyri, bol som na všetkých. Prvá bola taká ro-
zumová a každého zavrelí. Druhá už nebola tak ro-
zumová, na tretej bolo 150 ľudí a pri štvrtej sme
vystúpili z vlaku a išli sme hneď späť, pretože
tam nikto nebol.

non posso non desiderare la scomparsa dei torturatori e degli strumenti di tortura
questi esseri schiosti e solo le nostre azioni possono farli in modo che non
avvenza

PE: KOLKO BOLO NA TEJ PRVEJ?

GARY: Povedal by som že asi 1000 ľudí. Celá ulica bo-
la plná ľudí. Ľudia prechádzali cez cestu, blokovali
ju. Priniesli sa nálepky a lepili sa okoloidúcim na
chrbty a pravidelne sa bránila cesta.

PE MALO TO VÖBEC ÚSPECH?

GARY: Ó, áno. Ukázalo to, že keď sa ľudia spoja môžu do-
kázať veľa. Akurát že množstvo ľudí nemie byť rozčúle-
ných dlhšiu dobu.

PE: IBA AK JE NEJAKÝ ŠPECIFICKÝ DOVOD, AKO POLL TAX
V LONDÝNE.

GARY: To bol ďalší príklad spojenia ľudí.

BUS: Bol ten pochod proti BNP hlavnou akciou?

GARY: Nie, Poll Tax. Jeden pochod proti BNP organizova-
la Socialist Workers Party a ďalšie antifa skupiny ro-
bili zhromaždenia, ktoré sú vždy skutočne dobré.

STICK: Akurát že skurvená polícia ťa nenechá na nich
ist.

ALI: Oni si len robia svoju robotu.

(smiech)

MARTIN: Noviny v Anglicku uvere-
jnili fotky ľudí hádzajúcich
tehly a ponúkali peniaze tým,
ktorí ich nahlásia. Mali fotky
v novinách kde bolo napísané
"Keď poznáte túto osobu, za-
volajte nám".

GARY: Sranda je, že keď tis-
íc ľudí vtrhne do nejakej
budovy, nemôžu nič robiť. Pr-
ečo tam neprídu ďalší deň a
nevypália to.

PE: POČULI STE NIEČO O NO-
VÝCH EKO AKCIÁCH V ŠTYLE
EARTH FIRST?

KAREN: Je množstvo akcií br-
ániacich v stavbe ciest. Ne-
viem ako sa označujú, ale
deje sa to. Polícia samoz-
rejme používa svoje bežné
brutálne spôsoby.

MARTIN: Ľudia sa pripe-
vňujú reťazami ku st-
rom, aby zabránili
romom, aby zabránili
vymedzovaniu novej
cesty v oblasti Ne-
wcastle.

ALI: Je tam jeden vel-
ký strom, obrovský
dub. Ľudia ho obsadi-
li, pretože sa mal vyťať. Vy-
budovali si na ňom malé ob-
ydlie aby ho ochránili.

GARY: V Laytonstone ľud-
i doslova vyťahovali zo str-
omov veľkým žeriavom

KAREN: Najímajú si súkro-
tné bezpečnostné služby, ta-
kých hrdlořezov, ktorí sú fakt brutálni.

GUS: V Newcastle si poľovníci najali ex-členov SAS
na ochranu, títo jazdili dokola a bežiacich ľudí nat-
láčali na ploty svojimi vozidlami. Teraz poľovníci
používajú SAS, aby ťa stikli.

MARTIN: V novinách bolo písané, že každý sabotér ho-
nov dostal 20 libier.

GUS: To je totálna chujovina.

PE: NAPRIEK HROZBE VAZENIA SA ZDÁ, ŽE HNUTIE ZA PRÁ-
VA ZVIERAT NADOBŮDA ROZMACH.

GARY: Boli sme v Chicagu, kde sme čítali, že keď udá-
š ľudí z ALF, dostaneš zaplatené, pretože chcú vedieť kto
tí ľudia sú.

PE: MNOŽSTVO AKCIÍ BOLO NA STREDOZÁPADE, HLAVNE V CHI-
CAGU, KDE AKTIVISTI KLADLI OHNE V OBCHODOCH, KTORÉ PRE-
DÁVALI KOŽUCHY. NAŠTASTIE EŠTE NIKTO NEBOL CHYTENÝ.
TAK VELA SA ZMENILO ZA POSLEDNÉ ROKY, UŽ SÚ TU AJ VE-
GETARIÁNSKE OBCHODY.

GARY: V Anglicku si môžeš kúpiť vegetariánske jedlo
u McDonalds.

(smiech)

PE: TLAČÍ SA HLAVNÝ PRÚD KULTÚRY DO PUNKOVEJ SCÉNY
V U.K. AKO TO BOLO TU S NIRVANOU APOD?

STICK: Veci stoja tak, že keď sa rozprávaš s väčši-
nou ľudí, oni si myslia že punk je len móda.

MARTIN: Oni teraz robia rozhovory s "punkovými" kapelami, ktoré vyhrabali v Londýne bohviekde. Aj keď to nie sú punkové kapely, ale rockové akurát že sa tak obliekajú a je to pre ne móda. Oni s hnutím nemajú nič spoločné.

KAREN: Uvedomili si že punková scéna pretrváva a je populárna. Ale punkové kapely sa nestávajú populárne, systém si vytvoril vlastnú verziu že je to punk, ale to punk vôbec není. Ľudia v punkových kapelách nedostávajú žiadnu pozornosť, aj keď to boli oni, kto odštartoval to oživenie. Ideš na koncert a tam ti povedia: "žiadny crustery, kurva". Majú svoje vlastné skurvené indie pop kapely, ktoré nazývajú punk a ktoré ne majú čo povedať.

STICK: Pred pár rokmi v časopise Sounds a podobných sa zrazu objavil výraz "Britcore". Média vyšli a týmto slovom von a všetky kapely recenzovali ako "Britcore" a my sme len "čo to, kurva, je?". Najprv to vytvorili a potom to odkopli.

PE: KEĎ UŽ VRAVÍME O BRITCORE, ČO SA STALO S E.N.T.?

(niekto si akurát fúkal nos...)

PE: AHEM::: ZMEŇME TÉMU... POČAS POSLEDNÉHO KONCERTU TAM BOLO MNOŽSTVO NOVÝCH ĽUDÍ, KTORÝCH SOM PREDTÝM NEVIDEL, ČO BOLO FAKT DOBRE. TIEŽ VIDÍTE NOVÝCH ĽUDÍ PRICHÁDZAJÚCICH NA KONCERTY TIETO DNI?

GARY: Chodím na väčšinu koncertov v Londýne, pretože keď počujem niečo dobré o kapele chcem si to overiť. Niekedy vidím dobrý koncert a myslím že väčšina ľudí by túto kapelu milovala, no keďže oni nechcú tieto crossovery tak tam nejdú. Je tu množstvo rôznych scén ako grunge, crust, punk. Kapely neznejú až tak odlišne, mohli by mať dobrý ohlas keby sa to zmenilo.

PE: SÚ U VÁS ROZPORY MEDZI CRUSTERMI A INÝMI?

STICK: Zastavujú kvôli špine pred koncertom "Nie, nie príliš veľa špiny, nemôžeš ísť dnu."

JOHN: Zdá sa že už je to lepšie. Pred pár rokmi pankáči nemohli ísť na rovnakú show, no už sa zdá že sa to zlepšuje.

GUS: Rovnako ako v Newcastle, sobotéry, vege-typy nemávajú punx apod. a bojujú na koncertoch.

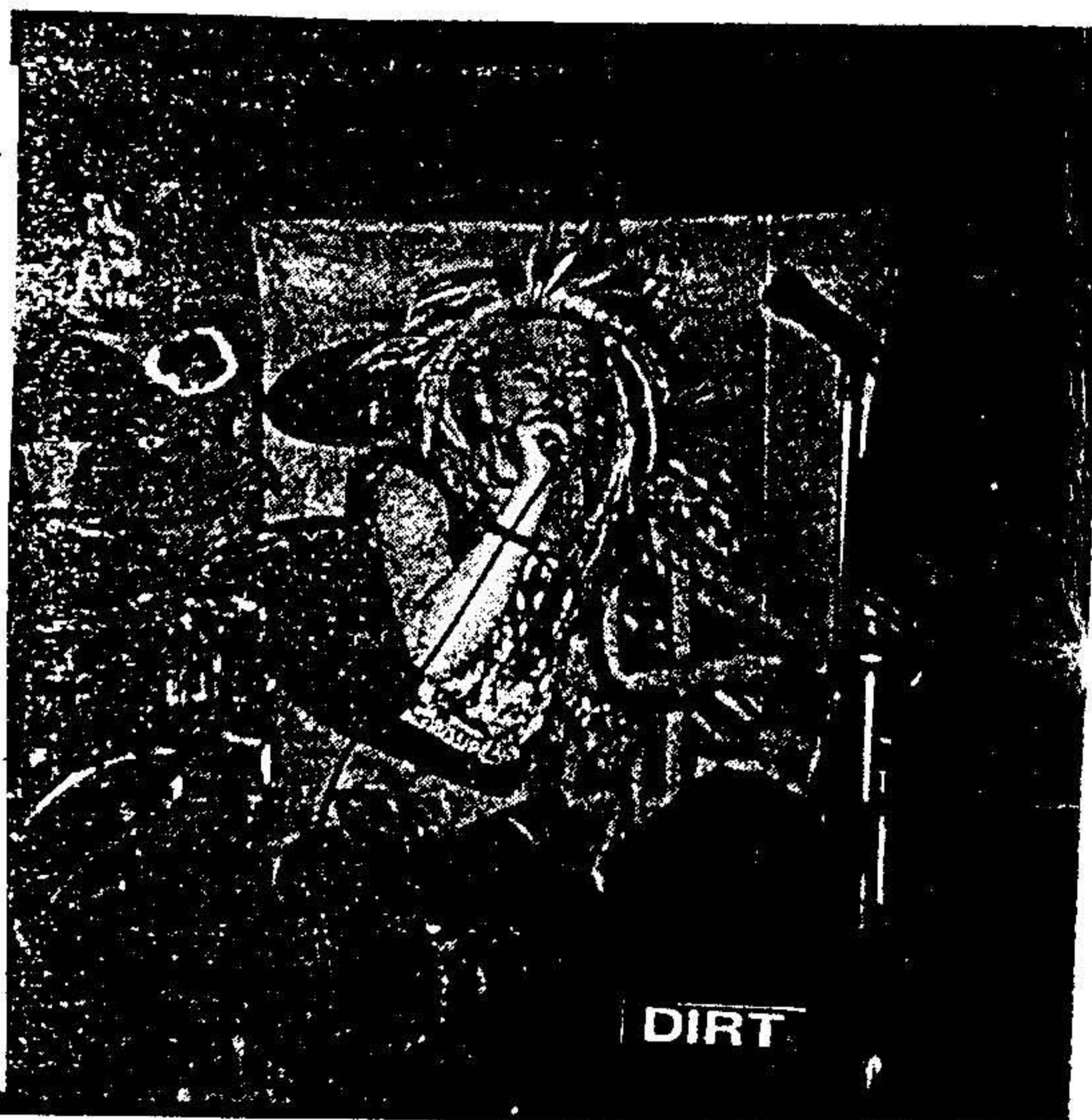
PE: BOHUŽIAL SA ZDÁ, ŽE SA TO STÁVA ČASTO.

KAREN: Nikdy som si nevšimla nejaké mimoriadne nepriateľstvo medzi punx a squatermi. Hlavne to závisí od toho, kde sa nachádzaš. V Londýne to je viac regionálne. Ľudia, ktorí žijú v časti Camden sa zvyknú považovať zvrchu na ľudí ktorí žijú v Hackney ako na crustový odpad a oni vidia ľudí z Camdensu ako hlu-pákov z vyššej triedy. Alebo squatery z Hackney by si mohli myslieť, že squatery z Woodgreenu sú crustery. Je to taká regionálna záležitosť.

PE: NIEČO DODAT?

itu

GARY: Myslí že tu trávim dobré chvíle a chceme sem ešte niekedy prísť. Chceme ísť aj na západné pobrežie aj do Kanady, pretože odtiaľ dostávame množstvo listov.

HELLKRUSHER
"On and on"

Izba je naplnená
pripravenými zochlinami
podlaha zašpinená krvou
zápach smrti

Vraždy stále trvajú
Nikto to nezastaví
a nikto sa nestará

Rozsekané telá
vyzlečené z kože
zbavené vnútornosti
spraviť to čisto

Keďysi živé tvory
odsúdené k smrti
nevinne mladé zvierá
keďysi chodilo slobodné

Vraždy stále trvajú
Nikto to nezastaví
A nikto sa nestará

V pondelok 10. septembra sa asi 15 z nás zúčastnilo sprievodu homosexuálov v Santa Ann. Dorazili sme tam asi o 11. ráno a boli sme priradení ku skupine "Radikálni homosexuáli". Uzatvárali sme sprievod ktorí začali asi o trištvrte na jednu. Prvými, kto nás privítal na trase sprievodu boli veriaci ktorí nás privítali nápismi ako "Teplí skončia v pekle" alebo niečím na ten spôsob. Aby som to trochu skrátil, niektorí z nás zažili aj nepríjemnejšie veci ako pár sprostých slov. V čele sprievodu šli tisíce homosexuálov, nadšene pokrikovali a určovali trasu. Bolo to skutočne skvelé, ten pocit spolupatričnosti, ktorý väčšina z nás mala, pretože istým spôsobom je boj homosexuálov podobný nášmu boju proti tomu všetkému proti čomu bojujeme ako vegetariáni, anarchisti... Tak ďalej o tom sprievode. Nadšené skandovanie pokračovalo a my sme si mysleli že veriaci už zmizli, ale objavili sa znova vpredu a niesli obrovské žlté a čierne písmená a transparenty a podnetnými Ježišovými pochybnými výrokmi. "Teplí sa nedostanú do neba", "K Adamovi bola stvorená Eva, Boh nestvoril Adama a Števa", "Homosexualita je otroctvo" atď. Cesta sprievodu pokračovala ale nakoniec sme sa otvorenému stretu s veriacimi nevyhli. Aktivisti homosexuálov si posadali na zem medzi skupinky náboženských fundamentalistov, pískali a skandovali: "2, 3, 4, 5 a späť, ste si istí že vaše deti sú v poriadku?" "2, 3, 4, 5 a späť, Pomarančové hrabstvo není tak úplne v poriadku". Niektoré transparenty veriacich aktivisti roztrhali a potom nasledovalo strkanie a krik. Jeden z tzv. "milujúcich" veriacich podpíchoval homosexuálov rečami: "Tak pod, vraz mi jednu, čo si, chlap alebo ženská?" Nenechajte zo seba robiť hlupákov, veriaci nemajú nič spoločné s láskou alebo porozumením. Niekoľko veriacich otvorene priznalo že sú rasisti keď si na pomoc prizvalo protihomosexuálnu bielu pomoc skinheadov. Dvaja z nich sa hrdinne (ha-ha) postavili na druhú stranu ulice a tak sa šikovne vyhli akejkoľvek konfrontácii. Desiat skinov sa ešte pred demonštráciou nechalo vidieť na mieste určenom pre "Arijských kresťanov". Nejaká "lásky", hej? a tak nadávky a vriekanie pokračovali. Polícia zareagovala a začala napádať ľudí, prišli i posili a tak tá stála skupina asi 80 policajtov pripravená rozohnať demonštráciu. Policajti dali ľuďom 3 sekundy na odchod z trávniku na ktorom sa to všetko odohrávalo. Jeden priateľ odmietol a oní ho chytili pod krk, odvliekli po trávniku a hneď zatkli. Nakoniec mu dali obšielku k súdu a od formálneho zatknutia bolo upustené. Jeden z homosexuálnych aktivistov zobral veriacim vlajku a začal ju páliť, no policajt mu ju vytrhol a zvalil ho na zem. Ďalšieho aktivistu skoro prešiel policajt na koni. Policajti napadli pár pokojných pankáčov zo Santa Anny a tí im to vrátili. Všetkých nás zatlačili späť, kde zostali 2 alebo 3 veriaci zo svojimi nápismi. V tej chvíli boli mnohí z nás tak šokovaní, že sme sa nezmohli ani na slovo. Na konci dňa bolo jasné väčšine ľuďom že obrovská nenávisť a strach z homosexuality nemá žiadne opodstatnenie, len preto že ich Biblia hovorí že je to zlé. Keď sme sa potom večer dívali na správy, zistili sme že všetko prekrútili a že ukazujú jak bijú aktivistov homosexuálov a pankáčov a jak ich zrážajú k zemi. Nasledujúci deň dokonca výbor Pomarančového hrabstva prekrútil celú vec a dal všetkým nálepky ako: "Vegetariáni mieroví pankáci za práva homosexuálov", "Anarchisti za práva homosexuálov". Všetky ranné noviny priniesli prekrútené správy. Nesmieme veriť hrômadným oznamovacím prostriedkom. Sú to všetko paraziti! Budúci rok znova pôjdeme na festival a budeme bojovať ešte usilovnejšie za práva homosexuálov.

HOMOCORE

A zine for homo punks, dykes and their friends. Fuck Sexual Conformity! Boys love boys love girls love girls... Articles, letters, zines, music, etc. \$1.00 in N. America, \$3.00 elsewhere. Air Mail. #5 out now, lots of 4 & 3, 2 & 1 SOLD OUT. Mailed in a plain envelope to accommodate your oppressive environment.

World Power Systems
HOMOCORE zine
P.O. Box 77731
San Francisco CA 94107

• THIRD WORLD WAR

WRITTEN & DRAWN BY G. BURNETT, 1993.

Michael Jackson venoval v roku 1992 svoje turné "Heal the World" ("Uzdravme svet") všetkým bezmocným deťom vo svete. Jedným z jeho najväčších sponzorov bola nadnárodná gigantická spoločnosť "Pepsico", produkujúca sladké nápoje...

V "Tretom svete" zatiaľ nezodpovedný marketing nadnárodných spoločností nahováral matkám, že sladké nápoje sú tá najlepšia vec, ktorú môžu mať svojim deťom. Toto spôsobilo problém podvýživy medzi najmladšími...

Rovnako aj rytierske projekty Boba Geldofa "Live aid" a "Band aid" vyzbierali 80 miliónov libier na odstránenie hladu, no táto istá suma sa vydá na zbrojenie každých 2,5 hodiny, alebo je to o niečo menej ako polovica majetku Michaela Jacksona...

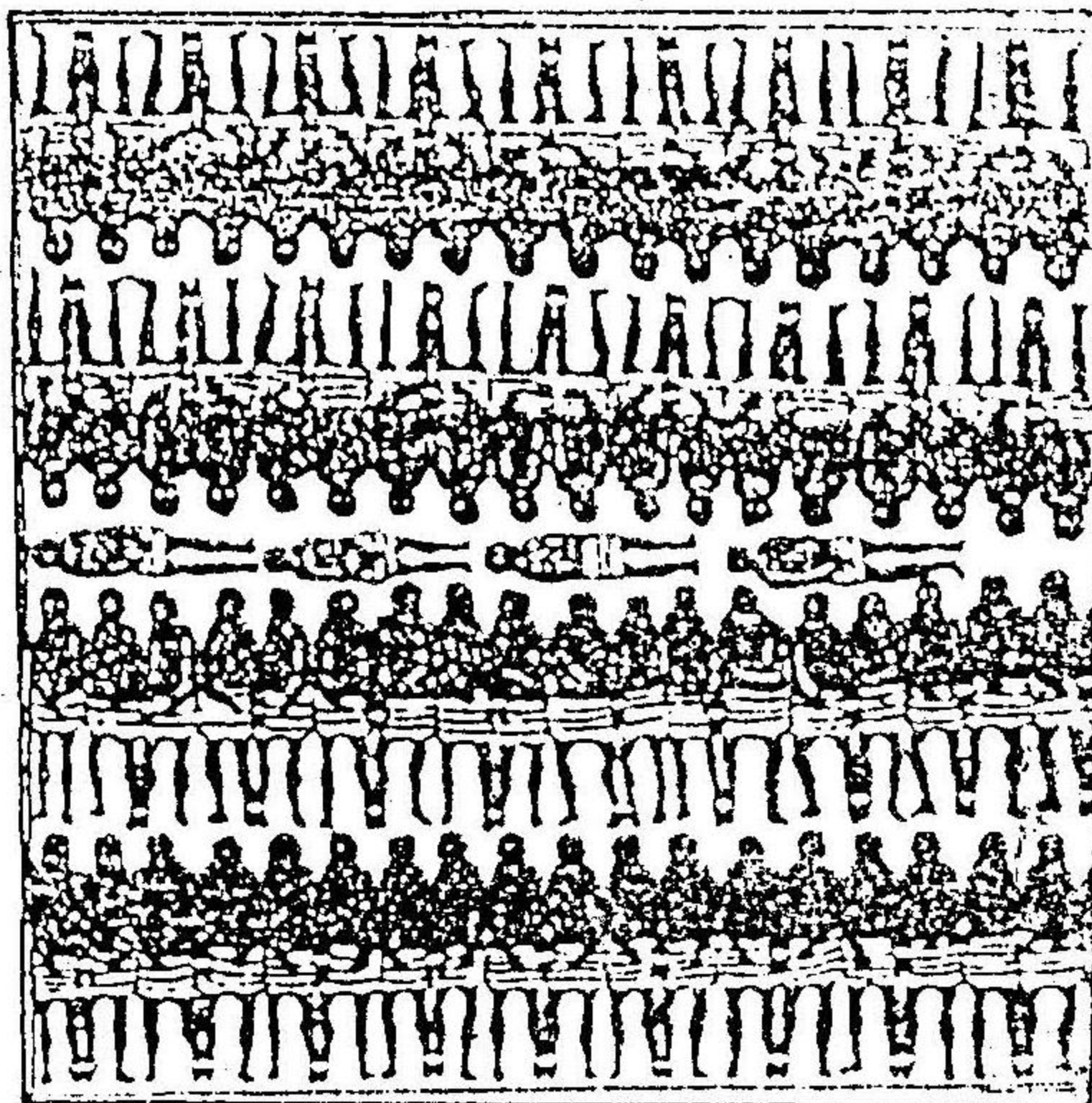

Viac ako tretina svetovej úrody obilia je použitá ako krmivo pre dobytok, okrem toho mäso je prevažne západný luxus. Bolo dbané, aby na "Live aid" bolo aj pár vegetariánskych stánkov, ako alternatíva voči hamburgerom. Napriek pozieraným peniazom tieto akcie neurobili rozhodujúci obrat...

... nechajte ma zle, myslím že BAND A LIVE AID
urobili veľa pre ukazanie problému hladu,
ale malo by to byť robené spravodlivejšie
voči Afričanom - napr. ukázať na fakt, že
čo bolo prinesené zvonka
bolo doplnené úsilím do-
morodcov. Toto je veľmi,
veľmi dôležité pochopiť."

Djibril Diallo, hovorca úradu OSN pre krízové
operácie v rokoch 84-86, kritizoval takéto dob-
ročinné projekty, vďaka ktorým médiá vytvorili
obraz Afričanov ako "medzinárodných žobrákov",
čakajúcich s miskou v ruke na pomoc ľudí zo
zahraničia, aby prišli a zachránili ich...

Koncept podobných projektov ignoruje fakt, že
chudoba postihujúca Tretí svet má korene v
západnom imperializme a kolonializme a v pre-
stave, že tieto krajiny nie sú nič viac ako
zásobárň strockej práce a prírodných zoro-
jov, ktoré sa plundrujú. Dnes je už starý štýl
imperializmu mŕtv, ale ekonomický neo-kolo-
nializmus je veľmi živý...

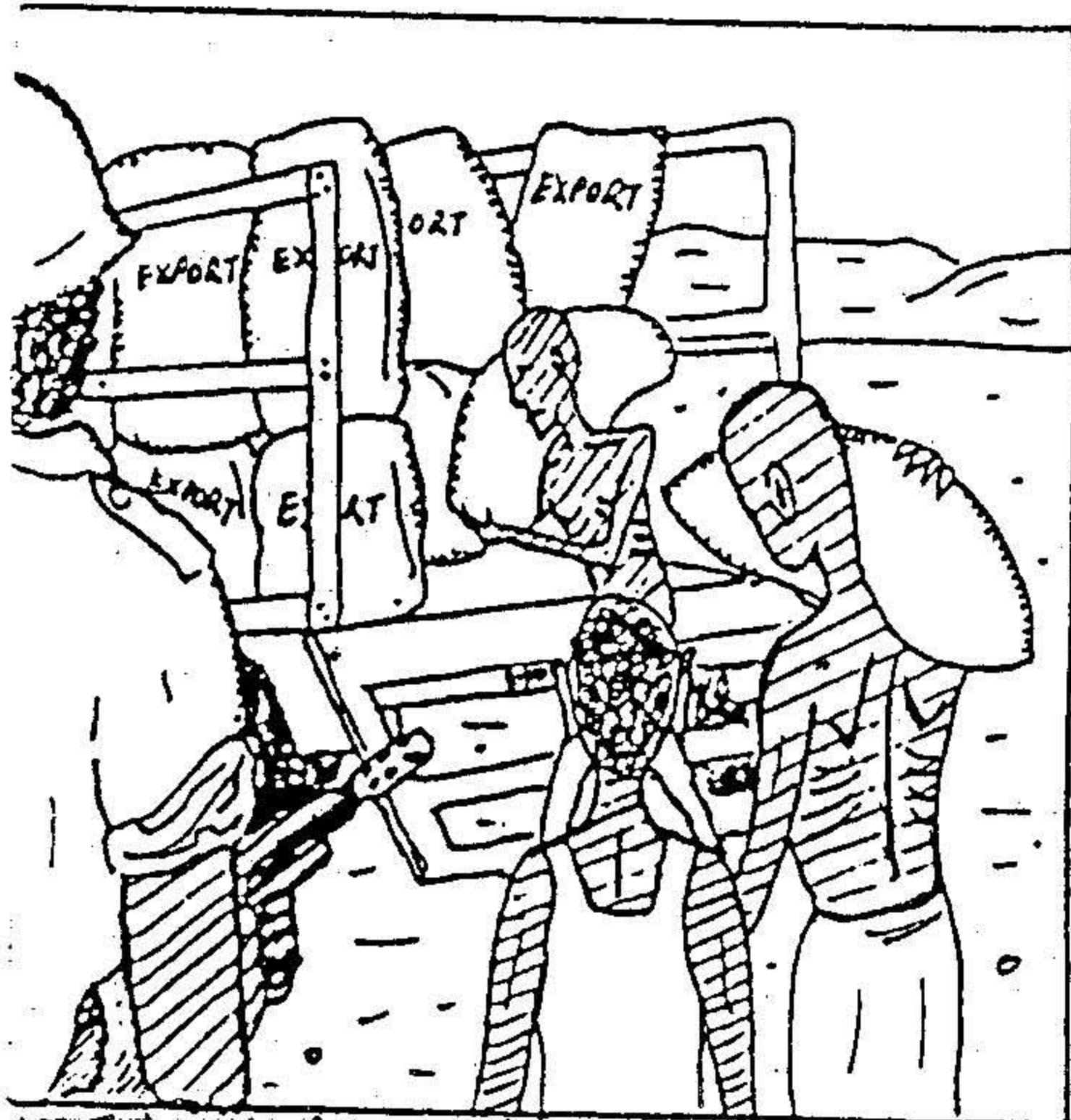

Dlhová kríza má pôvod na začiatku 70-ych rokov
kedy novozbohatlické štáty, bohatnúce na produk-
cii ropy, uložili svoje peniaze do západných bánk,
ktoré tak mohli požičať obrovské sumy krajínám
v strednej Amerike, Afrike a Ázii. Veľa z týchto pe-
ní bolo použitých na podplatenie diktátorov, aby
sa tam mohlo investovať, boli ukladané na ich oso-
bné kontá, alebo sa používali na nákup zbraní pre
vnútorné represie, radšej ako na pomoc vlastnému
obyvateľstvu...

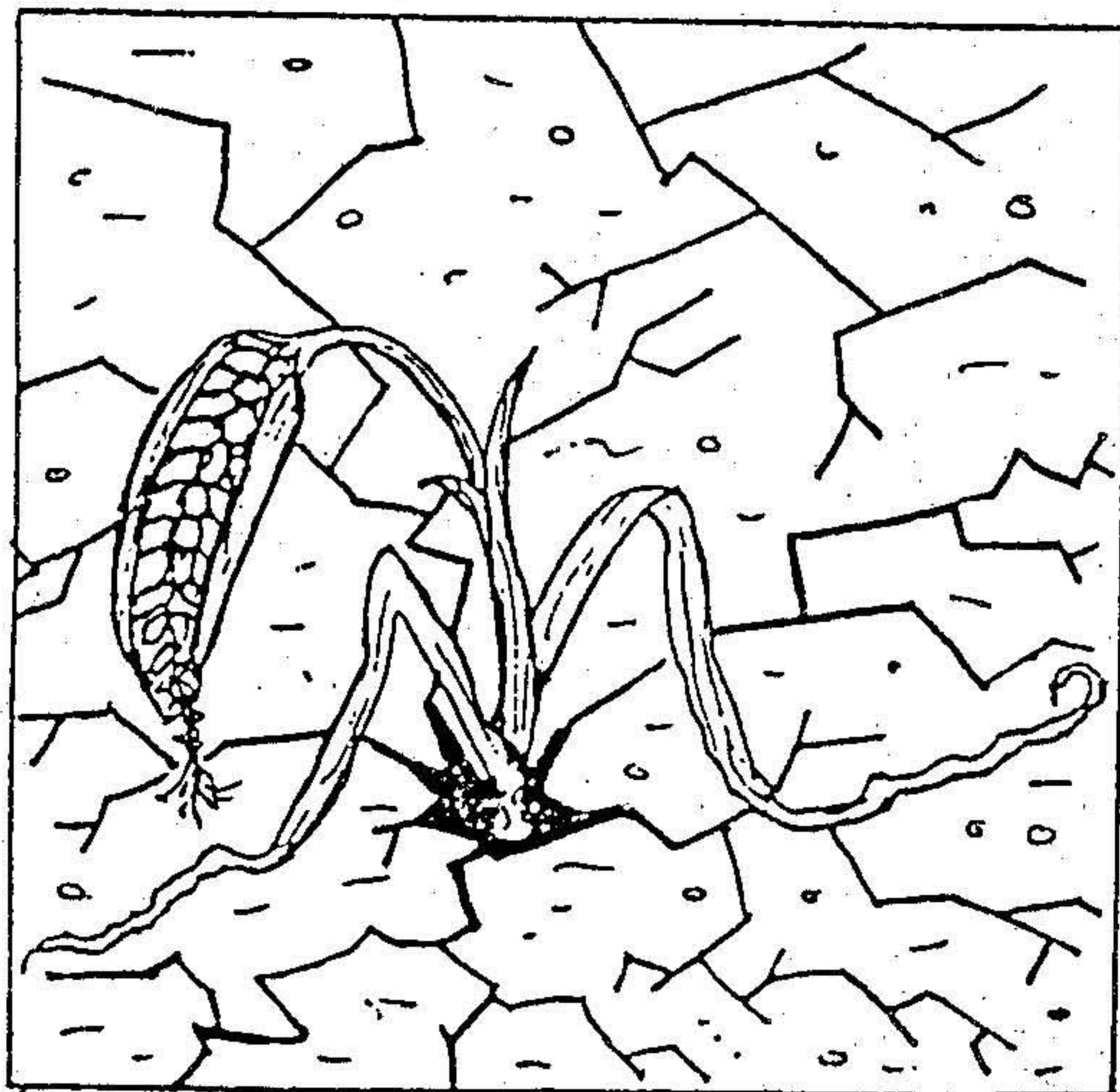

"V Latinskej Amerike
má každé narodené dieťa
dlh 1000 dolárov zápa-
dnym bankám"

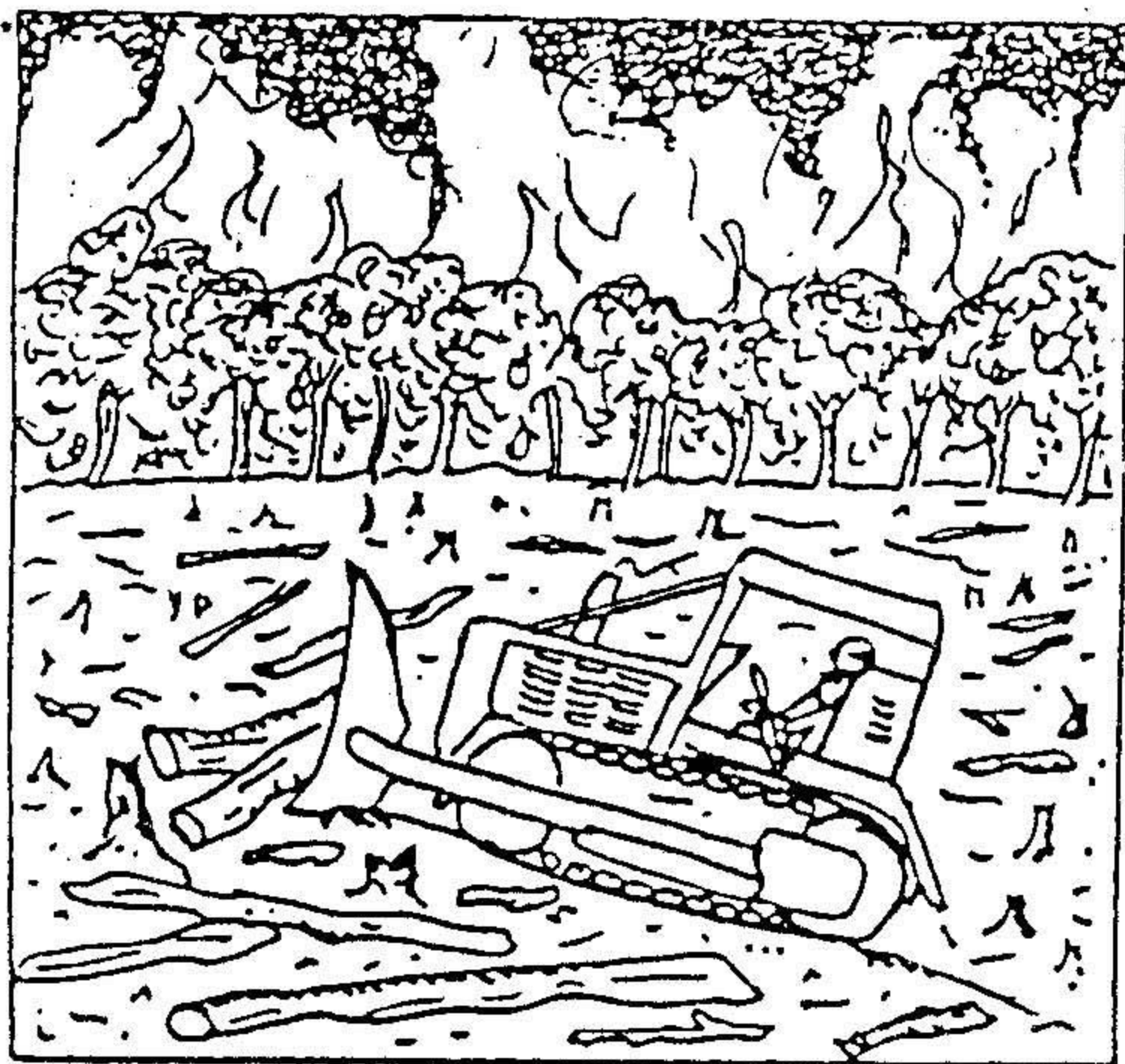
Vo svojej nenásytnosti veľké americké a európske
banky požičiavali ďaleko viac, ako mali vo svojich
rezervách. Keď Mexiko v roku 1982 nebolo schopné
viac uhrádzať svoje splátky, hrozilo že svetový ek-
onomický systém skolabuje. Banky, ktoré cez MMF ro-
bili ďalšie pôžičky, tak že krajiny Tretieho sveta
ich už nevládali splácať, takto vytvorili bludnú
špirálu. Dlh krajín Tretieho sveta v súčasnosti či-
ní okolo 1,3 biliona dolárov...

Tvrde podmienky MMF znamenajú, že v snahe uhrádzať ochromujúce dlhové splátky, vlády krajín Tretieho sveta obetovali vlastné ekonomiky. Pôda, ktorá by mohla nasýtiť ľudí sa používa na pestovanie exportných surovín ako čaj, káva, cukor, kaučuk, bavlna, kakao, obilie pre dobytok, exotické ovocie atď. Skutočne, domorodá a vidiecka populácia Latinskej Ameriky, Ázie a Afriky je zbavená svojej vlastnej pôdy.

Agrobyznis vytvára aj ďalšie problémy. Farmári často nemajú inú možnosť ako kupovať geneticky upravované semená, dodávané nadnárodnými korporáciami. Tie majú často nízku odolnosť voči chorobám, alebo nevyhovujú tamajším prírodným podmienkam a vyžadujú si špeciálne chemické hnojivá, prostriedky na ničenie buriny a látky, ktoré ich podporujú v raste. Neekologické farmárske praktiky a zneužívanie pôdy tak skoro vytvárajú neúrodné a prázdne pracovisko, a tým aj rozširovanie púšte...

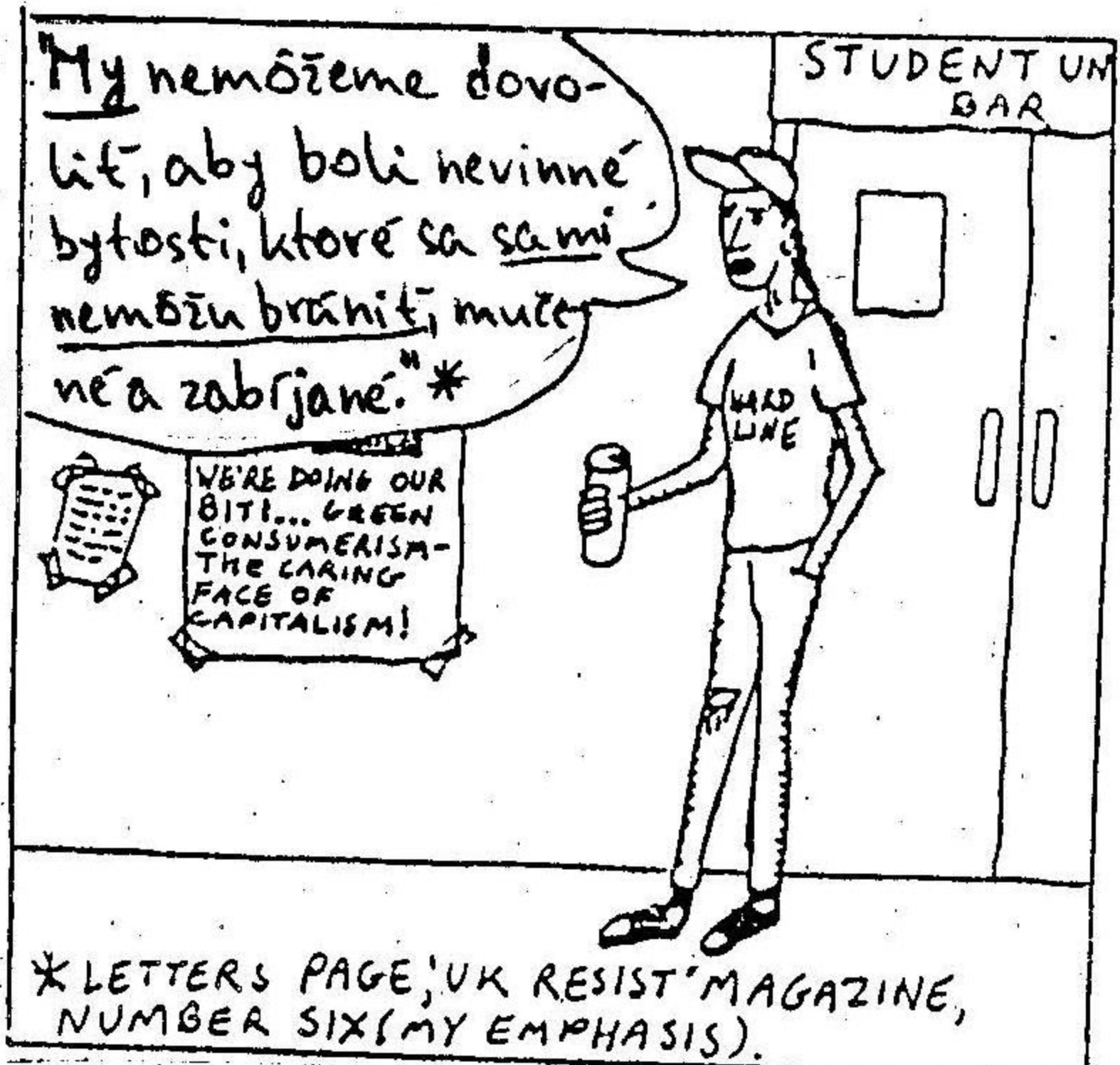

Ako sa alhová kríza prehĺbuje, zvyšuje sa aj potreba exportu. Toto vedie ku deštrukcii lesov. Etiópia mala volakedy zalesnených 40 % územia, dnes len 2%. Odhaduje sa, že ak krajiny vlastniace obrovské množstvo pralesov nedostanú seriózne dlhové úľavy, tak v najbližších pár rokoch nebude šanca na zachránenie týchto lesov...

Nadnárodné korporácie ktorým tiež vydrážajú veľok svoj bordel: zakázané pesticídy, jadrový odpad, práškové mlieko, chemické továrne, AIDS...
My znesieme veľa ...

Dlhová kríza je len jednou z ukážok, ako západné vlády, banky a korporácie vykorisťujú chudobný juh: jeho zdroje, lacnú prácu a krajinu. Cena za to je ekologická devastácia, chudoba, choroby, hlad a kultúrna decimácia. Namiesto poskytovania pomoci, bohaté krajiny sú v skutočnosti bezočivo podporované Tretím svetom...

Ideológia "pomoci" pokračuje vo vytváraní mýtu, že hlad a chudoba sú zapríčinené prírodnými katastrofami, preludnením, neefektívnymi farmárskymi metódami apod. Aj medzi tzv. radikálnou komunitou pretrvávajú rasistické, eurocentristické predstavy že ľudia Tretieho sveta sú pasívne obe, bezmocne závislé na západnú dobročinnosť...

V skutočnosti sila a vynachádzavosť ľudí Tretieho sveta takmer udivujú. Len aby prežili si vyžaduje ohromné úsilie, keď sú ľudia zbavení prírodných zdrojov a sily... Chudobní pravidelne prekonávajú obrovské vzdialenosti, aby si našli prácu a často pracujú 10-14 hodín denne. Ženy v Ázii i Afrike chodia denne mnoho kilometrov pre vodu a drevo na oheň... Keby boli chudobní naozaj pasívni, prežilo by len niekoľko z nich...

Po celej Latinskej Amerike, Ázii a Afrike vznikajú svojpomocné skupiny a spolupracujúce spoločenstvá, vytvárajú svoje vlastné projekty na lokálnej úrovni, zaopatrujú sa jedlom, čistou vodou a obydliami. Vytvárajú si zdravotné a výchovné centrá, zakladajú odbory a družstvá-napravujú si dôstojnosť a berú späť, to čo je ich...

To čo Tretí svet potrebuje nie je západná "po-
moc", ale práve to, aby Západ od nich odišiel. Čo
môžeme urobiť my, je sebazvedelávanie a tiež ods-
ránenie mýtov a kliše o týchto krajinách. Môžeme
podporovať iniciatívy pre skutočné zmeny a po-
vedať NIE megakorporáciám, bankám, vládám a ich z
záujmom. Môžeme odísť z našej práce, bojkotovať,
robiť priame akcie, hľadať alternatívy. Napokon,
najefektívnejšou cestou ako pomôcť Tretiemu sv-
etu je organizovať sa v našich vlastných komuni-
tách, ktoré uspokojia všetky naše potreby...

SEA SHEPHERD

DIRECT ACTION!

SEA SHEPHERD (morskí pastieri) sa zaoberajú ochranou tuleňou už 26 rokov, keď Paul Watson organizoval a viedol prvú expedíciu Greenpeace z Kanady a Morska na záchranu tuleních mláďat Na Labradore. V roku 1975 v ňom skrsla myšlienka, že snehovobiele mláďatá budú postrekovať nezmazateľnou farbou a tak zničia komerčnú hodnotu ich kožuchoy. Vedel že tulene budú smútiť za "bielymi kabátmi", ale farba bude ich životno-ochranná známka.

V marci počas kampane na záchranu tuleňou prijala kanadská vláda zákon, ktorý prehlasoval za zločin farbiť alebo značkovat živé tulene. Vedenie Greenpeace vyzvalo Paula, aby prestal s farbením, lebo tým porušuje zákon. Namiesto farbenia tak tulene umierali pod palicami. Paulova skupina chránila tulene vlastnými telami a upútala pozornosť svetových médií, keď stáli v ceste veľkej tulenej lodi a nútili ju zastaviť.

V roku 1977 viedol Paul druhú expedíciu Greenpeace na záchranu tuleňou a bola veľmi úspešná. Spolu s Brigitte Bardot navštívili tuleniú oblasť B.B. pozerala tvárou v tvár s tulením mláďatom a táto fotografia sa objavila vo všetkých európskych magazínoch. Skupina sa počas kampane pohybovala medzi ťažkými ľadovými kryhami 150 míľ od Labradoru. V jednom momente, v snahe zachrániť tulením život sa Paul postavil proti námorníkovi, ale bolo neskoro a námorníkova palica dopadla na hlavu nevinného tuleného mláďata. Paul chytil mužovo zápästie, vytrhol mu palicu a hodil ju do

Tieto mláďatá môžu zaobstarat prácu bez toho aby prišli o svoje životy.

vody. Potom zavihol mláďa a zobral ho do bezpečia. No v tom Paulovo telo krvavé od zraneného mláďata zacítilo kopance od námorníka. Námorník prešiel krvavou kopou koží po Paulovej tvári a vyhrážal sa mu zabitím. Až po zásahu Federálneho rybárskeho úradu nariadili námorníkovi prestať. Paul strávil noc ako väzeň na lodi MARTIN KARLSEN. Celé telo mal prešívané vodou z oceánu, v ktorom ho namáčali. Nasledujúce ráno ho eskortovali rybárski strážníci z paluby na pevninu, kde čakali na vrtuľník. Vtom zbagali námorníka ako po lade ťahajúceho tulenie mláďa. "Hej, Watson!", zakričal. "Tento je pre teba." Námorník kopol tuleňa do hlavy, vybral nůž a rozpáral zviňajúce sa mláďa od brucha až dole. Potom z neho stiahol kožu a hodil ju na lad. Paul sa otočil na strážnika: "Chcem aby bol ten muž zatknutý pre porušenie Zákona na ochranu tuleňou..." Strážnik sa uškrnul a povedal: "Nič som nevidel." "Nikdy nevidíte. A nikdy ani nebudete", skríkol nahnevane Paul.

Bol ešte viac znechutený jeho postojom ako činom, ktorý videl. Premkol ho odpor a cítil sa znechutený celým ľudstvom aj jeho vlastnou krajinou-Kanadou. Pretože nedovolil viceprezidentovi Greenpeace Patrickovi Moorovi správať B. Bardot na ladovce, lebo by zabral miesto fotografom, bol predvolaný pred vedenie Greenpeace s požiadavkou aby odstúpil. Toto trvalo dva týždne, dovtedy ako sa Moore stal novým riaditeľom Greenpeace. Ako dôvod jeho prepustenia uviedli: "ukradol námornícku palicu a zničil súkromný majetok". Paul zdôraznil, že ešte pred tromi mesiacmi bol jeho postup akceptovateľný, a používaný v kampaniach Greenpeace na získavanie peňazí fotografiami, na ktorých ho námorníci ťahali cez ľadové kryhy. Predseda Rady Greenpeace sa naňho otočil a povedal: "Myslím, že nerozumieme o čom je Greenpeace."

Nórsky lovec podlo zabíjajúci čakanom tulenie mláďa

Paul, ktorý bol neplateným zakladajúcim riaditeľom Greenpeace 6 rokov odišiel a založil SEA SHEPHERD, ochodlaná nikdy nedovolí byrokrácii udusiť vlastné akcie.

S finančnou pomocou Cleveland Amory a RSPCA kúpili 200 stôp dlhú loď a dali jej meno SEA SHEPHERD.

V roku 1979 začali tri organizácie písať históriu poslali prvú loď na tulenie lov s cieľom zachrániť tulene. Paul a jeho skupina vyzývala vládu a spre-

ALTERNATÍVNE RIEŠENIE

Sea Shepherd roku 1993 ponúkli ekonomickú alternatívu. Už roku 1983 si Watson všimol, že tula-
nia srst sa dá ľahko stiahnuť z 3-týždňových ml-
ádat. Volne prirastená srst sa dá ľahko z tulaňa
vytrhnúť kefkou alebo rukou. V marci 94 výskumný
tím Sea Shepherd cestoval do zátoky St. Lawrence
aby testoval možnosti vytrhávania srsti.
Oceánsky Výskum a riaditeľka ochrany akčnej
sily Lisa DiStefaniová si najali dvoch lovcov, aby

sprevádzali expedíciu. Expedícia
bola úspešná. Nazbierali viac ako
80 tašiek tulaňej srsti. Pokusy
uplietť plátno z týchto srstí sa
nepodarili pretože srst bola pr-
liš krátka. Transparentné foliku-
ly na srsti sú výborným izolačn-
ým materiálom-môžu konkurovať hu-
si alebo kačke. Publicita okolo
výskumnej kampane vzbudila pozor-
nosť jednej nemeckej postelnej
firmy. Firma požiadala o vzorku
tohto materiálu a objavili, že tu-
lenia srst môže byť použitá pri
výrobe spacákov a vankúšov.
Objavili sme ekonomickú hodnotu
prírodného zhodenej srsti. A čo
je hlavné, pri zbieraní tulaňej
srsti sa tulaň nemusí zraniť a
už vôbec nie zabiť. Náš film a po-
zorovania dokazujú že sa im to
páči, keľovanie im zmieruje sv-
rbenie. Čo sme objavili je forma
využitia tulaňou bez krutosti i
stresu. Nežné alternatíva, ktorá
by tiež mohla priniesť prácu mie-
stnym rybárom.

Naším cieľom v marci 95 bolo aby
kanadský súd povolil zbieranie
tulaňej srsti na výrobu spacích
vakov, vankúšov. Ak táto fáza kam-
pane bude úspešná, budeme na dob-
rej ceste vytvoriť vzájomný vz-
ťah medzi dvoma druhmi. Tulane bu-
dú schopné poskytnúť prácu a tak
ich životy. Viac tulaňou-viac zhode-
nej srsti. Ak sa táto alternatíva práca uplatní, bude
to v prospech tulaňou, námorníci budú mať úžitok a na-
ša energia bude môcť byť využitá na pomoc iným dru-
hom, ktoré čelia brutálnemu a smrteľnému vykorisťovaniu,
rukou človeka.

Lovca Roy McLean bol Sea Shepherd uvedený
do zbierania tulaňej srsti v roku 1994

námorníci usetria ich životy. Viac tulaňou-viac zhode-
nej srsti. Ak sa táto alternatíva práca uplatní, bude
to v prospech tulaňou, námorníci budú mať úžitok a na-
ša energia bude môcť byť využitá na pomoc iným dru-
hom, ktoré čelia brutálnemu a smrteľnému vykorisťovaniu,
rukou človeka.

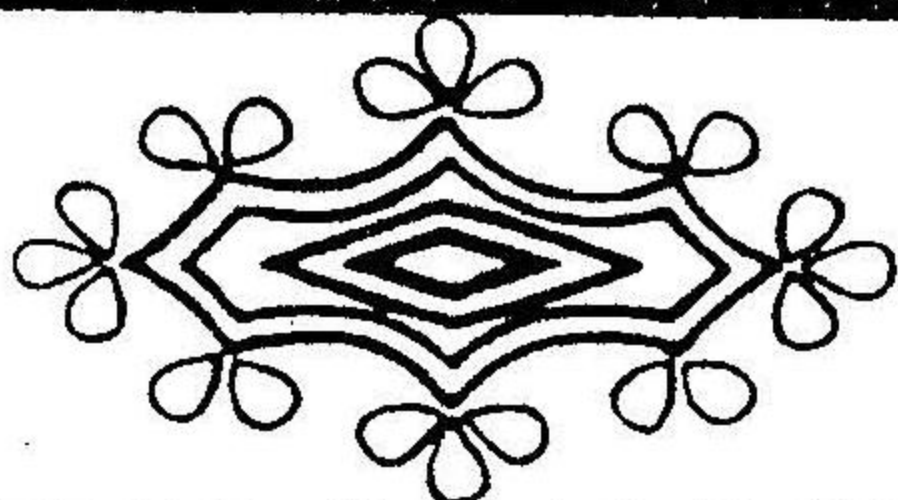
Joe Goodwin sprejujúci tulaňie mláďa v 1979

lovali tisíceky tulaňou čer-
venou nezmazateľnou far-
bou. Osem mužov zo skupiny
stáli pred súdom, pretože
mali červené škvrny na rukách,
no nepriznali sa. Skúšali
im nájsť vinu a nariadili
Paulovi zaplatiť pokutu
8500 dolárov a každému ďal-
šiemu 3000. Paul mal zákaz
chodiť na tulaňie polovačky
a vstup na východné pobre-
žie na 3 roky. Vyzývali, ig-
norovali nariadenia a vie-
dli kampane s kajakmi na
farbenie mláďat. V tom ča-
se ich boli stovky pofar-
bené a nikto zo skupiny ne-
bol zatknutý.
Roku 1983 ich druhá loď SEA
SHEPHERD II blokovala prístav
St. John a bránila v odchode
Kanadskej námornej flotile.
Táto blokáda zachránila pri-
bližne 76 000 tulaňou. O tý-
ždeňeskôr SEA SHEPHERD II
 eskortovali 4 námorné lode
Kanadskej pobrežnej hliadky
po zaujímavom päťdňovom pre-
nasledovaní. Nakoniec teda
boli prepadaní špeciálnou jednotkou a zatknutí.
Všetci 20 boli obvinení z porušenia Zákona na
ochranu tulaňou

Nižší súd v Quebecu uznal všetkých vinnými. Wat-
son dostal 21-mesačné väzenie a pokutu 10 000
dolárov. Inžinier Paul Pezwick bol odsúdený na
7 mesiacov a pokutu 7 000 dolárov. Ďalší 18 čle-
novia skupiny mali zaplatiť pokutu 3 000 dolá-
rov na hlavu. Watsonovi tiež bolo nariadené ne-
korešpondovať so žiadnymi novinármi na 3 roky.
Kapitán Watson a inžinier Pezwick si cez Viano-
ce roku 1983 odsedeli 9 dní a potom boli na výz-
vu prepustení. Hneď nato usporiadali tlačovku na
ktorej kritizovali lov tulaňou. Neboli zatknutí.
Prípado bol znovuoobnovený podaním na Quebecký súd
a vláda ho podala na Najvyšší súd. Ten potvrdil
odvolávací verdikt. Loď SEA SHEPHERD II ktorá bo-
la zadržovaná 22 mesiacov sa mohla vrátiť späť.
Zákon o ochrane tulaňou bol zamietnutý ako pro-
tiústavný. Boli sme porazení nespravodlivým záko-
nom. Loď bola vládou vydrancovaná a poškodená. Paul
Watson podal občiansku žalobu za škody na Mini-
sterstvo rybárstva. Musela za škody zaplatiť
50 000 dolárov.

Otvrdy komerčný lov ublížil, ale nevykynožil. Eu-
ropské a americké markety majú pred týmto "ob-
chodom" dvere zavreté. Kanada si získala ázijské
markety a ročne tak umiera 60 000 tulaňou. Polo-
vačky na tulaňie, ktoré nikdy neboli povolené, te-
raz ožívajú.

Lodný denník od PAULA WATSONA

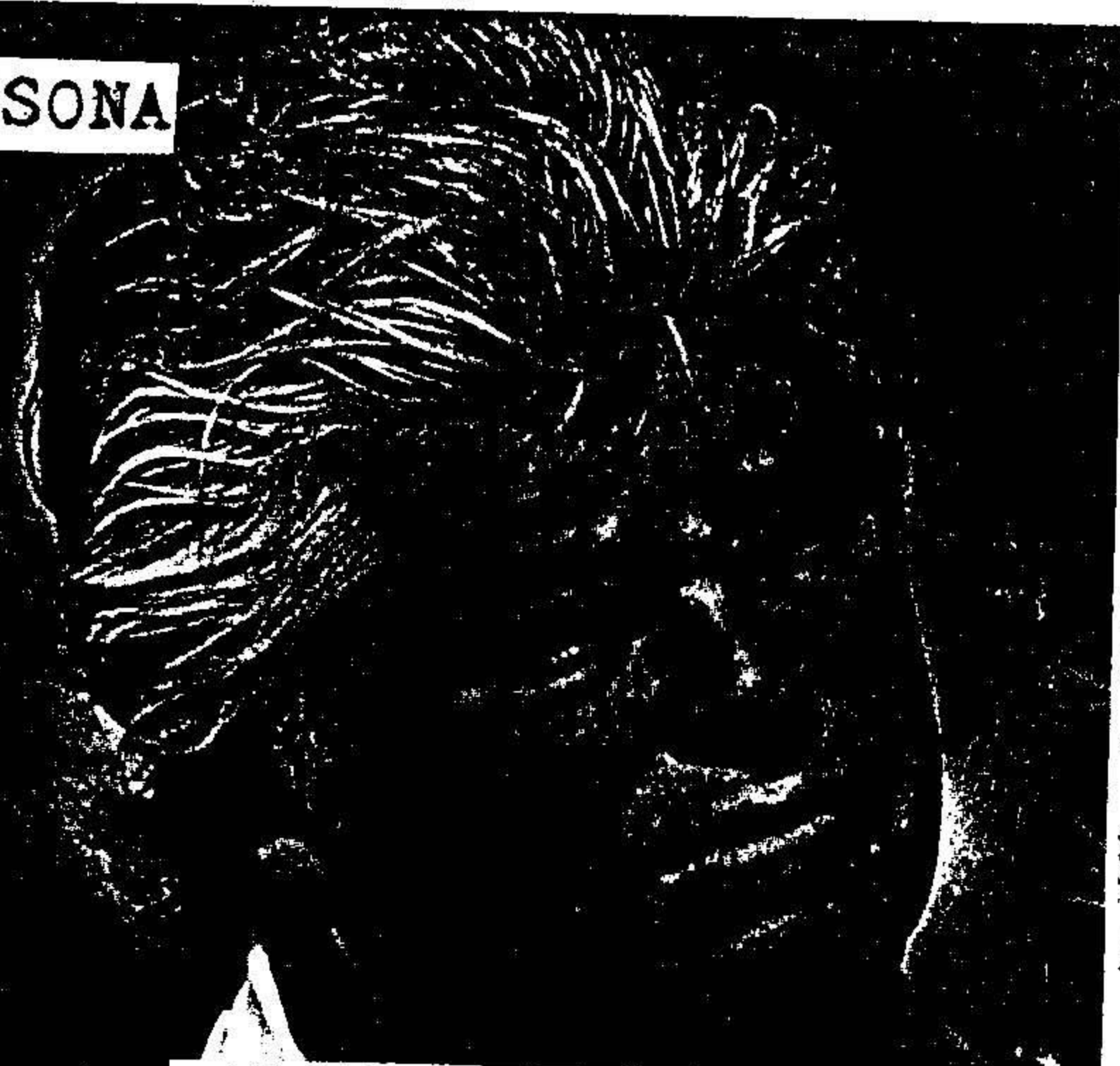
„Pre väčšinu ľudí vo svete sú obyvatelia oceánov všeobecne klasifikovaní ako morské jedlo.“

...My ekológovia, ochranári sme zamietaní ako zvestovatelia záhuby. „Nepočúvajte tieto Kasandry“ (t.j. nás), vraví Rush Limbaugh, „oni hlásajú negativizmus. Ľudstvo môže robiť čokoľvek a ľudstvo prevládne.“

O čom sa Rush zabudol zmieniť bolo, že Kasandra, dcéra kráľa Priama z Tróje, ktorá nariekala pred blížiacou sa záhubou Tróje mečmi Grékov, mala pravdu. I keď i ona bola zamietnutá ako zvestovateľka záhuby, jej predpoveď sa 100 % vyplnila. Nebola to Kasandra, kto nechal Trojanov v úzkych, oni sa nechali sami, keď odmietli počúvať múdrosť tejto „zlomyselnej“ veštice. Je ľahšie odsúdiť jednotlivca, ktorý má pravdu ako kritizovať celú spoločnosť, aj keď je chybná. Prevládajúca myšlienka civilizácie.

Pravdivosť tejto situácie hovorí sama za seba. Ryby sa strácajú a navždy. Čo sa stalo s mohutnými populáciami haringov pri severovýchodných a severozápadných pobrežiach Severnej Ameriky? Oni už viac nie sú. Miliónom tónam haringov, tresiek boli zbrané ich ikry samé a všetky vedľajšie samčie telá a zvyšky samičích tiel boli pod cenu predané napr. ako zmes do krmiva pre ošípané.

Spomínam si na zástupy pascí na morakých rakov uložených na okraji cesty v mojom rodisku St. Andrew. Kedysi najväčšie lovište rakov na svete, dnes bezcenné útočisko pre turistov kupujúcich si staré pasce, ktoré si berú domov ako suveníry. Kde som kedysi ako mladý chlapec lovil ryby, sú dnes špinavé pláže a rýb viac niet. Zažil som aké to bolo a teraz zažívam aké to je a pre tých, ktorí zamietajú realitu s ignorantskými

vyhláseniami, že to je všetko dobré a bude ešte lepšie, nemám nič iné, len pohrdanie. Nedávno som sa rozprával s Patrickom Moorom. On bol kedysi prezident kanadskej Green peace, a kedysi aj môj priateľ, kolega a spoločník na úplne prvých Green peace-plavbách. Vrazil, že lesy a morské ekosystémy sú zdravé, a že by som mal pripustiť, že cesta ako ich ochraňovať je spolupracovať s korporáciami, ktoré ich vykorisťujú.

„Nebudem zodpovedný za odvrhnutie ľudí na smetisko dejín,“ povedal. „Tulene, veľryby, vlky, stromy a zvieratá sú jedna vec, ale záujem človeka musí byť prvoradý. Ľudstvo je to, čo je dôležité.“ Čo Patrick nepovedal je, že teraz zarába veľké peniaze ospravedlňovaním vykorisťovania ako public relations pre

priemysel. Moore, „Eko-Judáš“ využil svoju vierohodnosť ako spoluzakladateľ Greenpeace a ako konzultant pre lesný priemysel zarába 1500 dolárov za deň. Znamená toto zapredanie, že aj my všetci môžeme byť kúpení? Nie, nemyslím. Pre pár z nás majú peniaze malý význam a nie sú životne dôležité v boji za lepšiu budúcnosť. S týmto odôvodnením my nemôžeme byť zväbený nenásytnosťou alebo sebaľúbivosťou. Som dobrovoľník. Zarábam si na živobytie vyučovaním, prednáškami, knihami a nezávislým písaním. Ako všetci členovia Sea Shepherd, dávam peniaze (a ako veľa), dávam svoju zručnosť, dávam svoj čas a niekedy aj svoju slobodu v tomto boji za lepšiu zajtrajšok. Robím to, pretože nie som pesimista. Som však realista, ktorý rozpoznáva hrozbu pre naše detia vnúcatá a v robení tejto práce som sa zveril akciám vo vojne, kde neustále čelíme zdrvivúcej prevahe nepriateľom s nesmiernymi peňažnými prostriedkami, väčšou silou a horám propagandy a dezinformácií.

Skupina SEA SHEPHERD sprejajúca tulene

Lod SEA SHEPHERD II pod útokom kanadskej
pobrežnej stráže

Robíme, čo musíme a robíme, čo môžeme a z jedného veľmi dôležitého dôvodu. Je to jediná vec, ktorú môžeme robiť. Nebojujeme s ilúziou, že vyhráme, ale nie sme ani spútani strachom, že prehráme. Bojujeme, pretože naše dôvody sú správne a hranice sú veľmi vysoko. Bojujeme za skutočné prežitie ľudstva a miliónov druhov, ktoré zdieľajú túto nádhernú planétu s nami. Sme idealisti? Do čerta, to sme. Sme idealisti vo svete hladnom po ideáloch. Sme snílkovia? Aj to sme. Sme snílkovia vo svete nočnej mory, ktorí sa odvažujú uvažovať o lepšej realite. Žijeme v mediálnej kultúre abstrakcie, kde výmysel je dôležitejší ako realita, kde prevláda ilúzia a kde je realita zametená pod pokrývku ľudskej ignorancie a arogancie. Ako svet umiera a oceány prosia o pomoc, ľudská myseľ je plnená bezvýznamnými, bezcennými žvástami od supermodelov v televíznych seriáloch. Žijeme vo svete, kde stovky miliónov ľudí sledujú BAYWATCH, filmovaný na plážach, ktoré sú tak znečistené, že herci dostávajú extra zaplatené za každé ich vstúpenie do vody. Každý herec je chemicky očistený po svojom kontakte s vodou. Ilúzia je čistý kalifornský životný štýl. Realita je, že žiadna inteligentná osoba by v skutočnosti neplávala na pláži v Santa Monike.

Žijeme vo svete, kde potreby slávnych ľudí sú viac urgentné a dôležite ako potreby ľudí, ktorí nie sú slávni. Ochrannárske hnutie nie je výnimkou. Takto máme rôzne „pomenované“ zvieratá, ktoré bez vlastnej viny boli povýšené do stavu „superstars.“ Corky je zajatá veľryba, ktorá bola osvojená množstvom „zachráňte veľryby“ organizácií a povýšená ocenením 10-20 miliónov dolárov na jej záchranu. Pozornosť sa upriamuje len na jedno zviera. (Je veľa jednotlivcov a skupín, ktorí úprimne bojujú

hšie

za zmenu prostredia Corky a sú takí, ktorí chcú len na tom zarobiť). Corkyna situácia sa nezmenila.

Každý rok sú tisíce Corkyných bezmenných príbuzných nemilosrdne a nezmyselne vraždení. Japonci, Nóri, Kórejci, Rusi, Peruánci a Islandania ilegálne harpúnujú veľryby, kým ich deti naplnené nádejou píšu dopisy a posielajú svoje vreckové na oslobodenie Corky.

Pýtam sa vás, čo je to za svet, kde ľudské bytosti môžu dať na záchranu jednej „pomenovanej“ veľryby 40 miliónov dolárov a pritom ignorovať vyvražďovanie stoviek tisícov jej „bezmenných“ bratov a sestier. Je predstava skutočne divých veľrýb a ich zasnub pre väčšinu ľudí príliš abstraktná? Oni sú bezmenné, no sú inštinktívne a emocionálne tak pútané so svojimi matkami, že trávajú každý moment svojej existencie so svojim materským rodom (s výnimkou rodenia). Mená sú pre ne bezvýznamné. Oni majú jeden druhého a to je všetko, čo oni vedia a potrebujú vedieť.

V kom je vina?

Vina leží jednak na médiách, ktoré naučili verejnosť ignorovať väčšie problémy, a jednak na verejnosti, ktorá si dovoľila byť manipulovaná. Jednotlivci aj organizácie, ktoré zneužívajú toto poznanie pre svoj osobný prospech môžu ľahko a rýchlo zarobiť peniaze a vynárať sa ako hrdinovia, pretože získavajú darcov, ktorí sa nazdávajú, že robia niečo pre zvieratá, kým oni v skutočnosti „nerobia nič.“ Toto je jedna z temnejších stránok zeleného hnutia. Každý rok umelec Robert Wyland zarába milióny dolárov maľovaním veľrýb a predávaním ich verejnosti milujúcej veľryby. „Na začiatku som úprimne veril, že mal o veľryby starosť“ vravel Dale Ter Bush, dizajnér, ktorý voľakedy pokladal Wylanda za svojho najlepšieho priateľa. „Teraz som pevne presvedčený, že keby sa cez noc stali ohrozenými druhmi telefónne stĺpy, on by začal maľovať telefónne stĺpy.“

Wyland brnkol na ilúziu záchrany veľrýb a nebezpečenstvo tejto ilúzie je, že i keď tam je ustavičná predstava zmeny, nič sa nemení.

Naša výzva je zaobchádzať s problémami realisticky. Nestačí byť si vedomý problémov, vzdelávať sa o nich. Toto samo osebe nezmení nič.

Výchova nefunguje. Obyčajní ľudia vedia, že problémy sú, len sa jednoducho nestarajú. Ako písal Farley Monat vo svojom epose Sea of Slaughter:

„Modernému človeku vzrástla príležitosť byť si vedomý mnohotvárnosti a vzájomného príbuzenstva živého sveta. Keď mu nevedomosť slúži ako ospravedlnenie, potom to môže byť len tvrdohlavá, vražedná nevedomosť.“

Kanadská rybárska helikoptéra sa pokúša dostať Watsona preč z ladovej kryhy. Telo tulenieho mláďaťa leží mŕtve pod helikoptérou

The Sea Shepherd Conservation Society
3107A Washington Blvd.
Marina del Rey, CA 90292

Pozeranie filmu, kupovanie veľrybých obrazov alebo čítanie kníh nezachráni veľryby, tulene alebo oceány. Jedna jediná vec stačí a to je akcia - priama, zasvätená a inteligentná akcia.

Naša najčerstvejšia misia v Kanadskom zálive St. Lawrence sa podarila publikovaním zámeru Kanadanov opäť sa vrátiť ku komerčnému lovu tuleňov v plnom rozsahu. Bola to ťažká a bolestivá kampaň. Ťažká v tom, že naše plány použiť Whale Forever (naša loď) boli blokovanie americkou pobrežnou hliadkou, ktorá konala na žiadosť kanadskej vlády - aby nás zdržali. S malým množstvom času na boj s americkou byrokraciou sme rýchlo zorganizovali našu skupinu a helikoptéry a spustili sme kampaň z Magdalénskych ostrovov.

Lovci tuleňov na ostrovoch vyčíňali a dav na nás zaútočil. Zničili hotelové dvere, aby ma chytili, terorizovali našu skupinu a média zastierali našu kampaň. Bol som skopaný, dotčnený a omráčený, bol som unesený a násilne odstránený z ostrovov. Bohužiaľ pre zbabelcov, ktorí na mňa zaútočili, ale našťastie pre tulene, udalosť vzbudila pozornosť na prvých stranách novín aj v správach na celej zemeguli. Lovci tuleňov z Magdalénskych ostrovov vážne priviedli do pomykova vlády Kanady aj Quebecu a ukázali svetovej verejnosti, aký barbarizmus a brutalita prekvitá v ich komunitách. Otváracie salvy v novej tulenej vojne boli vystrelené lovcami tuleňov - a oni zasiahli seba.

Všetkým z vás, ktorí ste sponzorovali túto tuleniu kampaň, ďakujeme a ubezpečujeme vás, že všetky prostriedky, čo ste nám poskytli, budú použité v ďalšej službe tuleňom, veľrybám, delfinom a rybám našej planéty, ktoré sú utlačované a prenasledované. My v Sea Shepherd sme tu pre živé bytosti. Ďakujeme za vašu podporu.

D.R.I. „Shame“

Žiadny čierny, žiadny biely, žiadny Ku-Klux-Klan
Žiadny Orientálci a Mexičania
Žiadne bomby, žiadne pušky, žiadna Národná Fronta
Žiadny hlad, žiadna nenávisť, žiadna vláda
Žiadny smog, žiadna hrozba, žiadne továrne
Žiadne mestá udržiavané v čistote
Žiadne zámky, žiadne brány, žiadny majetok
Žiadne štáty, žiadne hranice
Žiadne trendy, žiadni šialenci, žiadni frajery
Žiadne blbé skurvené rockové kapely
Žiadny policajti, žiadne zločiny, žiadne väzenie
Žiadne zákony, nikto nemusí prosiť.
Hanbím sa, že som ľudská bytosť,
pretože máme mozgy, aby sme zastavili
všetky vojny, ale v jadre sme stále hnusní.

AUS ROTTEN "American ethic"

Celý deň pracujem v továrni, vyrábam súčiastky do bomb ktoré nikdy neuvidím, neznášam podporovať rodinu, americká etika ma oslobodí
Je mi jedno utrpenie v cudzích krajinách, ja mám svedomie čisté, bez krvi na rukách. Nezáujma ma znečistenie či chudoba. Americká etika ma oslobodí.
Ráno vstať a večer ísť spať, svoju ženu nepoznám, takže sa nehádame. Mám nejaké decká, sú ako ja, americká etika ma oslobodí

HYLKIO "CD supports wars"

Kupovaním CD-čiek dávaš peniaze na nukleárne zbrane, nesúhlasíš s vojnami ale podporuješ trž-E.M.I.
E.M.I. vlastní patent a dáva prachy zbrojárskemu priemyslu, jeden môže priniesť zmenu, ale ty to nechápeš
CD podporuje vojny
CD je masová produkcia a ty by si to nemal nasledovať. Vďaka počujem "Nemôžeme sa starať o všetko",
to čo sa deje na Zemi nemá význam pokiaľ máš dobré zdravie a máš čo ukázať priateľom. Mnohé z tvojich obľúbených kapiel vydali CD nahrávky, dávajú dobrý príklad ako o niečom písať ale v skutočnosti to nechápú, tak sa ich teraz môžeš opýtať: "Kde sú vaše ideje?"

Animal Liberation Front

„Keď narušujeme cudzie územie, tak to robili aj vojaci, ktorí vyrazili brány na Hitlerových smrtiacich táboroch.

Keď sme zloději, tak to boli aj členovia Underground Railroad, ktorí oslobodzovali černochoz z Juhu.

A keď sme vandali, tak nimi boli aj tí, ktorí navždy zničili plynové komory v Buchenwalde a Osvienčime.“ -XY-

AKO USKUTOČNÚJETE VAŠE AKCIE?

Je viac aspektov, ktoré treba brať do úvahy. Predovšetkým si treba v oblasti nájsť možné ciele ako laboratóriá, farmy, posedy, kožušníctva atď. Najjednoduchšie je si zobrať prázdnu umelohmotnú fľašu od prostriedku na umývanie riadu alebo od Citrovitu, naplniť ju farbou, postriekať napr. nejaký obchod; alebo zalepiť zátky na kožušníkoch či mäsiarstvách (zápalka + sekundové lepidlo). Potom môžete pokračovať farmami (družstvami), ktoré obyčajne nemávajú alarm. Keď ešte vo vašej oblasti neboli žiadne akcie, alebo len jedna-dve malé, je dobré ísť do laboratória, pretože akonáhle sa to u vás rozbehne, laboratória začnú investovať do zvýšenej ochrany. Zatiaľ majú pravdepodobne len minimálnu ochranu. Zvieratá nemusia byť držané v laboratóriu po celý čas. Obyčajne sú v nejakej oddelenej budove, kde ich držia až kým ich nepotrebnú, alebo v niektorých prípadoch sa tam rozmnožujú. Obyčajne môžeme v pohode získať prístup do areálu (nemecháme sa odradiť obyčajným ostnatým drôtom, a trochu praxe sa dá pekne preliezť. betónové stĺpy používame ako podperu a treba mať rukavice. Ostrý drôt je zákerný/nebezpečný-buďte opatrní!). Budovy v ktorých sú zvieratá nachádzame obvykle podľa toho, že majú ventilátory pumpujúce starý vzduch von a čerstvý dnu. Tiež sa dajú nájsť podľa pachu zvierat.

To aký druh zvierat je na farme (ak tam vôbec nejaké sú) môžeme zistiť jednoducho tak, že budeme načúvať pri ventilačných otvoroch na stene či dverách, príp. podľa pachu. Alebo skúsime osvetliť ceruzkovou baterkou ses akékoľvek škáry. Svetlo by malo byť niečím tlmené, keď totiž zasvietime na batériové sliepky jasným svetlom môžu sa splašiť a vydávať hluk. Tiež skúsime kľučky na dverách atď., už sme boli párkrát príjemne prekvapení že sme našli odomknuté. S praxou už vieme, aké zvieratá sú držané v jednotlivých budovách podľa tvaru, rozmerov a použitého stavebného materiálu.

Keď hľadáme možné ciele neberieme so sebou náradie atď. Tiež si vyprázdnime vrecká od kľúčov, rôznych príveskov apod. predtým ako sa vydáme na cestu. Keď si potrebujeme zakryť tvár je dobrý šál a tiež nosíme rukavice. Nosíme aj knihy o pozorovaní vtákov a ďalekohľad. Obyčajne chodí chalan s dievčaťom a to mestskou dopravou. Vyhýbame sa parkovaniu auta v oblasti, kde hľadáme náš možný terč, iba ak je dobre ukryté. Snažíme sa obmedzovať naše návštevy pri možnom terči na jednu-dve a nikdy nezanechávame žiadne stopy. Počas dňa skúmame prístup k cieľu pomocou delostreleckej mapy, hľadáme vhodné miesto na odstavenie auta, príp. miesto kde sa stretne v prípade neočakávaných udalostí. Ďalej zisťujeme či v objektách nie sú strážne psy, alebo či nie sú psy v záhradách okolitých domov. Po zotmení ideme dnu a skúmame jednotky, overíme si či sú v nich nejaké zvieratá, či sa môžeme dostať dnu cez ventilačný otvor, keď nie, akými typmi zámkov sa budeme

KDYŽ NE MY, KDO?

KDYŽ NE TEĎ, KDY?

A.L.F.

musieť zapodievať. Keď to je nejaké väčšie laboratórium, potrebujeme poslať šaty ochranných hliadok. V tom prípade si v blízkosti nejaké vhodné miesto na utáborenie a sledujeme.

V našej skupine sú 4 ľudia a vo výbave máme bežné šály na zakrytie tváre, rukavice, 2 sochory (jeden malý - asi 30cm, druhý väčší - asi 90cm), veľký šróbovák, dobre naolejovaná vŕtačku, 2 kladivá (jedno s celým poriskom, druhé s odrezaným pre prácu v malých priestoroch), 2 nožnice na železo, 2 fotoaparáty, v jednom je farebný v druhom čiernobiely film. Keď sme uskutočnili náš prvý prepád, boli sme 3 ľudia so šálami, rukavicami a veľkým šróbovák. Vyslobodili sme 36 sliepok. Každý človek mal štyri vrecia: po jednom zavesené na každej strane pleca na špagáte, a po jednom v každej ruke. V jednom vreci boli 3 sliepky. Zistili sme, že lepenkové krabice sú dobré kuriatka atď. Pokiaľ ide o hľadavce, zvykneme sobrať klietky, v ktorých sú umiestnené a vložíme ich do našich ruksakov. Na sliepky a zajace používame priemerne veľké vrecia.

Ďalšia finta je zakryť si šaty nejakým iným, starým oblečením a mať náhradné obuv. To to znižuje riziko, že nás po prepade spoznajú podľa oblečenia. Zvršky odhodíme v aute do nejakkej bežnej, aby to vyzeralo ako neporiadok. Jeden človek je určený na dôkladné očistenie šálov, rukavíc, oblečenia i topánok, hneď po návrate z prepadu. Tento človek nie je priamo zatiahnutý do prepadu a uskladňuje šaty a výstroj. Môžeme povedať, že dať do poriadku veci po akcii je rovnako dôležité ako opatrenia pred akciou.

Predtým ako sa vydáme na akciu, každý musí mať dôveryhodný dôvod na cestu v tom smere (aj do Lomov) - sledujeme napr. hudobné koncerty. Keď šoféruje muž, žena sedí za ním. Policajti majú totiž vo zvyku sa ľahko pozrieť do auta a keď je zmiešaná posádka, je ďaleko menšia pravdepodobnosť, že auto zastavia. Vybranie dňa pre akciu môže byť rozhodujúce. Keď to je možné tak akcie uskutočňujeme v strede večera, tak aby sme doma boli pred 23. hod. (približne). Vtedy sa

Ďalšia užitočná vec, ktorú robíme z vrecia je 'ochranné vrece'. Dve tyče nastriekame tmavou farbou, potom ich umiestnime do vrecia na každú stranu a spoľahlivo prišijeme tak, aby vyčnievali šhruba 6-8 cm. Jedna alebo dve takto upravené vrecia sú dobrou bariérou, keď musíte prejsť okolo strašných psov. Vysunutú tyč sú umiestnené pod rukávami a sú držané čo najvyššie ako je možné. Keby sa niekto pýtal, čo to je, môžete povedať že sú to obaly na kožu zvierat.

Na prepád je nevhodný čas, keď je spln mesiaca a obloha je jasná, t.j. keď je svetlá noc, ďalej keď je teplá noc a ľudia nevedia zaspáť. Zamračené noci sú dobré a každý dážď je vítaný. Je tiež dobre nepracovať šablónovito (t.j. akcie každú piatkovú/sobotnú noc). Víkendové noci sú dobré, pretože množstvo ľudí cestuje do a z klubov/krčiem, ale pre nočné prepady sú viac vhodné noci v priebehu týždňa, pretože je ľahšia ranná premávka. Sobotné noci sú horšia možnosť, lebo cesty v nedeľu skoro ráno sú mŕtve. V deň prepadu je stretnutie a tiež dôkladná inštrukcia. Rozoberá sa preprava vecí a aktivít, čas prepadu a odchod, súčasne sa študuje plán ciest - kto bude dávať pozor, brať zvieratá, držať vrecia/krabice, kde sa stretneme ak veci pôjdu zle, kto nás bude kryť sedením pri telefóne, zaisťovať nejaké núdzové peniaze - kým prepád môže prebehnúť dobre, môže sa pokaziť auto. Každý si vyprázdni vačky, berieme si zásoby pitnej vody, keď predpokladáme že prepád môže trvať dlhší čas - nosenie kukiel príliš dlhú dobu spôsobuje vysušenie hrdla a kašľanie.

Predtým ako sa nástroje prevážajú, musia byť poutierané handrou namočenou v teplej mydlovej vode a potom vyutierané suchou handrou. Toto tiež platí pre foťáky, blesk aj šošovky.

zatvárajú krčmy a už po polnoci je najväčšia šanca byť zahliadnutí políciou. Keď cestujeme autom, snažíme sa aby boli nástroje a kukly už dopredu skryté v okolí cieľa a to len dvoma ľuďmi - chalanom a dievčatom, ktorí ak je to možné použijú MHD. V aute berieme len minimálne množstvo výstroja.

Niekedy si situácia vyžaduje robiť prepady v noci. Batériové sliepky robia niekedy veľký hluk, no tým sa netreba odradiť. V noci uskutočňujeme akcie, len ak je budova neobývaná alebo dostatočne vzdialená od ľudských obydlií, vtedy do nej vtrhneme medzi 3-4 hod., kým každý tvrdo spí. Nikdy necestujeme medzi polnocou a 6 hod. Prídeme večer a skryjeme sa v lese alebo inom vhodnom mieste (nie v krčmách apod. z jasných dôvodov). Prepady časujeme tak, aby sme sa vracali pred brieždením. Všeobecne sa dá povedať, že prepady zväčša plánujeme na neskoré večery počas leta a na noc počas dlhých zimných a jesenných nocí. Autá nikdy neparkujeme na lesných cestách, polícia by ich mohla pokladať za kraďné, ktorých sa niekto zbavil. Každý v takom aute bude zaradený dotazovaný. Autá posúvame do lesa s vypnutým motorom aj svetlami, takto sa neruší nijaké miestne psy. Keď je auto dobre schované, záleží od okolností, či ho bude vodič sledovať, či naňho niekto nenatrafí. Keby sa tak stalo, auto je odtiahnuté na miesto núdzového stretnutia. Keď je prepad skončený, jedna osoba cestuje dopredu a kontroluje či je doprava OK.

Prvá vec ktorú robíme počas prepadu je, že sa rozhodneme ako sa dostať dnu. Veľmi užitočné sú ďalekohľady. Zistili sme, že dlhé tenké remene na ďalekohľadoch sú

nepraktické (môžu sa zachytiť o ploty a pod.), a je tiež nepohodlné nosiť ich dlhšiu dobu. Preto používame široké kamerové remene, vhodné skrátené.

Obyčajne neprerezávame telefónne drôty, iba ak je to potrebné. Vtedy ich prerežeme pri budove. Ak nie je možné ich prerezať, priviažeme kameň na nylonový povraz a hodíme ho ponad drôt medzi dvoma stĺpmi. Potom dvaja ľudia stiahnu drôt dole. Je to dosť

namáhavé a vyžaduje si to, aby obaja ľudia použili celú svoju váhu. Drôty neprerezávame u veľkých komerčných laboratórií, lebo tam je pravdepodobné, že majú alarmy napojené cez telefónne linky na najbližšiu policajnú stanicu.

Keď vstupujeme dnu, obyčajne sa musíme zaoberať plotom, takže dvaja ľudia idú kvôli tomu dopredu. U obyčajného farmárskeho plota s 3-vratkovým ostnatým drôtom prerežeme len dva spodné drôty. Ten horný zabraňuje, aby do farmy nevbehlo nejaké zatúlané zviera, alebo ak nás niekto sleduje, bude preňho mierny šok ak sa doňho zachytí. Keď sa strihajú visacie zámky nožnicami na železo, je dobré ich obaliť vlhkou handrou, aby sa stlmil ten ostrý triestivý zvuk. Keď si nie sme istý, či sú dvere alarmované, tí dvaja ktorí sa

zaoberali plotom, sa vľanu dnu a hneď sa vrátia ku zvyšku skupiny, kde sa spoločne sleduje asi 30-40 min. či je nejaká reakcia.

Keď sa oslobodzujú batériové sliepky, celá skupina vchádza veľmi ticho, potom sa zatvorí dvere. Batéria s tlmeným svetlom je zapnutá. Klieťky sa otvárajú. Na sliepky sa používa množstvo druhov klieťok. Zdravý rozum nám povie či treba zámky na dverách odstrániť, alebo ich len prosté vytrhneme rukami. Nie sme odradení hlukom sliepok, ktorý teraz nastane. U sliepok je obvyklé kľbčenie, takže farmári sú zvyknutí na prepuknutie hluku. A keď sú dvere zavreté, väčšina hluku je absorbovaná. Sliepky do vriec dávajú dvaja ľudia. Jedna osoba uchopí sliepku (nezabúdajte, že ich krídla sú celkom silné) tak, že hlava je otočená tvárou od nás, druhá osoba drží vrec, ktoré je tak dopoly zrolované, sliepka sa dáva dnu hlavou naklonenou dopredu a položí sa na dne vreca - sa ňou nasledujú ďalšie dve. Keby sa len volhe dávali do vreca,

zapreli by sa nohami o jeho okraj a tiež by roztiahli krídla. Keď sa tak stane, treba ich vybrať a postup správne zopakovať. Dávame si pozor, aby sme ich neporanili. Keď sú sliepky bezpečne dnu, stiahneme špagát v strede vreca a dáme si ho na plece. Berieme len tolko sliepok, koľko sme schopní doma umiestniť. Máme skúsenosti, že je rozumné pracovať v tme, ktorá obyčajne znižuje množstvo hluku robeneho sliepkami. Keď pracujeme v b- rojlerových jednotkách s dospelými sliepkami, hýbeme sa viac pomaly, ináč za 10-15 000 sliepok začne nahlas kotkodákať. Snažíme sa vtedy nespokojovať, ten hluk môže byť veľký vo vnútri, ale vonku je až prekvapujúce, ako steny ten hluk umŕtvujú. U králikov si vyberáme matky a dobre vyvinutými mladými. Krá-

liky sa dávajú do vreca najprv zadnou časťou, pretože majú veľké zadné nohy, ktoré by sa mohli zachytiť o kraj vreca.

Po odchode nezabudneme zavrieť dvere, aby anu nevchádzal studený nočný vzduch, ktorý by mohol spôsobiť prudký pád teploty, čo by nebolo dobré pre zanechané zvieratá.

V budovách, ktoré sú alarmované skúšame získať prístup ku zvieratám cez stenu. Používame dobre naolejovanú vŕtačku a vŕtame do malty okolo jednej alebo dvoch tehál, až kým sa nedajú vypáčiť veľkým šróbovákcom alebo malým sochorom. Keď sú vonku, do steny jednoducho vyrežeme otvor s pílkou. Z fľaše lejeme pri pílení vodu na pílkou, tým sa znižuje hluk (obyčajne sú potrebné 3-4 fľaše). Môžeme tiež rozobrať okno a to tak, že šróbovákcom odstránime tmel. Inokedy môžeme získať prístup do budovy počas dňa, keď sú vypnuté alarmy. Počas obedňajšej prestávky vojdeme anu použitím univerzálneho kľúča.

Staré typy alarmov môžu byť vyradené odstránením zvončeka so šróbovákcom, alebo tak že ku zvončeku priložíme z jednej strany sochor a z druhej strany do neho bucháme kladivom, tak aby sme ho podľa možnosti neodbili.

Po akcii, ak je čas, rýchlo roztrieskame všetko zariadenie, príp. umiestnime zápalné materiály a podpálime to, ale až po ubezpečení, že tam nie sú žiadni ľudia ani zvieratá. Keď je možné, tak z kancelárií získame dokumenty o experimentoch, mená a adresy vivisektorov, kto dodáva zvieratá atď.

Vo väčšine prípadov je prepadnutie laboratórií jednoduché, len malé množstvo veľmi veľkých laboratórií má prepracovaný systém ochrany.

Slogany na steny píšeme tmavými farbami a tak aby boli viditeľné pre novinárov, ktorí by písali o akcii. Toto pomáha potvrdiť, že akcia sa naozaj stala (a prečo sa stala), i keby to vlastníci alebo manažéri popierali. Tam kde by zvuk spreja mohol upozorniť strážnych psův, použijeme fixky.

THE END

Oremove experiments

4. júla 1994 prišli členovia A. L. F. (Animal Liberation Front) k Texas Tech University ukázať 5 mačiek, ktoré sa im podarilo vyslobodiť z laboratória vivisekcie existujúceho v tejto univerzite. Pri oslobodzovaní mačiek bolo zničené celé zariadenie laboratória. Vedúcim tohto laboratória je John Orema. Už 20 rokov sa pod jeho vedením robia výskumy na zvieratách. Mačky vystavoval napríklad takému mučeniu, že ich zavrel do malého bubna naplneného vodou, kde museli 12 hodín v úplnej tme plávať, ak sa nechceli utopiť. Hneď nato boli nútené tri hodiny behať. Potom im pripevnil hlavy špeciálnymi úchytkami a vŕtal do nich diery. Takto ich nechal znehybnené 8 hodín. Po ôsmych hodinách im dal do lebky elektródy a vŕtal diery do čelustí, kde boli elektródy tak isto vložené. Týmto spôsobom učil mačky neodpočívať. V prípade, že mačky jačali, stroj, ktorý reagoval na zvuk im k tlamičkám prikladal roztok čpavku. Mal to byť trest za hlasité vyjadrovanie utrpenia. Tiež nútil mačky 16 hodín bez

prestávky behať, vyberal im oči oceľovou chirurgickou ihlou a dával ich iným mačkám. Orema sám uznáva, že výsledky jeho výskumov nemôžu byť bezprostredne využité pre dobro ľudstva, ale tvrdí, že

experimenty

sú potrebné pre nájdenie lieku na tzv. detský syndróm smrti (SIDS). Samozrejme tento liek nenašiel, pretože ako tvrdia iní vedci, takto ho nájsť nemožno.

Rozhovor s ALF:

- Ako ste sa dostali do laboratória?

Krátko po 7. hodine ráno štyria z nás vošli do budovy a dvaja zostali pred ňou ako hliadka. Pretože sme sa na akciu pripravovali niekoľko týždňov vopred, poznali sme rozmiestnenie laboratórií.

- Báli sa Vás mačky?

Mužov sa báli, išli k ženám, ale naraz odskočili, ako by boli zranení. Vzali sme ich so sebou a zničili zariadenie laboratória.

- Čo sa stalo s mačkami potom?

Odniesli sme ich vyliečiť z rán a umelo vyvolaných chorôb, teraz žijú v starostlivej opatere ďaleko od miest, kde boli mučení.

- Prečo ste zničili zariadenie laboratória?

Chceli sme ho čo najviac poškodiť a tým spôsobiť čo najdlhšie vyradenie z prevádzky.

- Chcete priamo napadnúť aj vivisektorov?

Nie, A. L. F. útočí a ničí iba predmety, ktoré slúžia na mučenie zvierat. Nikdy nepoškodujeme zdravie alebo životy vivisektorov. Hovoria o nás, že sme teroristi, ale to sú práve vivisektori, to oni mučia každý deň živé bytosti. Naopak naše činy tomu zabraňujú. Chceme ukázať ľuďom, čo sa deje za zavretými dverami laboratórií a veríme, že naša činnosť pomôže tento horor zlikvidovať.

(spracované podľa PETA NEWS)

"Moje dieťa bolo nezné a milované. Ako môže mať niekto odvahu využívať jeho smrť ako ospravedlnenie pre obstarávanie veľkých obnosov peňazí na mučenie bezbranných zvierat."
Dyandria Darlová - matka dieťaťa zomrelého na SIDS

PUNKA NA CESTÁCH: *India*

leto 2000

Raz cestou zo školy, sme stretli nášho kamaráta, ktorý strávil predchádzajúce prázdniny v Indii. Keď nám povedal, že na 10 týždňový pobyt mu stačilo 400 dolárov, povedali sme si, že o rok pôjdeme aj my. India je jedna z najlacnejších krajín sveta. Začali sme si zháňať informácie a ešte viac nás navnadila knižka Cesta na východ. V nej sme našli všetko čo sme potrebovali. Ako sa najlacnejšie dostať do Indie a späť, kde získať víza, aké očkovania sú potrebné a pod.

Vyrazili sme. Vlakom na etapy do Istanbulu, vždy len po hranice, aby sme čo najviac ušetrili. Odtiaľ autobusom do Teheránu, nasledoval dvojdňový oddych u nášho nového iránskeho priateľa Muhammuda v Eswahane, odtiaľ do pakistánskeho Taftanu, Quetty a Lahoru. A to už nás po 15 dňoch cesty delilo od vytúženej Indie posledných 24 km. Keby sme išli úplne bez prestávky, dalo by sa to stihnúť za 9 dní. No po 30 hodinách vo vlaku, či po 50 hodinách v autobuse má človek naozaj veľkú chuť aspoň na chvíľku sa zastaviť a zrelaxovať. A potom to prišlo, indická hranica. Na naše prekvapenie, indický colníci nám ako prvý počas našej cesty kontrolovali batohy a to dosť dôkladne. Museli sme si pred nimi zjesť tabletku živočíšneho uhlia, aby sme im dokázali, že to naozaj nie je žiadna droga. Pozorne skontrolovali aj môj prášok na pranie starostlivo zabalený v troch sáčkoch. Ale napriek tomu boli celý čas milí a usmievaví. Dokonca sme museli prejsť cez detektor kovov. Cestou späť sme túto procedúru nemuseli absolvovať vďaka tomu, že práve nebola elektrina. A tak nebola ani kontrola pasov cez počítač. Potom ešte asi tri rôzne stanoviská, colníci sediaci pod stromom tak, že keby na nás nezavolali, ani by sme si ich nevšimli. A potom ... sa na nás vrhol hŕf taxikárov a detí predávajúcich chladené nápoje. Našťastie už z Pakistánu sme vedeli, že v Ázii treba jednať, jednať a ešte raz jednať. A vďaka Ceste na východ sme mali aj predstavu o cenách. A tak nás nedostali. Najšor nám ponúkli cestu až do Zlatého chrámu v Amrítsare, nášho ďalšieho cieľu za podľa nich neuveriteľne cenu 500 Rs (asi 500 Sk). Boli sme traja. Po krátkej chvíli klesli na 350, ale nám sa to stále zdalo veľa. A tak sme si zobrali cyklorikšu do mestečka Ataris, vzdialeného asi 3 km. Zdalo sa nám nemožné napratať na jednu cyklorikšu nás troch aj s tromi veľkými batohmi, ale asi 70 ročný rikšiar mal životnú skúsenosť, že všetko sa dá, len treba chcieť. A naozaj, podarilo sa. A potom zabral do pedálov. Nešli sme práve najrýchlejšie, ale pohyb to každopádne bol. Dedičania nesúci na hlavách drobný náklad nás predbiehali, napriek tomu, že išli pešo a milo sa na nás usmievali. Keď sme však zoskočili, aby sme deduškovi trochu pomohli, zastal a odmietal ísť, až kým sme opäť nenastúpili. Len keď cesta išla kúsok do kopca, veľmi mierneho, tak sa blahosklonne tváril, že si nevšimol, že ho zozadu tlačíme. V Ataris sme sadli na autobus a do Zlatého chrámu sme sa dostali dokopy za 66 Rs, vrátane dvoch rikš. Golden Temple je posvätné miesto Sikhov. Sikhovia tvoria druhé najrozšírenejšie náboženstvo v Indii (prvé je hinduizmus, do ktorého sa zaraďuje aj budhizmus, a potom sú tam ešte moslimovia a zopár kresťanov). Nestrihajú si brady ani vlasy, nosia turbany a dýky, či dokonca kopije. Ich prvý guru, asi pred 500 rokmi hľadal náboženstvo, ktoré by naplnilo jeho predstavu o svete a tak študoval všetko čo bolo v tej dobe k dispozícii. Keď ho nenašiel, rozhodol sa založiť vlastné. Jeho prvým pravidlom je, že neexistuje žiadny boh. Všetci ľudia sú si rovní a usilovná práca je nadovšetko. Sikhovia boli mierumilovní, no ich dejiny sú plné krvi. Od čias Mugalov boli prenasledovaní a mučení a tak sa museli brániť. V roku 1984 dokonca vtedajšia predsedkyňa vlády Irina Gandhiová poslala na Zlatý chrám tanky, tie ho zrovnali so zemou. Pri tom bolo zabitých 3000 sikhov. Na opátku na ňu spáchali jej sihskí bodyguardi úspešný atentát. Dnes už je situácia iná. Sikhovia sa vďaka svojej pracovitosti dostali do vlády, Zlatý chrám je zrekonštruovaný a je pod ochranou štátu. Titul Guru sa dedil z otca na syna, až kým sa 13. Guru v poradí nerozhodol zapísať všetky múdrosti do knihy a vyhlásiť za 14. Guruho knihu. Tá dnes sídli v Zlatom chráme a každé ráno ju nosia na nosidlách do paláca, ktorý je uprostred posvätného jazera a každý večer ju ukladajú spať. Sikhovia sú známi aj svojou pohostinnosťou, cudzinci napríklad môžu zadarmo bývať priamo v komplexe Chrámu. Takisto sa môže hocikto zadarmo najesť v jednej z budov. Jedlo je síce stále také isté, tvorí ho tradičný dhál, čo je niečo ako šošovicová omáčka, vynikajúco ochutená, samozrejme štipľavá ako v Indii skoro všetko, k tomu placky čapátí a pekel, veľmi zvláštne upravené mango, alebo ja mrkva, chuť je podľa našich merítok neopísateľná a európan potrebuje nejaký čas, kým si na ňu zvykne. Ale potom sa stane lahôdkou. Aspoň pre väčšinu ľudí. Dva dni sme v Amrítsare zrelaxovali (nie je pekné zneužívať sikhskú pohostinnosť a zdržať sa viac ako tri dni) a potom sme sa vybrali do podhimalájskej Dharamsaly, kde sídli tibetská exilová vláda a aj tibetský duchovný vodca, jeho svätosť, 14. Dalajláma. Zmenila sa krajina, zmenila sa príroda a zmenili sa aj ľudia. Zo štátu Punjab sme sa dostali do štátu Himaláh Pradesh, rovinu vystriedali himalájske masívy a indov vystriedali tibetania. Dharamsala je malé mestečko rozdelené na dve časti. My sme sa ubytovali v homej, ktorá sa volá MacLeod Gang a práve tu má dalajláma svoj domček obohnaný ostrnatým plotom. Nadmorská výška je 1764 metrov, je chladno a strašne vlhko. Na balkóne pobejú opice, kôli ktorým musia mať všade na oknách mreže, pretože ich obľúbenou činnosťou je vniknúť cez okno do domu, zobrať si čo sa im páči, prípadne čo to porozbíjať. Domáci ich preto nemajú príliš v láske. Vo vedľajšej izbe býva tibetán, ktorý ušiel z Tibetu, keď mal 19 rokov. Do 18 rokov vôbec netušil, že niekedy bol Tibet

slobodný. Bol presvedčený, že bol odjakživa súčasťou Číny. Tak ich to učili v škole. Rodičia, resp. starí rodičia, mu nepovedali ako to bolo naozaj, pretože mali strach. Keď niekto povedal niečo o slobode tibetu, číňania ho bez súdu zabili. A žiaľ aj v Tibete, tak ako asi v každom totalitnom systéme, je strašne veľa udavačov. Až raz, mu to povedal jeho učiteľ budhizmu, ktorý už bol starý a nemal čo stratiť. A Lobsang sa rozhodol emigrovať. Pochod cez Himaláje im trval 28 dní. Viedol ich najatý vodca, ktorý poznal cestu. Isť mohli len v noci. Keď sa dostali do Nepálu, postarali sa o nich nejakí tibetania, ktorí tam boli, dali im peniaze na cestu do Dharamsaly, kde ich všetkých prijal dalajláma. Opýtal sa ich čo by chceli robiť, mladých poslal do školy na juhu Indie, kde sa učili skutočnú históriu, budhizmus, hindu (indická reč) a angličtinu. Potom im pomohol nájsť prácu. Lobsang robil v reštaurácii. Tvrdil, že z dalajlámu vyžaruje taká silná pozitívna energia, že nikto v jeho prítomnosti nedokáže myslieť negatívne. Vraj preto sa s ním boja stretnúť predstavitelia čínskej vlády, lebo by ich hneď presvedčil, aby vrátili Tibetu slobodu a prestali devastovať prírodu, kóli ťažbe nerastných surovín. V okolí Mac Leod Gangu sa dajú robiť výborné trekky. Našou ďalšou zastávkou bolo Manali. Takisto podhorské mestečko, známe medzi turistami hlavne vďaka vysokokvalitnému konope, rastúcemu v tejto oblasti. Majitelia hotelov platia policajtom niečo ako výpalné a oni ich vďaka tomu nechávajú na pokoji. A tak sa v Manali húlí všade. V čajovniach, reštauráciách, v hoteloch... Ak ste neni nejaký uzavretý, je dosť pravdepodobné, že Vás k sebe na návštevu pozve sadhu, ktorých je všade v Indii požehnané. Sadhu je muž, ktorý si v istej fáze svojho života povie, že už má dosť materiálneho života, opustí ženu a deti, vzdá sa všetkého majetku a ďalej sa živí len tým, čo vyžobí. Zvyšok života trávi rozjímaním a čakaním na osvietenie. Pomáhajú si pri tom fajčením hašu, podľa vzoru boha Shivu, ktorý často sedel na posvätnéj hore Kaliash a pre dosiahnutie hlbšej meditácie celý čas húlil. Nám jeden na dôkaz svojej magickej sily, ktorú nazbieral askétskym životom, predviedol ako dokáže na svojom penise uniesť svojho žiaka, ktorý mal minimálne o 20 kg viac. Našou ďalšou zastávkou bolo New Dillí, ktoré zo svojimi 11 miliónovým obyvateľstvom bolo na môj vkus príliš rušné. Aj keď počty obyvateľov sú len odhadované. V Indii totiž nie je žiadna evidencia. Kto napríklad chce identifikačnú kartu (niečo ako občiansky preukaz), môže si ju vybaviť. Tak isto do školy chodí len ten, kto chce. Vojská služba je samozrejme tiež dobrovoľná. Proste voľnosť. A aby som nezabudol, dane platia len tí, ktorí majú v banke na jednom účte viac ako 50 000 Rs. Dlho sme sa v Dillí nezdržali a išli do Varanásí, posvätného miesta hinduistov, kde tečie aj matka riek, Ganga. Ráno sa jej brehy zaplnia pútnikmi z celej Indie, ktorý veria, že kúpeľom v jej vodách zo seba zmijú všetky hriechy. Starí ľudia, ktorí už cítia, že sa blíži ich posledná hodina, tiež nasmerujú svoje kroky práve sem, pretože veria, že kto zomrie na brehu Gangy, dosiahne oslobodenie. Mŕtvych potom spaľujú na brehu. Občas vidno ako z hranice dreva trčí ruka, alebo noha. Skamarátili sme sa s jedným indom v našom veku, ktorý študoval na miestnej univerzite. Celé 4 dni nás sprevádzal a bolo zaujímavé sledovať ako je zrazu všetko lacnejšie. Zaviedol nás aj na miesto, vzdialené asi 20 km od Varanásí, kde prvýkrát prehovoril Budha. V deň nášho odchodu nás jeho mama pozvala na obed. Chvilu trvalo, kým si na nás zvykol jeho pes, ale potom už bolo všetko v poriadku. Tradičné indické jedlo sa volá thali a podáva sa na táckach, ktoré majú jednu veľkú časť, kde sa dáva ryža a čapátí, a tri menšie priehradky, do jednej sa dáva biely jogurt – lassi, do druhej už spomínaný dhál a do tretej sabzi – zelenina, ktorú tvoria zemiaky s karfiolom, parikou, paradajkami, jednoducho hocičím čo je práve po ruke. K tomu ešte pekel a šalát z čerstvej zeleniny (najčastejšie paradajkovo-cibuľový s citrónom). Sabzi, dhál a pekel sú samozrejme poriadne štipľavé. Naša cesta pokračovala ďalej do Agry, kde je jedna z najznámejších stavieb v Indii – Taj Mahál. Obrovská hrobka z bieleho mramoru, ktorú dal postaviť panovník svojej milovanej manželke. Stávalo ju 16 000 ľudí celých 22 rokov. V Agre sme sa zdržali len krátko, pretože je tiež príliš veľká a rušná. Našou poslednou zastávkou sa stalo malé mestečko Pushkar, v púštnom štáte Rajastán, ležiace pri posvätnom jazierku na brehu ktorého je jeden z mála chrámov, podľa niektorých dokonca jediný v celej Indii, zasvätený Brahmovi – bohovi stvoriteľovi. V celom mestečku je zakázané jesť mäso aj vajíčka. A v uliciach je naozaj živo. Okrem kráv, ktoré sa voľne pohybujú po celej Indii, je tu množstvo tiav, opíc, psov, prasiat, kôz, oviec, krdle papagájov a videli sme dokonca aj slona. Okolo sú pohoria z ktorých je nádherný výhľad na púšť. Skoro všade tu predávajú bhang lassi. Bhang je zelená mazľavá hmota, vyrobená z konope, ktorá je tu narozdiel od marihuany legálna. Účinok je silný a dlhotrvajúci. No a z lenivého Pushkárú sme sa vydali domov. V Indii sme strávili 6 týždňov, čo je na jej spoznanie hrozne málo. A tak teraz šetrím, aby som sa tam mohol vrátiť aspoň na pol roka.

pUnKA

H.D.O. "Genocide"

Genocída v laboratóriách,
božie bytosti umierajú všade okolo
zovreté do zverákou
s vyholenými kožušánami
zvieratá plačú vo svojich hroboch
Kto sú títo ľudia
ktorí predávajú vivisekciu?
Doba ich a ich radcov
musí zmeniť, pretože toto není
pokrok, to je genocída
Myslite na tých, ktorí zomreli
...A tých, ktorí stále umierajú.

* BATTUS "Uskonto on vaara"

Ľudia v Iráne sú odsúdení bez
akéhokolvek súdu, keď nemôžu
zdvíhnúť svoje zadky a skloniť
sa k Mäke

Náboženstvo je nebezpečenstvom

-daným bláznom

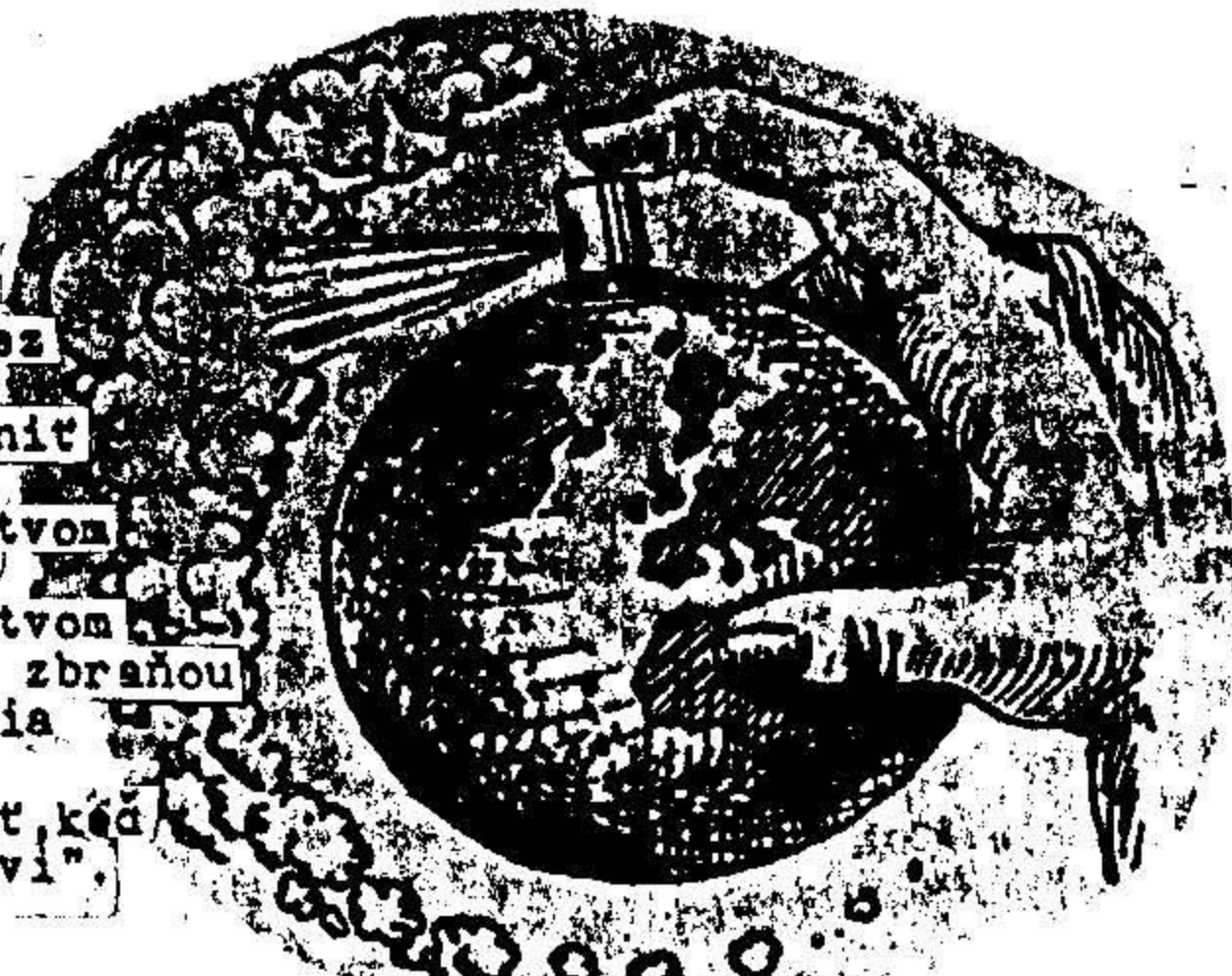
Náboženstvo je nebezpečenstvom

-v rukách hlupákov sa stáva zbraňou

V Severnom Irsku sa deti učia

zabíjať ostatných

"Nemôžeš sa len tak prizerat, keď
vstupujú do nesprávnej cirkvi".

GO VEGAN!

Rozprávať o prednostiach vegánstva oproti vegetariánstvu, vám čitateľom tohto zinu, asi nemusím. O inom by som chcel. Je totiž dosť rozšírený názor, že keď sa chce niekto stravovať vegánsky, vo zvýšenej miere podporuje nadnárodné spoločnosti, lebo vegánske jedlo sa dá zohnať hlavne len vo veľkých obchodných reťazcoch. Omyl. Nedalo mi a minule som navštívil jeden z hypermarketov, aby som videl jak to tam chodí, no a neobjavil som tam nič, čo by nebolo aj v bežných potravinách. Dokonca som tam nenatrafil ani na takú bežnú vec, akou je tofu (neviem, možno som tam bol v nesprávny deň). Takže kvôli vegánskej strave sa do supermarketov obťažovať nemusíte. Bohate vám vystačia obyčajné potraviny, ktoré majú obvykle bohatý výber sójového mäsa, mlieka, pomazánok, ~~potravín~~, tofu atď. V malých zelovococh sa môžete zásobiť ovocím a zeleninou (ak si ju nepestujete doma). Keď chcete niečo viac, navštívte obchod so zdravou výživou, tieto sa už teraz nachádzajú vo väčšine väčších miest. Napríklad v Trnave je jeden výborný na pešej zóne, majú tam obrovský výber vegánskych salám, párkov, špekačiek, majonéz atď. Podporovať (nakupovať) by sa mali hlavne takéto predajne. Takže to, že ak chce byť niekto vegánom, musí nevyhnutne nakupovať vo veľkých obchodoch je mýtus, ktorý sa absolútne nezakladá na pravde.

-ak si pripravuješ sójové plátky, tak je dobré ich variť v dobre okorenenej vode, aby zmizla tá nepríjemná pachuť. Použi hociaké korenie aké doma nájdeš a vysyp ich do vody, potom vodu z plátok poriadne vytlač, čím viac vojdú, tým skorej pachuť zmizne. Plátky sa dajú obalovať aj bez vajčiek. Zmiešaj vo du z hladkou (príp. polohrubou) múkou a rozmiešaj to na polohutú hmotu, pridaj sol, grilovacie korenie a môžeš obalovať.

-ak ste niekedy jedli sójovú tatarskú, asi mi dáte za pravdu, že nechutí bohvieako, ale dá sa veľmi ľahko vylepšiť. S kelímka ju vysypete do oniečo väčšej misky, pridajte asi tak deci soj. mlieka, nadrobno nakrájanú cibuľu, uhorku, trocha horčice, soli a cukru. Všetko pomiešajte a je to.

-keď vám v kelímku ostalo trocha masla, môžete si doňho nakrájať cibuľku, cesnak, papriku, pridať horčicu a vytlačiť si do toho nejakú vegánsku pomazánku, všetko zmiešate a máte svoju vlastnoručne spravenú pomazánku. Môžete to všeliako obmieňať, improvizovať.

-Šošovicová pomazánka-

Najprv si uvarite šošovicu, medzitým si v nejakej miske popražte cibuľku na oleji. Keď je šošovica uvarená, preceďte ju a vysypete na tú cibuľku. Pridáte 2-3 strúčiky cesnaku, horčicu, vegetu a zamiešate. Je to veľmi jednoduché a najlepšie to chutí na hriankach.

-Zapekané kolienka-

Prvá vec čo spravíte je, že si uvaríte bezvejné kolienka. Kým ich varíte, na vedľajšom ohni si popražíte cibuľu, potom k nej pridáte tak 2 deci mlieka, a rukami do toho nadrobíte polku bieleho tofu. Toto ešte necháte na ohni asi dve min., nezabudnite to miešať. Ak náhodou máte doma čerstvú mätu, tak ju môžete na to pokrájať, stačí pár lístkov a výborne to vylepší chuť. Takže kolienka sa dovarili, ten mix na ne vysypeme a dobre to premiešame. Potom to vysypeme do takej nádoby, aby to malo výšku tak okolo tých 3 cm, a nakrájame na to po celej ploche kolieska cibule, veľkej uhorky a paradajky. Snažte sa dodržať toto poradie, teda aby tie kolieska paradajok boli hore, lebo budú púšťať dole šťavu a najlepšie odolávajú vysokému teplu. No a celú nádobu dáte zapieť do trúby, čas vám nepoviem, budete vidieť ako kolienka chytajú takú červenkastú farbu - vtedy to je hotové.

Megan the Vegan

ROZHOVOR S A.L.F. AKTIVISTOM

Toto interview s Dariusom Fullmerom, spoluzakladateľom Ligy na ochranu zvierat (ADL) v New Jersey a odsúdeného za spáchanie nelegálnych priamych akcií, bolo zobrazené zo stránky „Support the A.L.F.“ Darius pokračuje v boji za oslobodenie zvierat s ADL a sme na neho nesmierne hrdí za všetko jeho úsilie.

AKO DLHO TI TRVALO, KÝM SI SA ROZHODOL PRIDAŤ K A.L.F.?

- O A.L.F. som sa vlastne zaujímal dlho predtým, než som sa stal aktivistou za práva zvierat. Keď som sa stal vegánom, objednal som si plno literatúry od VEGAN ACTION a medzitým tam boli aj brožúry „A.L.F. - cvičebnica“ a „Sila je naša.“ Okamžite som ich začal čítať a vedel som, že priame akcie sú to moje. Ale nanešťastie nemal som nikoho, s kým by som mohol pracovať. Mnoho rokov to bolo stále v mojej hlave a stále som čakal na šancu. Potom som sa jednu daždivú noc nepokojne prechádzal hore-dole po mojej izbe. Rozhodol som sa, že už som čakal dosť dlho. A čo bolo dôležitejšie, aj zvieratá čakali dosť dlho. Po rýchlom prečítaní „Zápisníka priamych akcií“ v NO COMPROMISE pre inšpiráciu, som sa vyzbrojil len tým, čo som objavil vo svojej izbe. Ako väčšina z prvých akcií, aj táto bola dosť neupravená, ale to nevadí.

NEBOLI BY LEGÁLNE SPOSOBY LEPSIA MOŽNOSŤ?

- Nemám nič proti legálnym spôsobom napomáhaniu oslobodenia zvierat. Ale zvieratá trpia tu a teraz, každú minútu a každú hodinu. Protesty, petície, zákonodarstvo a výchova hrajú veľkú časť v oslobodení zvierat, ale zaberajú veľa času. No pre zvieratá, ktoré sú zotročované práve teraz, už nie je čas.

AKÉ PRÁVO MÁŠ NA TO, ABY SI ZNIČIL NIEKOHO MAJETOK?

- Cením si život viac ako majetok. Keď môžem zachrániť život ničením majetku, rád tak urobím. Ľudia nemajú právo mučiť, zotročovať, mrzačiť alebo vraždiť živé stvorenia. Keď tak robia, použijem akékoľvek spôsoby, ktoré pokladám za nutné, aby som to zastavil. Keď je ich majetok nástrojom útlaku, tak naň nemajú právo.

AKÉ INFORMÁCIE SI SI POZERAL PRED AKCIOU?

- Rôzne príručky o priamych akciách, ako napr. „A.L.F. - cvičebnica“, „Sila je naša“, „Posledný klinec“, „Ako temnota padá“ a „Eko-obrana“ poskytujúce množstvo hodnotných informácií. Pokúsiť sa o priamu akciu bez prečítania si podobných príručiek by bolo ako jazdiť poslepiacky. Ale zas skúsenosť sa nedá nahradiť čítaním.

PREČO SI BOL ZAVRETÝ?

- Zavreli ma v apríli 1997 v New Yorku za ALF akciu. Rozbil som okná na „Kenny Rogers Roasters Fried Chicken“ (reštaurácia na pečené kurčatá). Táto reštaurácia už bola napadnutá mnohokrát predtým a najali si „Guardian Angels“ ako ochrannú službu. Chcel by som varovať ľudí, aby boli veľmi opatrní pri napádaní tých objektov, proti ktorým sa už útočilo, kvôli tomu bola väčšina A.L.F. - uväznená. Bol som obvinený z 3 priestupkov - bezohľadné ohrozovanie, nezákonné vlastníctvo zbrane a hrozba so zbraňou a z jedného zločinu - ťažká kriminálna škoda.

ČO SI POUŽIL PRE SVOJU AKCIU? AKÉ BOLI ŠKODY?

- Použil som poloaautomatickú, CO2 pištoľ. Pracovala nádherne. Bol som ňou schopný odstrániť každé okno v rade, do každého som vystrelil ako som prechádzal okolo. Bolo to dosť hlučné, ale spravil som to veľmi rýchlo. Myslím, že bolo rozbitých 12 okien. Podľa policajnej správy škoda čítala 3000 dolárov.

BOL SI PRIPRAVENÝ NA DOSLEDKY?

- Nebol by som vonku tú noc, keby som nebol pripravený na dôsledky. Bol som pripravený na možnosť väzenia alebo aj na horšie, od tej prvej daždivej noci. Ist tam von a nebyť pripravený na to, čo by sa mohlo stať by bolo zapredanie seba aj zvierat. Čítal som o ochrane a polícii v rôznych príručkách a tak som vedel čo asi očakávať a ako sa s tým vysporiadať. Bol som po zadržaní vypočúvaní 3 rozličnými skupinami a všetko, čo som povedal bolo len „No coment“ a to je hlavné.

AKÝ BOL VÝSLEDOK PRÍPADU?

- Najal som si právniku, ktorý ma stál 1500 dolárov. Podarilo sa nám zrušiť tie 3 priestupky a znížiť zločin ťažkej kriminálnej škody na priestupok a to výmenou za moje priznanie. Môj rozsudok pozostával z 1000 dolárovej pokuty a 30 dní verejných prác. Pôvodne požadovali, aby som zaplatil 3000 dolárov reštaurácii ako náhradu škody. Vrazil som im, že v žiadnom prípade nezaplatím ani cent a toho som sa silno držal. Hrozili mi, ak odmietnem, ale nakoniec sa rozhodli, že by som miesto toho mohol robiť viac vo verejných prácach. Tak som zaplatil štátu 1000 dolárov namiesto 3000 dolárovej škody. Nie najhorší obchod. Robím verejné práce v mojej miestnej SPCA. Milujem tú prácu tam a či by som tie verejné práce robil alebo nie, myslím, že som v dohode dosiahol úspech.

AKO BY SA MAL NIEKTO, KTO BOL ZATVORENÝ ZA PRIAME AKCIE SPRÁVAŤ VOČI POLÍCIÍ? MÉDIÁM? RODINE? PRIATELOM?

- Správanie voči polícii je jednoduché - hovorte „Bez komentára“ na všetko, čo sa vás pýtajú, okrem informácií, ktorými potrebujú vyplniť správu (meno, adresu, atď.). To ostatné vás nemusí trápiť. Pre média budú všetci uväznení

recyklovaný odpad, je to de ja vu: Nechcem vyrásť

čvere

čzem vrátiť. Nie je to, také ako si vrazil, nič

členovia A.L.F. teroristi. Všetko, čo s tým môžete urobiť je pousmiať sa nad tým a strpieť to, skúsiť udržať pozornosť na zvieratách a ich zneužívateľoch. Rodine a priateľom otvorene povedzte, prečo to, čo ste urobili, cítite vo vašom srdci.

AKÉ PRÍPRAVY BY MAL AKTIVISTA UROBIŤ PRED PRIAMOU AKCIOU?

- Téma ochrany a prípravy na priamu akciu je veľmi dôležitá. Čítajte rôzne príručky a zistite si, aká je ochrana vonku aj vnútri. Plánujte všetko do detailov, ale pamätajte, že veci nemusia ísť tak ako očakávate, tak buďte pripravení na zmenu plánu a na improvizáciu podľa danej situácie.

ČO BY SI EŠTE PORADIL AKTIVISTOM UVAŽUJÚCIM ROBIŤ ILEGÁLNE PRIAME AKCIE?

- Nájdite si spoľahlivých ľudí, s ktorými budete pracovať - som chorý z toho, keď vidím dobrých aktivistov, ktorí skončili vo väzení, lebo ich chytili a ich priatelia sa na nich vykašľali. Keď nemôžete nájsť 100% spoľahlivých ľudí, tak to robte radšej sami.

ČO BY SI POVEDAL ĽUDOM, ČO SÚ PROTI ILEGÁLNYM PRIAMYM AKCIÁM?

V zásade sú 2 druhy ľudí, ktorí sú proti priamym akciám - ľudia mimo hnutia a konzervatívni ľudia v hnutí. Čo sa týka tých prvých, tak oni vychádzajú z toho, že ľudský druh je nadradený a oslobodzovanie zvierat musí byť pre nich zvláštne, aby ho pochopili. Jasný príklad je otroctvo a Underground Railroad (U.R. - vyslobodzovali černochovo zo zajatia). Na černochovo bolo pozerené ako na majetok, ktorí využívali ich majitelia, nie ako na jednotlivcov zasluhujúcich si rešpekt. Zvieratá sú teraz presne v rovnakej situácii. Chcel by som im pripomenúť, že tam boli ľudia, ktorí nasledovali svoje srdcia a boli ochotní porušiť zákony a zobrať to, čo bolo považované za majetok ďalších ľudí, pretože vedeli, že tak je to správne. Keď sa na to pozrieme späť, každý môže vidieť, že bez ohľadu na zákony tých dní alebo právo otrokárov na ich „majetok“, to bol morálny čin. A.L.F. nie je iným

v retrospektíve to je jasné vidieť.

Čo sa týka ľudí z hnutia za práva zvierat, ktorí nepodporujú A.L.F., tak mnohí sú takí, ktorí sa zaoberajú len zbieraním peňazí pre svoje skupiny a podľa nich im A.L.F. len kazí imidž. Ich imidž nezachraňuje zvieratá, robí to A.L.F. Myslím, že zvyšok ľudí je jednoducho neinformovaných. Rád by som im pripomenul efektívnosť A.L.F., nielen vo finančných škodách spôsobených utláčateľom aj celému utláčateľskému priemyslu, ale aj v ich tlaku na hnutie ako celok. Nie sú lepšie vzdelávacie príležitosti ako A.L.F. akcie - oni vzbudzujú viac verejného a mediálneho záujmu, ako by mohol hociaký protest. Jediný nedostatok je, že tieto A.L.F. skupiny nie sú schopné predať výhody svojho postavenia. Tiež by som im mohol pripomenúť, že môžu protestovať, písať listy, podpisovať petície až kým nezmodrajú, ale kým nie je z kožušníctva nič viac ako popol, oni už nebudú predávať nijaký kožuch a toto je podstatné.

VEGANISM SHOWS THE WAY →

Na svete denne umiera od hladu 40 000 detí

Až 14 percent Slovákov obmedzuje konzumáciu mäsa, 1 percento našej populácie sú „čisti“ vegetariáni. Tieto údaje vyplynuli ešte z februárového prieskumu a opäť sa stávajú aktuálnymi v súvislosti s dnešným Celosvetovým dňom bez mäsa. Na otázku zarytých odporcov akejkoľvek zmeny smerujúcej do ich vlastných tanierov opäť pripomíname, že nejde o snahy hŕstky vegetariánskych fanatikov, ale o celosvetovo proklamovanú snahu o ozdravenie populácie.

Svetová zdravotnícka organizácia odporúča znížiť konzumáciu mäsa aspoň o polovicu. Ak už na vás neplatia altruistické argumenty, že znížením, ak už nie vylúčením konzumácie mäsových výrobkov pomáhate zvieratám, prírode, hladujúcim spolubratom, vaše jednostranne obmedzené ego by mohlo aspoň pripustiť, že tým pomáha aj vlastnému zdraviu.

Mäsožravý súčasník chradne pod náporom civilizačných chorôb (tučnota, cukrovka, vysoký krvný tlak) a podstatne rýchlejšie starne so všetkým, čo s tým súvisí. Riziko infarktu je u priemerného človeka 50-percentné, u vegetariána len 15-percentné, u vegána dokonca 4-percentné. Keby sa konzumácia mäsa znížila len o odporúčanú polovicu, ušetrili by sme u nás 35

miliárd korún ročne. Každý rok umiera od hladu 60 miliónov ľudí, denne 40 tisíc detí! Pritom by stačilo, keby sa iba v Európe a Amerike znížila spotreba o 10 percent a z ušetreného by sa nasýtilo 300 miliónov ľudí. Mäsový priemysel zabíja ročne 8 miliárd zvierat, denne 20 miliónov. Pritom je najväčším znečisťovateľom spodných vôd. Živočíšna výroba má na svedomí 50 percent vyklčovaných pralesov - pľúc Zeme... Treba pokračovať? Áno, dovedy, kým si väčšina ľudstva neuvedomí, že naším najväčším nepriateľom je naša vlastná pažravosť. (lie)

IN DE SPAIR

Rozhovor s touto sympatickou kapelkou bol robený v apríli, v ich skúšobni v Galante a vyšiel nám až na druhý pokus, lebo prípravu na prvý rozhovor som nejak odflákol, takže Nina odpovedala zvlášť a písomne. Ak by ste sa chceli s týmito pohodovými ľuďmi skontaktovať, pokecať, prípadne ich dobre skritizovať, adresy sú na konci.

Kedy ste začali hrať, prečo ste sa rozhodli hrať, zloženie atď.

Bali: V novembri 2000, predtým sme hrali troška v inej zostave, teda Milan došiel ako nový bubeník, odišiel spevák a Nina zostala ako spev.

Milan: Mali sme dvoch spevákov, najprv Kepyho, ale tam boli nejaké osobné nezhody a potom Paťa z Bratislavy, ten tiež nejak nepasoval do kapely, proste nenaskočil na tempo tej kapely.

Bali: Proste to nevyšlo a v dnešnej zostave to vyzerá asi takto: Milan-bicie, Nina-spev, Mafo-basa a ja gitara. A prečo sme začali hrať, ja neviem, každý sme hrali vlastne už predtým a prečo túto hudbu? Keď sme začali hrať, tie veci boli dosť crustové alebo tie úplne najstaršie old schooly a od začiatku to nemalo nejaký veľký zmysel. Postupne sa dopracováваме k tomu ako to vyzerá teraz a tak sa nám to páči, aspoň teraz ako dojmy po štúdiu a pod. Akože už na druhý deň by sme chceli lepší zvuk, ale zatiaľ je to dobré.

Čo vlastne hráte za štýl?

Milan: Podľa mňa osobne, to je ten ranný old school, ako napr. S.S. DECONTROL, trocha crustu. Ono sa to akože dá ťažko charakterizovať, lebo nie sú dve rovnaké skladby. Myslím, že nerobíme hudbu podľa nejakej šablóny, vždy to ide od dobrého rifu a tak ďalej sa odvíja tá skladba.

Bali: Ale ja by som s tým S.S. DECONTROL určite nesúhlasil.

Milan: Nie je to presne ako S.S. DECONTROL, len podobné.

Bali: Hej, tie staršie veci, ale tie nové sú už vážne trochu iné.

Milan: Niekde je trocha emu na začiatku...

Bali: Proste je to hudba, ako to príde, ako to cítime, a keď sa nám chce hrať emo, tak tá pesnička začína emom a končí pri prasopale, proste takto nejak to vychádza.

Teraz ste tuším voľačo vydali. Už vám to vyšlo, kde sa to dá zohnať?

Bali: Zatiaľ je to napálené na CD, dá sa to zohnať len u nás, ale vyzerá to tak, že tento alebo budúci týždeň sa to bude posielat Martinovi Českému-BADMAN RECORDS. S ním sme sa dohodli nejak tak, že mu pošleme materiál, skrátka uvidím, čo povie, okrem toho je na to zhavý Rado Uhlík (smiech) a povedal že by to rád počul. Chceme to vydať na 7" alebo kazetu.

Milan: V žiadnom prípade na CD.

Bali: Mne to CD nepripadá nejak ideálne na ten krátky čas, ktorý máme a nevidím rozdiel medzi kazetou a epkou, takže je to vlastne jedno či to bude kazeta alebo epko.

Máte niečo proti CD?

Bali: Myslím, že CD má potentované firma Philips, ak nie tak mi to prepáčte a oni majú peniaze z každého predaného kusu. Ja osobne si kupujem CD, keď sú na ňom kapely, ktoré mám rád, mne tie CD nejak vyslovene nevadia, ale konkretizoval by som to tak, že sa CD na ten náš materiál, ktorý má nejakých 15 minút nehodí, to je na jeden 7-palec a tým to hasne... Pozri, som zástancom CD v prípade kompletných diskografií, lebo keď robí kapela 70 minút, tak už myslím, že CD sa oplatí oveľa viac, a je to oveľa ekonomickejšie - menej stojí pošta. Keď si zoberte veľkú LP alebo CD, keby si mal poslať do Ameriky, tak to je určite rozdiel.

Milan: CD je pre mňa aj cenovo taký nesympatický formát, pretože sú vážne neskutočne drahé, o dost drahšie ako LP.

a ten čas tej hudby je väčšinou rovnaký, ale nie je myslím dobrý taký postoj, že úplne proti CD ako ma trebárs Filip z Hlubokej Orby. Myslím, že to nie je správne, lebo aj dobré kapely vydávajú na CD. Ale v tejto undergroundovej a HC hudbe je v popredí vynil a kazety. Platňa je klasika, už keď začnem obalom a prejdem k samotnému kotúču, je to vždycky krajšie.

Sú nejaké kapely, s ktorými by ste si chceli zahrať?

Bali: To je dlhá otázka, daj ju Milanovi, ten ti porozpráva (smiech).

ZK: Alebo aké sú kritériá... Nie, zle som sa opýtal. S ktorými by ste nechceli hrať, keby vám to ponúkli? Napr. hardline, krišňácke a pod. ...

Bali: S krišňákmi? Neviem, pokiaľ mi ponúkne nejaká taká kapela koncert, síce neviem, že by na Slovensku nejaká krišňácka bola, tak pokiaľ by sa dalo s ľuďmi z tej kapely porozprávať, tak určite hej. Keď dôjde slušný návrh, tak ho neodmietnem kvôli tomu, že niekto je krišňák. Mne to Hare Krišna zase nejak moc nevadí. Nie je to môj postoj k životu a nemá to so mnou nič spoločné, ale v pohode. Neviem, či to patrí do HC, ja o tom nechcem rozhodovať. Milan: Ja by som si určite nezahral s kapelou, ktorá je homofóbna alebo má rasistické texty. Aj to krišňáctvo berie tú ženu ako niečo menej, ale myslím, že má viacej pozitívnych vecí. A s kým by som si zahral? Určite so SEBIN RED.

Bali: s kým by sme si zahrli je nadiho, ale ešte k tým 'nehrali.' Vieš čo, ja ti poviem, že neviem, či by hrli SxE-hardline s nami.

Povedzme by bol nejaký festák a tam by bola nejaká jedna hardline kapela a ostatné normálne.

Milan: Určite by sme hrali, lebo trebárs, kto nechce vidieť nás, tak sa na nás nebude pozerat, kto nechce vidieť hardline kapelu, sa nebude pozerat na nich. Predsa keď tam my budeme hrať, neovplyvníme či tam oni vystúpia alebo nie. Určite by som povedal na pódiu, čo si o tej kapele myslím, že tak sa veci nedajú robiť.

Bali: Teraz by asi mali nasledovať nejaké rečičky o UNITY, že by sme hrali s každým, ale ja čo som videl tých ľudí, čo majú reči o UNITY a pod. a správali sa troška ináč... Nehovorím, že som 100% tolerantný, to určite nie, ale tá tolerancia by mala byť. A keby s nami hrali oni, tak by sme hrali s nimi, ja neviem, ale asi hej.

Čo si myslíte o náboženstve, je na ňom aj niečo pozitívne? Alebo prevažujú len tie negatíva?

Bali: Možno mi to neuveríš, ale včera som stál na zastávke a rozmýšľal nad misionármi. Dospel som k takému záveru, že mi nejak neliezlo do hlavy, že prečo oni robia to dobro pre svojho Boha a nerobia ho pre svojich ľudí. Niekedy to vyznie vážne dosť divne, ohladne, týchto misionárov, tak že keď chceš počuť pozitíva, ja si myslím, že každý človek by mal v niečo veriť, ale osobne mi náboženstvá nejak nesedia ani jedno. Možno by sa mi najviac páčil budhizmus.

Milan: Nemôžeš zobrať náboženstvo dnes a povedzme v stredoveku - vtedy to bolo dosť o tom, že ľudia odklňali od ich pôvodnej viery, križiacke výpravy, pálenie čarodějnic. Ale v dnešnej dobe už len to, že keď človek verí v Boha a to mu dá silu prekonať nejakú ťažkú životnú situáciu, tak tá viera už spĺňa sice účel, ale myslím, že tam je viacej negatív, napr. náboženské vojny. Tiež mi nejak nesedia žiadne náboženstvo. Prečítal som si dokonca aj knižku o Krišnovi, ale to bolo na mňa nejak moc psycho. Vyčítal som z toho akurát, že nemajú radi ženy.

Keď niekto verí v Boha, žije sa mu ľahšie?

Bali: Keď sa takému človeku niečo nepodarí, povie si: 'Fajn, je to Božia vôľa,' to isté keď sa mu niečo podarí. Tak

neviem, či je Božia vôľa, že som na tomto svete, ale myslím, že si budem žiť život ako chcem ja a nie podľa nejakej Božej vôle.

Milan: Mám kamaráta, ktorý chodí každú nedeľu do kostola a on sa v sobotu večer bez problémov najebe. Ono mi to pripadá, že spravia hocičo a keď sa z toho vyspovedajú, v očiach Boha im je odpustené a to si myslím, že je nesprávne. Preto sa tým ľuďom žije ľahšie, kvôli týmto veciam.

Je ťažké byť vegánom alebo vegerariánom na Slovensku?

Milan: Snažím sa byť vegánom, nie vždycky to 100% vyjde, párkrát aj viem, že z mlieka alebo vajčeka a dám si to. V dnešnej dobe to už nie je až tak ťažké, máš tofu, plno nátierok, ale mohlo by to byť aj lepšie. V Čechách to má, aspoň čo som sa rozprával s rodinou, dlhšiu tradíciu.

Prečo ste vlastne prestali jesť mäso? Čo bol ten prvý impulz, nejaký leták, zábery v TV, text piesne?

Milan: Ja to priznám úplne úprimne. A nehanbím sa za to - u mňa to bolo a myslím, že tak je to aj u strašne veľa ľudí, také to začlenenie do scény.

Bali: Len si to málokto prizná.

Milan: Vláda číta, že správny hardcorista a pankáč neje mäso, si mladý a hlúpy. U mňa to bolo hlavne tak, že som čítal rôzne časopisy, letáky od SLOBODY ZVIERAT, aj skrz ľudí, čo som mal okolo seba, lebo aj tí začali byť vegetariánmi. Vážne tam išlo dosť o to začlenenie do scény. Teraz už je to určite oveľa, oveľa hlbšie, ale v prvom rade súcit k tým zvieratám.

Bali: So mnou to bolo nejak tak, že som si to nechal 2 mesiace prechádzať hlavou a nakoniec som sa rozhodol pre to vegetariánstvo, zatiaľ sa toho držím akože v pohode, takže to nebolo nejaké "hň" rozhodnutie naraz.

Aká je reakcia na to, že nejete mäso?

Bali: Reakcia okolia. "Aní alanínu nejáš?"

Milan: Naposledy sa mi stala také "krásna" príhoda, my sme totiž teraz sťahovali nášho basáka a tak som si jedol granatír, vraj bol vegánsky. To som dostal a krazu som na kraj taniera niečo vydoloval, pozriem na to bližšie - a tam alanina. Akože, chápeš, bolo proste bibé ten tanier odsotiť, že to nebudem jesť, tak som to nejak začal preberať, ale ako som sa zahryzol do niečoho bližšie neidentifikovateľného, tak si hovorím, že ďalej radšej nie a odložil som to. Ešte tam bol aj Baliho brat, tak ten to tiež hneď prestal jesť. No, nebolo to príjemné. Reakcia okolia - v pohode. Spolužiáci o tom vedia len niekto, aj to si myslia, že kvôli zdravotným dôvodom.

Bali: U nás si nemyslia, že zdravotné dôvody, ale na to skrátka serú. A zase v poslednej dobe si nejak varím sám alebo babka, alebo u nás varí Milan (smiech). Akože reakcia, neviem, či to poznáš, ale čumia na teba ako teľa na nové vráta a nechápu o čo ti ide. Potom sa ňa začnú vypytovať na dôvody a ty im to odôvodniš, a keď im povieš, že si nedáš na seba ani koženú bundu, tak to už ňa vôbec nepochopia a pošlú ňa definitívne do prdele. Alebo, že prečo nejáš rybu, však to nie je zviera.

Milan: Ja som čítal v nejakom časáku, nie je to z mojej hlavy, že ryby sú na tom ešte horšie ako tie ostatné zvieratá, lebo nemôžu ani kričať.

Preto si aj ľudia myslia, nevydávajú žiadny zvuk, tak asi netrpia.

Bali: Tak to podľa nich ani nie je zviera. Podľa mňa to patrí k tomu, aby človek nejedol ani tie ryby.

Kde je podľa vás hranica násillia v mene dobra?

Milan: Nikdy by som nešiel za ľudský život ako napríklad Unabomber.

Ozaj, čo si o ňom myslíte?

Milan: Akurát včera som čítal v H.O. 17 rozhovor s BAD ACID TRIP a on to povedal tak, ako to ja cítim. Povedal, že zabíjanie sekretárok nič nevyrieši, lebo on v podstate posielal tie baličky s výbušninami a odniesli si to nevinní ľudia, trebárs neodniesol si to žiadny generálny riaditeľ GENERAL MOTORS alebo MITSUBISHI, ale sekretárka.

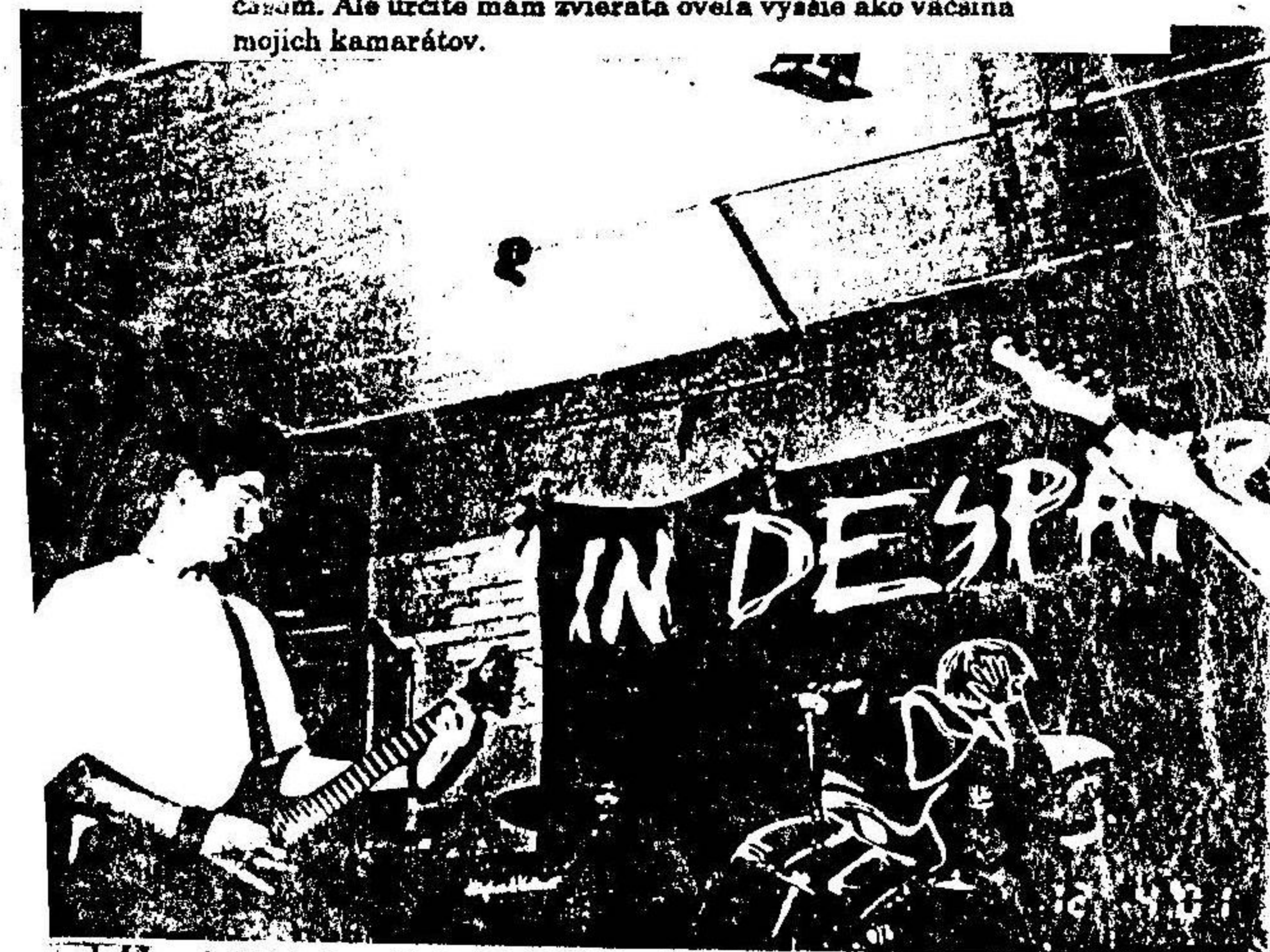
VEJ?

asi
ádze
a le
cáni

e ke
žstv

IF]

ad s
i BN

IC
bi
e
ne
PE
VY
EA
AR
án
v

Ale neby si to odniesol ten riaditeľ, bolo by to dobre?

Milan: Nie.

Bali: Ty to nezmeniš tým, že si jeden riaditeľ otvorí obálku a odtrhne mu to hlavu.

Milan: UNABOMBER teoreticky v pohode s tým s ním súhlasím, ale tie jeho činy...

Bali: Ja s ním nesúhlasím vonkoncom nijak, to sa nedá povedať, že s teóriami súhlasím a s praxou nie, lebo na čo je teória? Aby sa uviedla do praxe. Takto sa to robiť nedá. On to Milan pekne povedal, že za ten ľudský život sa nedá ísť.

Milan: Ľudský život je najposvätejšia vec na svete a jedno, či ide o ľudský život nejakého černocha v krajine 3 sveta alebo bohatého Američana.

Bali: Ono je to blbo povedané, že ľudský život, ja by som ani nebol ochotný kvôli svojej viere niekoho dobiť alebo niečo podobné. Ja sa nechcem vôbec nijak toho ľudského života ani toho človeka dotýkať, len kvôli tomu, aby zmenil svoje názory, v tomto som dosť nekonfrontný typ.

Myslíte si, že ľudský život má väčšiu hodnotu ako zvierací?

Milan: To sú všetko tie strašné predsudky, ktoré tu boli strašne dlho. A veľmi dlho trvá, kým sa toho človek zbaví, vieš, že to zviera sa považuje za seberovné, keď vlastne od malička mu bolo vtíkané do hlavy, že...

Bali: Zvieratá sú na jedenie.

Milan: Ešte v tomto nie som 100% presvedčený, že tie zvieratá sú na mojej rovine, ale myslím, že všetko príde časom. Ale určite mám zvieratá oveľa vyššie ako väčšina mojich kamarátov.

Bali: Ono je to otázka na zamyslenie, ja ti na toto v rýchlosti asi neodpoviem.

Milan: Toto je ten typ otázky, na ktorú kobyže máš čas hodinu, tak napíšeš dobrú odpoveď.

Bali: Nevie, na druhej strane to bude znieť dosť dobitne, ale pokiaľ ti je to zviera blízke... ono sa určite ľahšie počúva o tom, že zabili 100 myši v laboratóriu, prepáčte mi to teda, ale určite sa to ľahšie počúva, ako keď dôjdeš domov a vidíš psa, ako ti ho niekto ujebal tehlou.

Odpoviem ti na to možno trochu blbo, ale určite, že nie je oveľa menej ako náš život.

Čo uravíte na tú mediálnu kampaň, ľudí proti rasizmu? Klipy v TV, billboardy, reklamy v novinách... Splnilo to účel?

Bali: Pokiaľ beriem odozvy ľudí z môjho blízkeho okolia, tak som si všimol akurát odozvu tých ľudí, ktorí sú už dávno nejak zaangažovaní v boji proti fašizmu a rasizmu a tých to vzalo tak ako ich to vzalo už dávno a myslím, že by ich to vzalo aj bez tých billboardov. Kopa ľudí sa na ten billboard pozrie a oni to berú tak, že medzi kopou reklamy a sa objavila ďalšia. Je to pekné gesto, ale nedalo sa za tie peniaze spraviť niečo iné? Z môjho pohľadu ja nemám právo súdiť tých ľudí z L.P.R.

menší dať na užitočnejšie veci. Keby sa dali na pomoc nejakým sociálne slabším rómskym rodinám, ale takým, ktoré by o to mali seriózny záujem. Povedzme si na rovinu, väčšina Rómov, ale sú medzi nimi aj biele, tie pentaze proute prechlastajú alebo jednoducho to nedajú na to, na čo by to mali dať.

Bali: Je to pokus o nejaký druh osvetu ľudí, ale ja som vážne videl len taký výsledok, čo sa dosiahol, že mali rackovia po čom striekať.

Tam boli iba tie štyri mozgy, a to asi nikoho neupytyní, aby mal rád nejakú inú rasu.

Bali: Je to pekné gesto, ale myslím, že ostalo len pri tom geste.

Čo si myslíte o cigánskej otázke? Dlhé storočia s nimi neboli žiadne problémy, akurát len tých posledných 50 rokov, keď boli pozatváraní do čínziakov a nútení sa usadiť. To isté je aj s indiánmi v rezerváciách, tých tiež keď tam zavreli, tak sa u nich rozšírila kriminalita, alkoholizmus.

Bali: Tým, že ich zavreli určite k tomu prispeli viac ako 80%. Ono je to v podstate vždy tak, že akonáhle sa snažia nejakú skupinu ľudí uzavrieť do nejakého priestoru, odizolovať od okolitého sveta, tak tá ľudia nevidia nič iba seba a dopadne to tak ako to dopadlo. Myslím, že za takých 10 rokov už bude Rómov toľko ako nás, takže potom už sa bude musieť stratiť ten klasický pohľad, že „On je Cigán, obídme ho.“ Bude sa to musieť nejak vykristalizovať, lebo by z toho vážne mohlo byť veľmi zle.

Milan: Oni boli odjakživa kočovný národ, nemali vlastné územie, a ako aj sami vravia, nikdy neboli stvorení na to, aby pracovali. Oni len hrali, tancovali, spievali - ale za to boli platení. Toto vyznie blbo, ani mne to nejak nepasuje, ale je to tak, že my sa vlastne snažíme Rómov prinútiť pracovať, ale oni to majú jednoducho v génoch, že pracovať nepôjdu. Najlepšie to je začať viesť na školách, od detí, lebo tá stará generáciu Rómov nikto nezmení. Ale aj tiež školy, to mi je zbytočné, lebo to dieťa príde zo školy, kde mu to vultu do hlavy, dôjde do svojho rodinného prostredia a myslím, že tí rodičia mu to nejak nepripomenú, lebo im je to v podstate tiež jedno. Niečo by sa s tým malo robiť, ale neviem nejaké konkrétne riešenie, lebo už asi Rómov k tomu prirodzenému spôsobu života nedostaneme.

Ešte nejakú múdrosť na záver...

Bali: Predpokladám, že tento zin si prečítajú ľudia, ktorí sú už dávno na scéne, takže si dovoľím niečo o scéne, lebo nepredpokladám, že by to čítal nejaký úradník v Mercedese. Takže asi toľko, aby sme boli k sebe viacej tolerantní, sice to už som písal vo svojom zine, ja to trepem všade, možno to je trocha otrieskané, ale vážne si myslím, že to nemá byť o tom, že ja počúvam grindcore, ty HC a nemáme sa radi.

Milan: Ja to zakončím troška netypicky. Máme ešte jednu kazetu, na ktorú si sa nepýtal, je to taký trash/noise a je to vážne bordel. Existujeme zároveň s IN DESPAIR, pretože chalani tu niečo skúšali, Bali hral druhýkrát v živote na bicích a ja že „Dajte mi mikrofón, niečo vám do toho zavriekam.“ Najprv to boli len vresky a blual som, ale potom sme spravili aj pár textov a teraz už máme asi 5 skladieb. Je to extrémne politické a je to randál ako sviňa. Plánujeme s tým aj normálne vystupovať, pretože som si všimol, že keď sme s tým v Blesovciach vystúpili a chopil som sa toho mikrofónu, robil som čo najväčší bordel a tá negatívna energia zo mňa strašne opadla. Na bicích to nedám, tam...

Bali: Dobré Milan, ale mal si povedať nejaký odkaz pre čitateľov (smiech).

Milan: Ten odkaz pre čitateľov je, že kúpte si tento časopis (smiech).

Bali: A ešte snád toľko, že keď nás nepoznáte, tak by mal vyjsť 7-palec alebo kazeta.

1. V USA EXISTUJE 'HNUTIE ZA VYHYNUTIE LUDSTVA', KTORÉHO CIELOM JE POSTUPNÉ VYHYNUTIE LUDSTVA. NA PRVÝ POHLAD SA TO ZDÁ DIVNÉ, ALE ŤAŽKO SA UBRÁNIŤ ARGUMENTU, ŽE ZA VÄČŠINU ŠKÔD NA TEJTO ZEMI JE ZODPOVEDNÝ ČLOVEK A ŽE BEZ NĽHO BY SA VŠETKÝM DRUHOM ŽILO LEPŠIE. ČO SI O TOM MYSLÍŠ? Nina: Nikdy som nad týmto neuvažovala. Človek, aspoň podľa mňa a Darwina sa vyvinul po dlhom vývoji, to je evolúcia. Je dosť možné, že by sa niektorým druhom žilo lepšie, ale ak by tu ne-til človek, určite by sa objavila nejaká iná forma "predátora".

2. ČO VRAVÍŠ NA TÚ MEDIÁLNU KAMPAŇ 'LUDÍ PROTI RASIZMU'?

N: Svojím spôsobom určite účel splnila - ako ináč by sa dalo vysvetliť to, čo potom nasledovalo (vykradnutá Sloboda Zvierat, počítače, adresáre práve s týmito súborní). Niekomu to bolo trn v oku.

3. MYSLÍŠ, ŽE AJ V NÁBOŽENSTVE SA DÁ NÁJSŤ NIEČO POZITÍVNE?

N: Záleží to od toho, či si veriaci človek. Ale v náboženstvách sa dá niečo odchytať do reálneho života. Teraz mám na mysli konkrétne budhizmus (nehovorím o esketickom živote a sebatrýznení). Skôr 4 pravdy budhizmu: a) Život je bolesť, utrpenie a nestálosť b) Toto všetko pramení z túžby, z túžby získať a vlastniť šťastie, z túžby pripútať sa k životu c) Ak potlačíme túžbu, nie je dôvod na bolesť d) Túžbu potlačíme len vtedy, keď vidíme čistý život

Ale vo všeobecnosti v náboženstvách nie sú väčšie rozdiely, každý svojho Boha volá ináč, ale je to to isté.

4. JE ŤAŽKÉ BYŤ VEGÁNOM NA SLOVENSKU?

N: Treba si uvedomiť, o čo ti ide, čo tým chceš dosiahnuť, potom to problém nie je. V Bratislave sú špeciálne malé predajne s natural potravinami. V supermarketoch nie je možné dostať vegánske jedlo.

5. AKÁ JE REAKCIA OKOLIA NA TVOJE VEGÁNSTVO? AKO ZAREAGOVALI DOMA?

N: Ľudia vegánstvo/vegetariánstvo nechápu, zdá sa im divné nejst na desiati škvrnatej zemi. Doma som nič neoznámila, jednoducho som prestala jesť potraviny ktoré nie sú OK. Sestra je tiež vegán, ťiahne to spolu, je to lepšie a ľahšie. Keď vidím, koľko chorôb sa dnes dá chytiť z mäsa a mliečnych výrobkov som len rada, že som začala už dávnejšie.

6. JE NEJAKÁ SKUPINA, PÍSEŇ, TEXT... KTORÁ TI NEJAK POMOH LA?

N: Nonconformist - Open your eyes. Pomohla mi (teraz aj píseň) naozaj otvoriť moje vlastné oči.

7. TERAZ JE VEĽKÝ ZÁJEM O UČENIA ROZNYCH STARÝCH NÁRODOV. MYSLÍŠ ŽE ĽUDIA BY SA MALI ZAUJÍMAŤ V PRVOM RÁDE O SVOJICH PREDKOV (V NAŠOM PRÍPADE SLOVANOV)? PÝTAM SA PRETO, LEBO TERAZ LAKOTOVIA VYHLÁSILI SYMBOLICKÚ VOJNU VŠETKÝM EUROINDIÁNOM, LEBO VRAJ ZNEUŽÍVAJÚ ICH KULTÚRU.

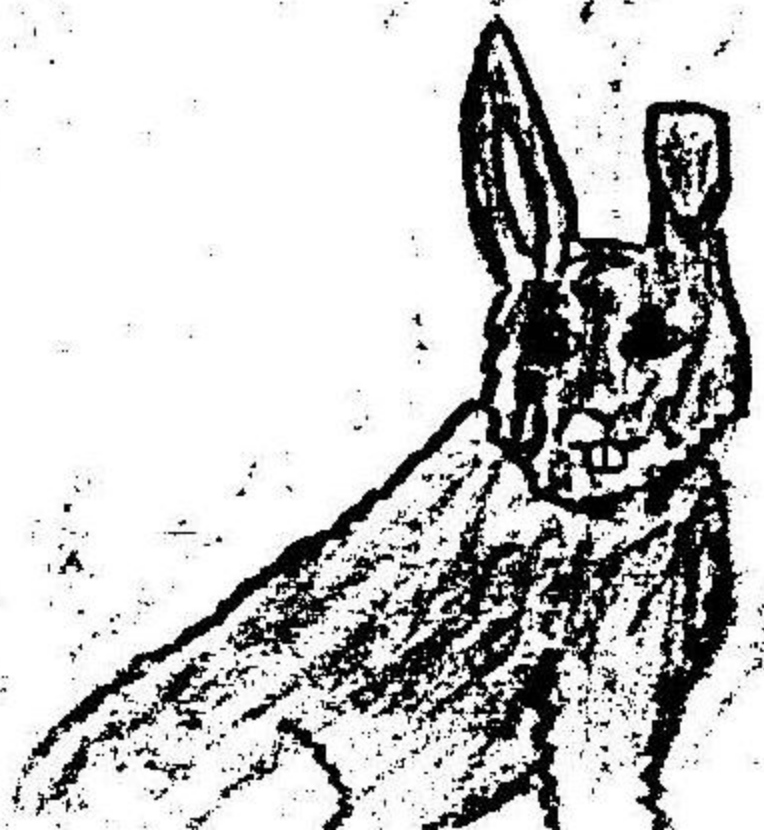
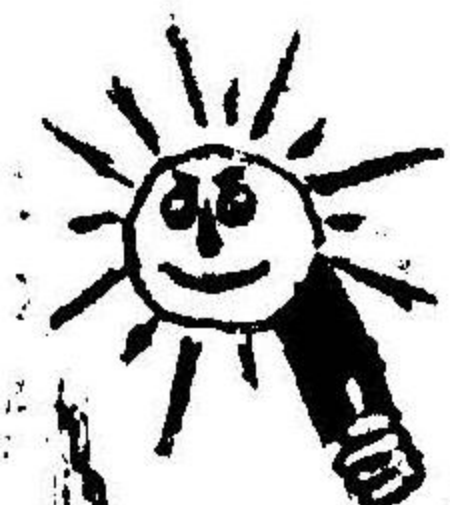
N: Keď sa človek zaujíma o určitú časť histórie, vždy sa dopracuje aj k svojim predkom, lebo históriu nemôžeš len tak vytrhnúť z kontextu, je v nej až priveľa súvislostí na to, aby sa to dalo.

8. MÁŠ NEJAKÉ OBLÚBENÉ KNIHY?

N: Hlavne A. Huxley - Zánik civilizácie, G. Orwell, R. Bach - Čajka, Johnatan Livingston, Malého princa a od E. Morrisovej - Kvety Hirošimy.

Milan Baranek info
Cukrováreškar
424 92527

SVOJ

VOĽNÝ ČAS

VYUŽÍVAJ

ZMYSLUPLNE

EARTH FIRST!

Predstav si. Ak ti niekto vyvalí dvere so sekerou, ohrozuje teba a tvoju rodinu a chce vylúpiť tvoj domov a ukradnúť, čokoľvek sa mu zachce, spácha podľa zákona aj morálky zločin. V takom prípade máš právo brániť sa všetkými prostriedkami. Divočina, tá trochu čo sa ešte zachovala je v súčasnosti pod rovnakým tlakom a útokmi. S buldozérmi, motorovými pilami a dynamitom prichádzajú drevárske, ťažobné i do bytkárske firmy a kradnú všetko čo môžu zobrať preč. Divočina je domovom našich predkov, všetkých živých bytostí. Je to obydlie takých veľkolepých tvorov ako medved, orol, rys, jeleň či vlk. Je to aj náš domov. Znamená pre nás viac ako výdobytky "veľkolepej ľudskej civilizácie". Ak je divočina náš domov a je ohrozená inváziou, plienením a deštrukciou, a to naozaj je, máme právo ju brániť, v mene vyššieho, morálneho zákona.

CODE 13

ZÁČ.KRUH: KEDY STE ZAČALI HRÁŤ VAŠE ZLOŽENIE?

FELIX: CODE 13 odštartovali roku 1994. Trevor Trend-gitara, Felix Havoc-spev, Tatco Shane-basa. Mali sme troch bubeníkov, teraz búcha Mitch Useless. Mali sme tiež nejakých ďalších basákov pre turné a pár druhých gitaristov, ktorí nezostali dlho.

ZK: ČO VÁM ZATIAK VYŠLO, A KDE?

F: 1995- Doomed Society- ep, Start a riot- LP kompilácia

1996- Complacency- komp., All go, no slow- komp.

They made a wasteland and called it peace- ep

1998- A part of America died today- ep

Všetky ep-ky vyšli na mojom labely Havoc rec. Teraz vychádza split ep s Demon System 13 a diskografia na kazete a CD.

ZK: ČO ROBÍTE VO SVOJOM VOLNOM ČASE? PRACUJETE VOLAKDE?

F: Ja robím vo výstavbe a robím Havoc Records, plus ešte pomáhám v Extreme Noise. Shane je tetovací umelec, má vlastné tetovacie štúdio. Trevor robí u telefonistov a je spisovateľ a hudobník. Mitch je kuchár, robí graffiti a niekedy robí koncerty.

ZK: AKÁ JE SCÉNA VO VAŠOM MESTE A OKOLÍ? MOHOL BY SI DOPORUČIŤ NEJAKÉ ZINY?

F: Scéna ide hore a dole, z roka na rok a z mesta na mesto. Od polovice 90-ych rokov má Minneapolis silnú scénu. Kapely ako MISERY, DREADNAUGHT, SCORNER, CALLOUSED, SEGLE, MURDERERS, QUINCY PUNKS, REAL ENEMY, ERESNKIGAL, PONTIOUS PILATE, DILLINGER FOUR, ONWARD TO MAYHEM. Máme tu punkový obchod EXTREME NOISE, punkový bar THE TRIPLEROCK a koncertné miesto THE INFERNO. Punková scéna s dobrými kapelami infoshopom a koncertným miestom je vo Wisconsin.

Ziny: MANGELSLAKT je veľmi dobrý a tiež CONTRASCIENCE.

ZK: STRETÁVATE SA ČASTO SO SEXIZMOM A HOMOFÓBIOU, ČI UŽ V SCÉNE, ALEBO AJ MIMO NEJ?

F: Amerika je spoločnosť s množstvom sexizmu a homofóbie, ale v niektorých častiach spoločnosti nastáva penálny pokrok. Teraz je tu viac tolerancie ako bolo hocikedy v našej histórii, ale stále je tu diskriminácia a násilie. Punková scéna často smutne opakuje postoje, prezentované vo väčšinovej spoločnosti.

ZK: KTORÝ BOL VÁŠ NAJLEPŠÍ A NAJHORŠÍ KONCERT?

F: Mali sme množstvo dobrých aj zlých koncertov. Naš najlepší bol asi benefit pre Leonarda Peltiera v 1995 alebo náš koncert v Tel Aviv. Najhorší? Mali sme veľa koncertov, ktoré boli zastavené fíziami po jednej alebo dvoch skladbách.

ZK: ČO ROBIA TERAZ LUDIA Z TÝCH STARÝCH KAPIEL?

F: Väčšina punk z 80-ych rokov sú už dlho stratení, niektorí zomreli, niektorí sa oženili/vydali a majú deti a pár ich je stále aktívnych ako D.O.A. Iní sa dali znova dokopy, aby zahrali nejaké koncerty pre peniaze. Naozaj len pár ich je každodenne zatiahnutých do aktivít punkovej scény. Pochodebala predaná pred niekoľkými rokmi mladšej generácii. Mohol by som povedať že možno 5% alebo menej zostalo z "84" scény.

F: AKO DLHO STE V SCÉNE? AKÉ TO BOLO VTEĎY A TERAZ?

ZK: Som o niečo starší ako ostatní chlapi v kapele. Do hardcore som sa dostal vo Washington v roku 1983. Hardcore bolo stále nové a vzrušujúce. Bolo mnoho kapiel a punk bol viac rebelantským, sociálnym hnutím ako protiklad voči dosadenej subkultúre. Za celé tie roky punk stratil väčšinu zo svojho radikálneho impulzu, aj dnes je stále vtlačujúci, no už bez naliehavosti jeho skorých dní. Je v ňom oveľa viac komercie a príliš veľa pozérov.

"World wide, hardcore pride"

Medzinárodné hardcore je muzika dečiek

lámajúca národné bariéry

Síry svet, hardcoreová hrdosť

Odporuj hromadnej kultúre

Vymieňanie nahrávok, zinov a kaset

priateľstvá a komunikácia

solidarita a jednota

• DOBRÝCH NÁSTROJOV NEMÁME

ZK: ČO SI MYSLÍŠ O...:

- F: a) DARBY CRASH: Darby bol mučeník (pozri si pieseň od QUINCY PUNKS)
 b) DESCENDENTS: Nemôžem ich vystáť!
 c) CLASS WAR: Chcem vojnu medzi bohatými a chudobnými. Chcem bojovať a vedieť za čo bojujem (The Dils 1978)
 d) SxE: Som straight edge a zostanem až do smrti, i keď nikto z ostatných členov neni. No fakt sa nestotožňujem s dnešnou SxE scénou, skôr sa zhdujem so SxE scénou 80-ych rokov, ako Minor Threat, Faith, Seven Seconds, G.I., B'last atd.
 e) Cigarety: Som jediný nefajčiar v Code 13, tak som tu vonku na konári. Neznášam cigarety a korporácie, ktoré ich ovládajú a vyrábajú.
 f) SHELTER: Využívajú náboženský kult, aby predali nahrávky.
 g) ANGRY SAMOANS: Myslím že prvé veci A.S. sú veselé, ale nemali by sa brať príliš vážne. Myslím, že v punku je miesto pre sarkastické kapely ako Angry Samoans, Fear, Fang, Dayglo Abortions a iné. Ale nikto by ich texty nemal brať príliš vážne.

ZK: AKÉ JE ZLOŽENIE SCÉNY V U.S.A.? AKÝ JE PRIEMERNÝ VEK?

F: Povedal by som, že priemerný vek je asi 19 rokov. Máme tu 77 punk, streetpunk, emo, SxE (new a old school), trash, fast core, power violence, poppunk atd. Všetdo tu sú nejakí zasvätení aktivisti a nejakí pozéry. Dnešné scény sú viac oddelené a rozmanité než kedykoľvek predtým, nie nevyhnutne v konkurencii - ale každá scéna sa vyvíja vo svojej vlastnej prítomnosti.

ZK: TVOJ NÁZOR NA OI SKINOV, AKÉ SÚ VZŤAHY MEDZI PUNK A SKINS?

F: Ako som už povedal hore, každá scéna je viac oddelená v týchto dňoch. Punks a skins zvykli byť v konfliktoch, no teraz sú tie scény oddelené a skiní majú obyčajne vlastnú scénu a kapely, ktoré sledujú.

Sú tu lavicovní, pravicovní a nepolitickí skiní. Nesledujem veľmi skinheadskú scénu, ale punk a lavicovní skiní sa z času na čas spájajú proti fašistom.

ZK: AKO JE V U.S.A. ROZŠÍRENÝ SQUATTING?

F: Tu v Amerike je takmer neorganizované squatérské hnutie. Nejaké squaty sú v New Yorku a Philadelphii, ale väčšina squatov je veľmi dočasná. Squatovanie budov je nezákonné, rýchlo ťa zatknú a zavrú.

ZK: STE NEJAK AKTÍVNY V HNUTÍ ZA PRÁVA ZVIERAT?

F: Nie veľmi, ale sú tu v meste organizácie za práva zvierat. Dlho sa tu bojuje proti pokusom na psoch na tunajšej univerzite.

ZK: STE VEGÁNI, VEGETARIÁNI?

F: Všetci okrem jedného sme vegetariáni.

ZK: TVOJ NÁZOR NA CD?

F: Nestarám sa o CD ani cesty hudobného priemyslu. On ich prešiel spotrebiteľom, avšak sú lacné a dlhohrajúce, tak budeme robiť našu diskografiu na CD a kazete, ale je to nepravý formát.

ZK: PODPÍSAJI BY STE S MAJOR LABELOM ZA CENU OSLOVENIA VIAC LUDÍ, AKO NAPR. CHUMBAWAMBA?

F: Sme 100% D.I.Y. kapela. Máme svoj vlastný label, tak prečo podpísať s nejakým iným labelom, ktorý nás nepodporuje a nemá záujem o naše postoje? Nikdy som nemal veľmi rád Chumbawambu, pretože oni hrajú disko, nie punk.

ZK: ČO VRAVÍTE NA SEXUÁLNE AFÉRY VÁŠHO "BIELEHO OTCA" CLINTONA? FAKT JE TAKÝ SEXISTA ALEBO TO Z NEHO UROBILI MÉDIÁ?

F: Clinton tým bol známy už ako guvernér Arkansasu. On je povrchný, silný, hladný muž, ktorý používa svoju moc aby dostal sex od mladých žien. Myslím však, že médiá z toho urobili cirkus.

ZK: ČO JE TERAZ S JELLOM BIAFROM?

F: Jello si stále robí svoje vlastné veci, ale veľmi sa o jeho robotu nezaujímam od nahratia Bedtime for democracy.

ZK: AKO SPOLUNAŽIAVÁJÚ ČIERNY A BIELY LUDIA V USA?
AKO JE ZNÁME, VAŠA POLÍCIA JE VEĽMI RASISTICKÁ. AKO SI
SPOMÍNAŠ NA NEPOKOJE V LOS ANGELES PO ZABITÍ RODNEY-
HO KINGA? BOLI TAM NEJAKÉ PODOBNÉ NEPOKOJE EŠTE?

F: Amerika je po celý čas veľmi rozmanitá, ale stále je
tu veľké množstvo konfliktov medzi rasami. Legálny ra-
sizmus je zväčša demontovaný, ale nejaká diskriminácia
a predsudky zostávajú. Rodney King nebol zabitý, len zbi-
tý. Nepokoje boli logickou odpoveďou. Podobné nepokoje
tu boli, keď bol úkladne zavraždený Martin Luther King.
Niektorí sa na nepokoje pozerali ako na vzburu nižšej
triedy, iní ako na rasové povstanie, niektorí v tom vi-
deli inšpiráciu, iní tragédiu. Napokon myslím si že všet-
ky tieto prvky boli prezentované v udalosti-rasizmus
a brutalita, konzumerstvo a zároveň aj rebelia proti
rasizmu a nespravodlivosti.

ZK: JE VELA ČIERNYCH PUNK V U.S.A.?

F: Ani nie. Punk sú zväčša bieli, Latino
alebo Aziati. Hip-hop a rap zabierajú pun-
ku miesto v čiernej komunite,

ZK: AKÁ JE SÚČASNÁ SILA KU-KLUX-KLANU?

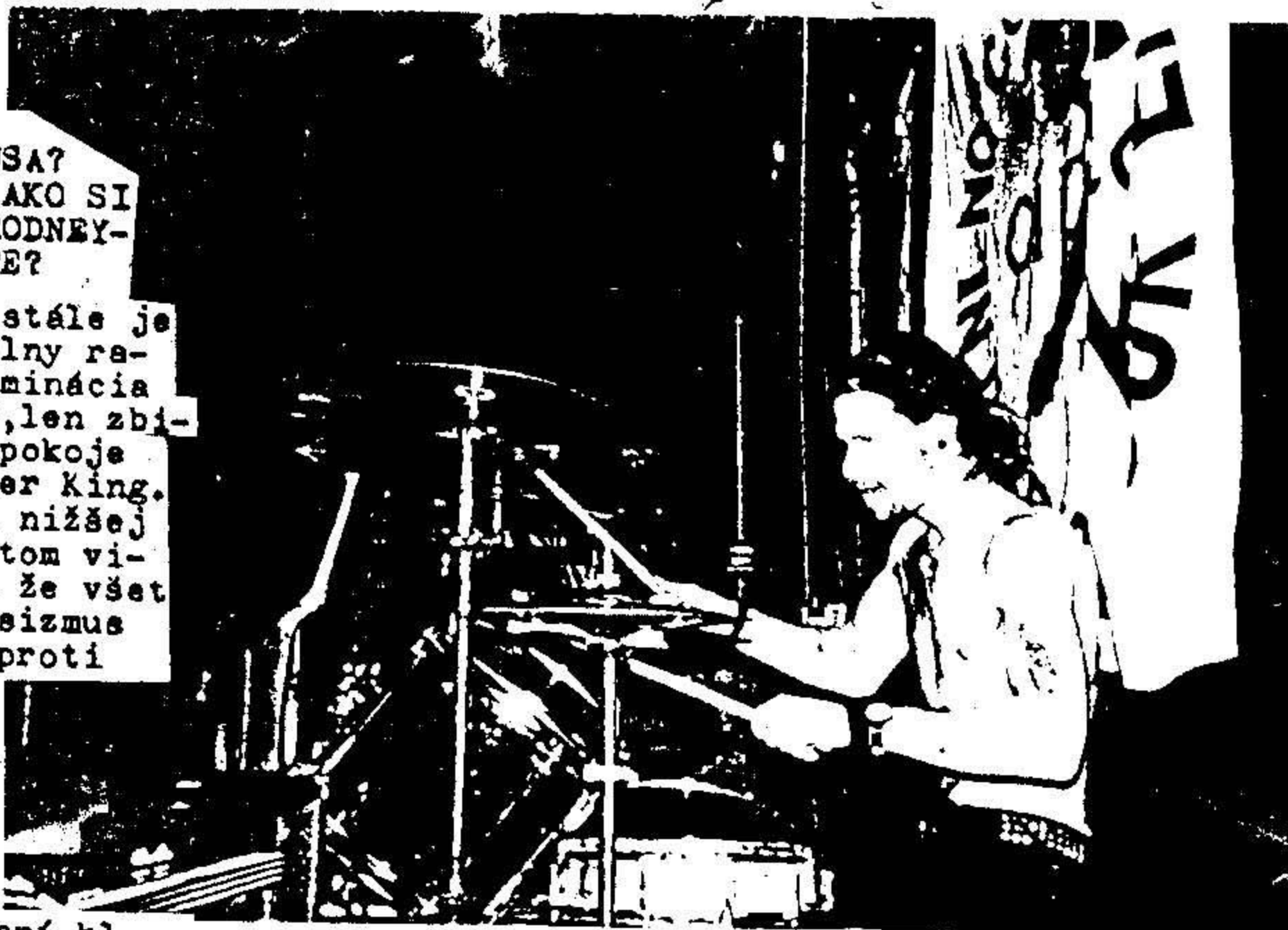
F: KKK je malý a okrajový. Fašisti sú organizovaní hl-
avne ďalších nacistických skupinách ako "Aryan Nations"
a "Hammer Skinheads".

ZK: MOŽEŠ POVEDAŤ NIEČO O RADIKÁLNYCH EKO_ORGANIZÁ-
CIÁCH V USA? ČO JE S RODOM CORONADOM?

F: Earth First! a ďalšie organizácie sú stále aktívne,
mnoho skupín sa spojilo do protestov proti WTO v Sea-
ttli. Nevieť nič o Coronado od posledného článku v
Heartattacku.

ZK: JE PRAVDA ŽE INDIÁNSKE REZERVÁCIE SA
POUŽÍVAJÚ NA USKLADŇOVANIE JADROVÉHO OD-
PADU? AKÉ JE POSTAVENIE INDIÁNOV V SPO-
LOČNOSTI? ČO SA DEJE S PRÍPADOM LEONARDA
PELTIERA?

F: Je tu dlhá tradícia vykorisťovania Indiánov a ich
krajiny. Je ironické, že Indiánom pred 100 rokmi zob-
rali všetkú dobrú pôdu, dali im nekvalitnú a teraz
chcú ešte túto pôdu používať na uskladnenie odpadu.
Tu v Minnesote je jadrový odpad skladovaný v indi-
ánskej rezervácii. Všetok nukleárny odpad v Amerike
sa uskladňuje dočasne pretože tu nie je miesto, kde
by sa mohol uskladňovať natrvalo. To znamená postaviť
na 20 rokov národnú radiačnú skládku a
potom kde? Začať s nukleárnou silou bola veľmi zlá my-
šlienka. Dnes sú indiánske rezervácie tie najchudobnej-
šie miesta v Amerike. Mnoho mestských Indiánov na stre-
dozápade žije v getách (mestské rezervácie?), majú tam
mnoho problémov s chudobou a alkoholizmom. Peltier zos-

táva vo väzení. Bola nejaká nádej, že by ho Cl-
inton mohol omilostiť, ale zamietol to.

ZK: EŠTE NEJAKÉ OBLÚBENÉ KAPELY...

F: Discharge, Minor Threat, DRI, Negative Appro-
ach, Conflict, Black Flag, Grass, Rudimentary Pe-
ni, Napalm Death, AC-DC, Judas Priest, Chaos UK,
NOTA, Drop Dead, Disrupt, Los Cruces, Totalitar,
Mob 47, Uncurbed, Nausea, Partizans, Blitz, Poison
Idea, Crucifix, Capitalist Casualties a mnoho
dalších!

ZK: DÍK ZA VŠETKY TVOJE ODPOVEDE. CHCEŠ NIEČO
DODAŤ?

F: Tento rozhovor bol dosť dlhý, tak už len
kontakt: HAVOC RECORDS

PO BOX 8585

MINNEAPOLIS, MN, 55408
USA

www.HAVOCREX.com

TEXTY CODE 13:

"The crash out"

Vyrastení na predmestí
na zlej strane cesty
Vykopnutý v šestnástich
a nikdy sa neobzerajúci späť
Nikdy som si nemyslel že
by som sa vrátil
do ulíc kde som vyrástol
pretože sa na tam snažili
kontrolovať a ponižovať
Som späť na predmestí
aby som im ukázal,
že som sa nezmenil
Som späť na predmestí
ukázať im, čo to bolo za
obdobie
O 15 rokov starší a stále
im plávajú do tváre
Som späť na predmestí
ukázať im prečo som odtiaľ
odišiel
Pôjdem späť do mojej
starej školy
a poviem im že na môžem
bozať v rít
pretože som nevstúpil do
ich armády
a nepumpoval ich plyn
skúšali mi vymyť mozog
mal som nasledovať ich
hlúpe pravidlá
Najšikovnejšia vec
čo som urobil bola, že
som vypadol z ich skurvenej

školy
Cesta životom, ktorá
mi ponúkali
bola plná lží
pracovať ako sluha
až kým nezomriem
Som rád, že som nekúpil
tie klamstvá
ktoré mi predávali

"Propaganda control"

Bezceňná nostalgia naplní
tvoju hlavu
Predstieraný rock'n'roll
nie je mŕtv
Neveríš v nič
ale médiá klamú
Ruky Veľkého Brata
rozhodujú o tvojom osude
jeho mysl pracuje preto-
že ty nemáš mozog
Ponúkaná hra je trik
na teba
Kontrolujú všetko čo robíš
Pravda je tvrdá
musíš to pochopiť
Mysli za seba, čo robiť
a tvojím životom
Nebud časťou tohto
korporátneho odpadu
Mysli za seba
kým ešte môžeš

"In your head"

Tak ako povedali Minor Threat
máš v hlave vykonávateľa
či si svoj život pre seba a
nie pre to čo povedal Cippo
zmätené bohaté decká
hladajúce vyššiu pravdu
náboženstvo je len ďalšou
drogou
a kultúry využívajú mládež
Mysli za seba a odmietni sa
pridať k ich stádu
Držte všetky svoje náboženstvá
preč od môjho punk-rocku
Netvrdím, že mám odpovede
ktoré hľadáte
Hare Krišna patrí na letiská
nie do haracoru
Straight-edge by ti malo
oslobodiť myseľ, aby si si vybral
lenže ty si si vybral
že nebudeš rozmyšľať
len nasledovať niekoho pravidlá

"Shady acres"

Zabudnuté mená, založené sny
ponechané bez zmyslu o realite
zničení vekom a chorobou
až všetko čo zostalo sú len spomienky
Donútení žiť až kým neumrú
v domove dôchodcov
Krutá demencia vykráda ich mysle
zatiaľ čo ich deti ich obľubujú
pustošiac učty, ktoré treba zaplatiť
žiadne rozhodnutia
vážni v sterilizovanej klietke
obete kvôli svojej starobe
Umierajúca predstava unaveného starca
sníva o inom odchode

Drahý Maximum Rock N' Roll,
bol som pekne odfajčený, keď som videl tú záplavu
listov prosiacich vašich čitateľov, aby išli voliť.
Držte krok s realitou ľudí. Nezáleží na tom, či bu-
de zvolený Jello Biafra, Steve Goff alebo Sid Vyje-
baný Vicious, volením politikov nepríde žiadna po-
datná zmena. Podvod nazývaný demokracia bol zma-
nipulovaný už od začiatku. Bol vytvorený bohatými,
bielymi a mužskými vlastními, aby si chránili svo-
je záujmy a toto trvá už vyše 200 rokov. Jediné po-
datné zmeny v tejto krajine, ako občianske práva
žien a černochovej, či stiahnutie amerických jednotiek
z Vietnamu prišli, keď sa masy ľudí vydali do ulíc
a silou si vynútili ústupky. Myslite, že keď bude
nejaký z vašich slobodomyselných idealistických
reformných politikov zvolený, tak štát jednoducho
odkvitne preč? Ospravedlní sa vám vláda za to, že
vám každý mesiac berie peniaze a vráti vám ich späť?
Prestane vás mlátiť polícia za to ako vyzeráte?
Myslite si, že sa vojenský priemyselný komplex
rozpuští a začnú sa vyrábať ekologické láskyplné
zbrane? Štát nie je dobročinný nástroj, ktorý môže
byť zmenený. Je to gigantická byrokracia, ktorá ex-
istuje, aby slúžila bohatej elite a vojenskému kom-
plexu. Štát má obrovskú silu a zasahuje do všetkých
aspektov nášho života. Skutočnou podstatou pod-
statou štátu bude vždy pracovať na rozšírení tejto
sily, nie na jej obmedzovaní a ťahať nás bližšie
a bližšie ku totalitnej kontrole. Kohokolvek vo-
lí, štát a autorita zvíťazia, stále budeš zdanený,
bitý, kontrolovaný a keď si žena, menšina, chudobný
alebo gay budeš diskriminovaný a budeš s tebou za-
obchádzane ako s občanom druhej kategórie. Účasťou
vo volebnom podvode nielen slúžiš na zvečnení tohto
šialeného systému, ale mu aj dávaš svoj súhlas a
legitimizuješ ho. Pristupuješ na mediálne divadlo "si-
obodného výberu", ktorý sa redukuje na Coca alebo
Pepsi, Demopublikánov alebo Republikratov. Kráčaš si
z volieb uspokojený, že máš nejakú, akokoľvek malú
kontrolu nad svojím osudom. Si oklamán konzument a
blázon, pretože výber ktorý ti ponúkajú, nie je ani
zďaleka žiadnym výberom. Tvoj "protestný hlas" nes-
lúži "dobru". Si absolútne nevšímavý hlupák, ktorého

systém potrebuje, aby nasýtil svoje továrne a armádu.
Všetci patetickí hlupáci, ktorí píšete svojmu kongre-
smanovi, máte beznádejne vymyté mozgy týmto divadlom
a vlastne si zaslúžite byť ovládaný ďalším kovbojs-
kým hercom. Štát nemôže byť reformovaný, on musí byť
zničený! Keď vás znepokojujú sociálne otázky, prečo
nie ste aktívny v organizáciách ako ACT-UP, FOOD NOT
BOMBS alebo ANTI-RACIST ACTION vo vašom okolí, nami-
sto zabíjania času politikou. Jediná cesta ako zmeniť
tento systém je revolúcia, ktorá zničí štát, a nie nah-
radenie jedného vládcu ďalším. Keď som sa dostal do sa-
ceny v 80-om, anarchia a punk šli ruka v ruku, a aj ap-
olitickí altopunk vedeli, že lepšie je nevoliť. Nechcem
nič menej ako anarchiu a slobodu. Keď ste takí hlúpi,
že necháte na druhých aby vás ovládali a kontrolovali
váš život, tak sa ani nemusíte nazývať punk.

-Felix von Havoc-

Tento list napísal Felix okolo volieb v roku 1992

Maximum Rock N' Roll

Společenství lásky

J sme na vrcholku hory jménem Wachusett. Je předjaří, pozdě odpoledne. Na obloze ani mráčku a jak se slunce blíží k západnímu obzoru, začíná se zvedat ostrý vítr. Výstup nám trval jen pár hodin, protože je to spíš jen kopec, který však je velmi starý, daleko starší než vrcholky Skalistých hor na západě. Když byla tato hora mladá, vypínala se do výše 8 000 m, avšak dnes je jen sotva 300 m nad mořem. Mnoho, velmi mnoho pamatuje a proto je to velmi posvátné místo.

Hory mají velmi mimořádnou moc. Každá má svého ducha, svou zvláštní kvalitu, svou osobitost. Když na horu sami vystoupíte a budete tam o samotě, máte možnost se s ní důvěrněji seznámit. Jestliže se otevřete, osloví vás. Její moc a moudrost nezávisí na její velikosti. Můj lid zná Wachusett už 10 000 let. V době, když sem přišli naši předci, byla už velmi stará. Ty tisíce let, co jsme pod ní žili jako osadníci, jsou pro ni pouhý okamžik. Od pradávky do jedné chvíle příslušníci kmene na ni vystupovali a o samotě tu tábořili, aby našli vizi či odpověď na těžký problém. Právě zde náčelník METAKOM, bílým lidem známý jako král FILIP, konal velkou radu kmenů a národů, když doufal, že se mu podaří sjednotit náš lid, aby od našich břehů zahnal proradné anglické dobyvatele. Často zde pocítuji jeho přítomnost. Stojím zde, na temeni hory, a živě si představuji shromážděné kmeny přišlé ze všech stran, jak miřetlivě s úctou naslouchají výzvám velkého sachema. Když se rozhlédli, mohli sledit na osady Angličanů, které se neúprosně rozpínaly po indiánské zemi. Britské zákony a zvyky čím dál tím víc ovládaly zemi i její lid. Během 55 let se Angličani z vítaných hostů a přátel proměnili v dobyvatele. Nastal čas postavit se na rozhodný odpor. Ale bylo už pozdě. Příliš mnoho indiánských vesnic bylo vyhlášeno evropskými chorobami a nakaženi křesťanstvím, takže onu bývalou pravou jednotu už nebylo možno obnovit. A tak byl poslední odpor mého lidu roku 1676 zlomen. Anglická vláda byla nastolena.

Tam dole, kde se kdysi rozkládaly vsi Nipmuků, obklopené prastarými listnatými lesy, dnes vidíme města Fitchburg, Leominster a Worcester. Na severu je viditelný krásný osamělý vrchol Monadnock, další pro indiány posvátná hora. Na východě leží Ktaahlin, posvátná hora kmene Wabanakiů, kde pramení řeka Penobscot.

Vrcholek hory je vhodné místo, které umožňuje to vše, o čem jsme hovořili, spojit do jediné vize tak, abychom spatřili celek.

Hovořili jsme o potřebě důvěry, zvláště o důvěře v Cestu stvoření. Hovořil jsem o potřebě důvěry v naši schopnost jít za svou vizí, abychom našli naši cestu na Stezce srdce, na níž každý krok musí být vědomý jako modlitba.

Mluvil jsem o prazákladní Tradici, nauce, kterou každý z nás má možnost poznat, jestliže ji vroucně hledá. Podle našich stařešinů na prvním místě tohoto učení je úcta a láskyplná péče o naši posvátnou Matku-Zemi, jakož i úcta o veškeré tvory, naše příbuzné, s nimiž se podílíme o tuto matku.

Hovořili jsme o posvátném kruhu. Pocho-pili jsme, že k tomu, abychom plnili tyto příkázání, my lidé se musíme shromažďovat v kruhu se společným úmyslem pečovat o tu část Matky-Země, která nám skýtá přístřeší a obživu, starat se o sebe navzájem a o všechny ostatní jsoucna, která s námi berou účastenství na této zemi.

Tento druh společenské organizace se nazývá KMEN. Domorodé kmeny Severní Ameriky a mnoha jiných domorodců v celém světě měly k rostlinám, zvířatům, vodám i půdě vztah opatrovnické zodpovědnosti, rozšířený na celá obývaná údolí či rozvodí i oblasti, v níž byli živi. Tyto kmenové tradice udržovaly lidi v harmonii s jejich ekosystémem i navzájem mezi sebou. Avšak civilizace má sklon zničit i samotnou vzpomínku na onen harmonický vztah.

Mnoho lidí má svůj smysl dějin svázán s tím, co bylo napsáno. Můj smysl dějin je daleko širší. Historické záznamy jsou staré jen pár tisíc let. Ale můj lid tu žil nekonečně déle. Civilizace je jen krátkodobý experiment, který se příliš nevydařil. Podíváme-li se na to z dlouhodobější perspektivy, snad to ještě můžeme napravit.

Pohledme na Zemi z ptáčích perspektivy, na domky, města, cesty, pole, lesy, údolí, řeky a hory. Tato Země už existuje miliardy let a sám život se objevil před milióny let. Nikdo nebyl vlastníkem či pánem této země. Země i všichni její tvorové prospívali. Každý si bral jen tolik, kolik potřeboval k přežití. Člověk na Zemi žije - no řekněme milión let - aniž by ji vlastnil, či nad ní panoval. Teprve před pár tisíci let se začal rozšiřovat po Asii, severozápadní Africe a jihozápadní Evropě pojem soukromého vlastnictví. Potom vznikly hranice, vojska, města, státy a imperia.

Avšak americkou zemi, kterou vidíme s hory, nikdo nevlastnil, dokud si o něco málo víc jak před 300 lety angličtí osadníci nezačali kupovat pozemky od Společnosti Massachusettského zálivu, která si nezákonně přisvojila celé toto území, kde do té doby žil indiánský lid, aniž by postavil jedinou zeď či plot. Indiáni se obešli bez zeměměřičů a zápisů do pozemkových knih, nikdy na zemi nevytýčili dělicí čáru, nikdy nedobývali cizí území, ba ani si na ně nečinili nárok. Nikdy neusilovali změnit zvyky a obyčeje svých sousedů a nikdy ni-

komu neodmítli pohostinnost. Po deset tisíc let můj lid žil v harmonii se všemi tvory, kteří s ním tuto zemi sdíleli. A po celou tu dobu nám tato zem štědrě skýtala svou hojnost. Pro každého byl dostatek a všem se dařilo dobře.

Když se před 4 staletími dole v údolí v některé indiánské osadě narodilo dítě, mělo na této zemi zajištěno své místo. Byla jistota, že bude mít svůj spravedlivý podíl na darech Matky - Země. To dítě mělo jistotu, že spočívá v podpůrné síti širší rodiny, mnoha příbuzných, celého kmene, k němuž přináleželo, celého společenství zvířat, rostlin, hor a řek. Indiánské dítě vyrůstalo v přátelském světě, bylo vítané a mělo své pevné místo.

Když se dnes tam dole narodí v jedné z nemocnic, má jen malou naději, že bude vyrůstat v milující rodině či domově a že bude mít v tomto světě zabezpečené místo. Jen velmi málo procento rodičů bude žít trvale spolu, harmonicky a v lásce. Kojenec nemůže očekávat tolik potřebné oceňování a podporu skupiny na způsob kmene. Nemůže ani očekávat, že se bude moci svobodně podílet na úrodě polí a hojnosti lesů a řek. Tyto děti nevyrostou, aby si svobodně vlastníma rukama stavěly své rodinné domky, aby obdělávaly zahrady či pole, lovily a rybařily volně na území svého kmene. Nenajdou-li práci, budou odkázány na sociální podporu nebo vstup do armády. Budou-li mít štěstí, budou trávit jednu třetinu života nudou, otupující mechanickou prací v továrnách, které jsou zdrojem znečišťování všech složek životního prostředí, a které chrlí podřadné, nepotřebné šunty a výrobky s plánovitě zabudovaným zastaráváním, aby tak přispěly k hroživě narůstající hoře odpadků, zamořujících povrch země. Budou-li se cítit bezmocné, nebudou mít možnost ovlivnit rozhodování o užívání půdy a zdrojů rodného kraje. Bude jim vštěpováno, že na rozhodování vůbec nemají právo, protože přece půda patří jiným. A tak jim nezbude než se spokojit s tím, že budou platit čínži, nakupovat v samoobsluhách potraviny a potřeby pro domácnost, splácet auto a televizor, v sobotu večer se opíjet a příliš neuvažovat ani o vykořisťování a znečišťování jejich ekosystému, na němž závisí zachování života planety Země, ani o utlačování chudých národů, hladomorů a válek, které pro většinu lidí tam dole neznamena více než další televizní program.

Avšak je v naší moci to vše změnit!

Manitonquat (Medicine Story)
z knihy Návrat ke stvoření

MEDIA CHILDREN "Civilised beast"

Zvierať v laboratóriách trpia a zomierajú pripútané ku prístrojom a elektrickými šokmi
Zvierať na farmách trpia a zomierajú vykrmované v temných maštaliach
Zvierať v obchodoch trpia a zomierajú v preplnených skatuliach bez šance utiecť na slobodu
Zvierať na rodeo trpia a zomierajú chované ako zábavné predmety
Všade zvierať trpia a zomierajú, ľudí to nezaujíma, nepoznajú zľutovanie KTO JE TU CIVILIZOVANÝ?

CONCRETE SOX "Torn"

Človek vedie vojnu na vlastnej planéte pokiaľ nezostane len človek
Pre peniaze ničí rovnaké bytosti ako je on sám
Šialene silná ambiciózná myseľ sa snaží dosiahnuť vrchol
A nie je jednoduché to zastaviť v tomto tichom a mŕtvom svete
Nakupuje za svoje peniaze a užíva si Zaplatí za svoje nové bohatstvo a zomre
Jeho zabíjanie je len hrabivosť, ktorú prináša jeho životný štýl
K dosiahnutiu týchto vecí je znásilňovaná príroda

EARTH LIBERATION FRONT

VRAVÍŠ ŽE SI ČLENOM E.L.F.ČO ZNAČENÁ E.L.F.? E.L.F.:E.L.F.znamená Earth Liberation Front.Je to ako ako-A.L.F.Väčšina členov E.L.F. podporujú A.L.F.Oslobodenie zvierat a ekobrana ide ruka v ruku.Je nemožné spôsobovať ekologické a environmentálne škody bez ubližovania zvieratám.Zober si napríklad stavanie ciest.Cesty majú sklon spôsobovať väčšinu ekologických škôd.Sú budované cez lesy a ďalšie dôležité ekologické miesta.Môžeme subotovať hony,nepretržite skúšať chrániť životy,napr.jelenov,ale potom dovolit zabíť tých istých jelenov rukami stavebných spoločností zničujúc ich prírodných domovov-je to šialené.

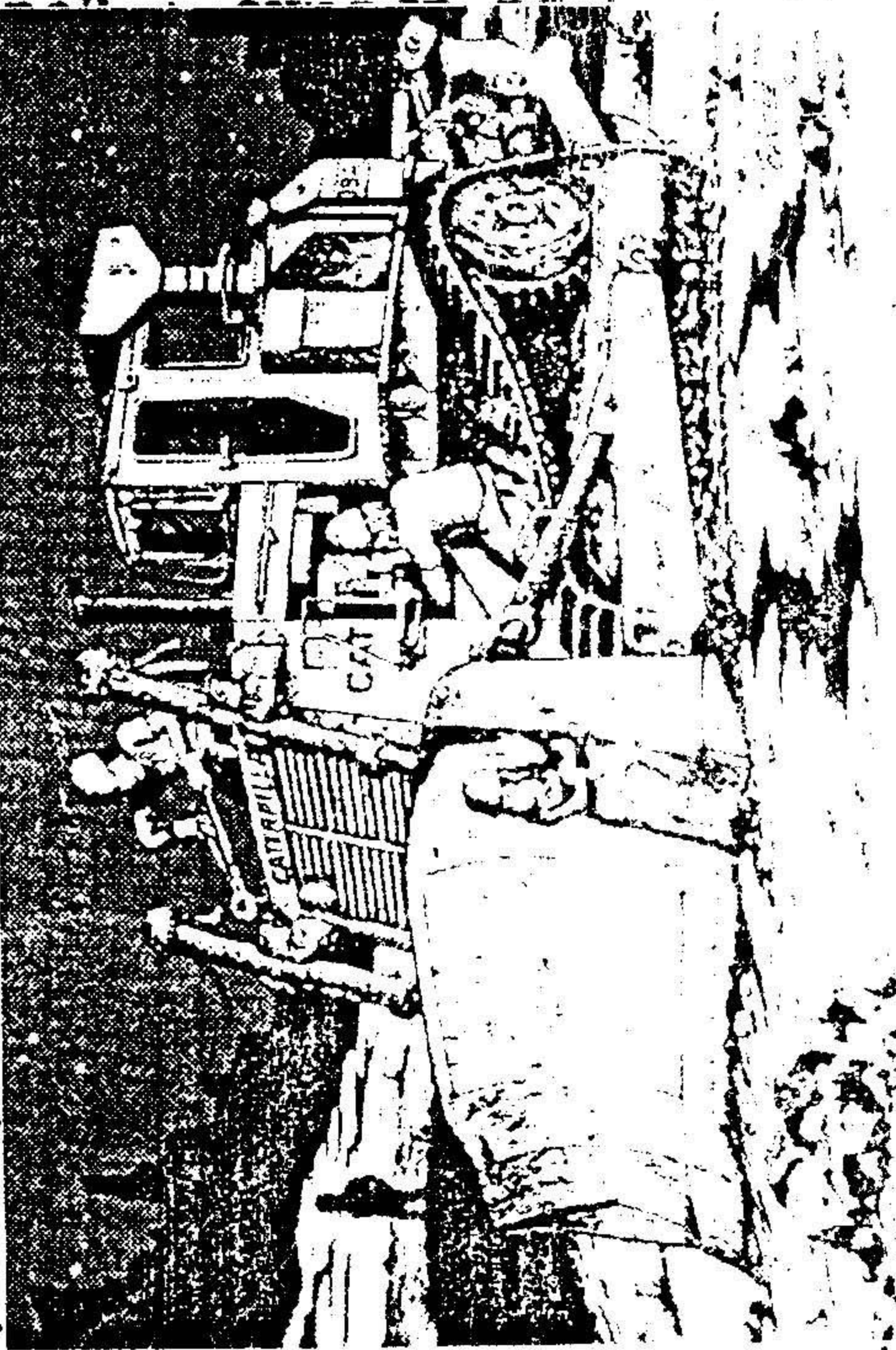
KEDY SA E.L.F.SFORMOVAL?

E.L.F.:To je ľahké.E.L.F.bol založený v Británii v 1992.Predtým v roku 1991 prišlo do Británie radikálne americké ekologické hnutie Earth Firstia v krátkom čase sa stalo populárnym.S posolstvom hlbínnej ekologickej prítahovalo vela aktivistov ochrany zvierat,ako aj mňa.Tiež dalo silu spať ľuďom,dovolujuúc nám zobrať kontrolu a brániť naše vlastné miestne prostredie.To všetko bolo veľmi inšpirujúce.

OKREM KLINCOVANIA STROMOV SI E.L.F.TIEŽ VYBERÁ ZA TERČ RYBÁRSKE STVOVY.PREČO? E.L.F.:Rybárstvo,ako všetky krvavé športy,je útokom na divoký život.E.L.F.je zviazaný k ochrane všetkých foriem divokého života,či už zvierat alebo rastlín.Dôvod prečo si ja osobne vyberám za terč rybárov radšej ako ďalšie druhy krvavých športov je jednoduchý.Rybárstvo je opomínaný krvavý šport.V Anglicku máme tisíce subotárov,ktorý každý týždeň skúšajú zachraňovať životy milých kožušinových zvieratiek.Ale ryby nie sú milé,tak sú často ignorované.Ešte ako hlbinný ekolog viem,že všetky životy sú si rovné a všetky musia byť ochránované.

PRIZNÁVATE SA KU KLINCOVANIU STROMOV.PREČO TO ROBIETE?

E.L.F.:Klincovanie stromov sa robí kvôli zastaveniu deštrukcie lesov.Ničenie lesov je priamy útok na prírodu.Pílenie stromov ničí ekologické miesta a zbavuje zvieratá ich prírodného prostredia.Dôvod,pre ktorý červené veveričky umierajú nie je ich zavedenie sivými veveričkami.Je to kvôli tomu,že prirodzené prostredie červených veveričiek je ničené.Podobne,nemôžeš chrániť medvede a vlky v Severnej Amerike,keď dovolíš aby ich prostredie bolo zničené.Klincovanie stromov je cesta ako brániť a ochraňovať prostredie-a zachovať divoký život.Aj zvieracie aj rastlinné druhy sa stávajú ohrozené pretože ich prirodzené prostredie je ničené.

ALE NIE JE E.L.F. KLINCOVANIE STROMOV "NÁSILNÝ" AKT?NIE JE E.L.F.ZAVLÁDANÁ KU NENÁSILLIU? E.L.F.:Earth Liberation Front je totálne zviazaný ku nenásilliu a klincovanie nie je akt nenásillia.Je to zatkanie kúsok železa,napríklad 15cm klincov kmeňa stromu.Keď je strom pílený,tak zničí pílu.Keď má strom v sebe klincov len čo nan udrie čepeľ píly,tak je zničená/poškodená/.V Amerike bol jeden "slávny"incident,keď sa píla rozbila údajne na zabitom klinci.Pravda je však tá,že čepeľ na píle nebola dobre udržiavaná a mohla sa rozbiť keď narazila na niečo tvrdšie.Mohol to byť aj náboj z polovnikovej pušky.Dobre udržiavať čepeľ sa nerozbiže keď narazí na klince a nikomu neublíži.

JEDEN Z VAŠICH HLAVNÝCH TERČOV,KEĎ KLINCujete STROMY JE "FORESTRY COMMISSION, PREČO?

E.L.F.:Forestry Commission je posadnutá vysádzaním borovic.Oni idú do lesov spíliť všetky stromy a potom zasadia hromadu rovnakých borovic,ktoré neskôr zase spíliť.fieto borovice znečistujú pôdu a vyhuby všetku ostatnú flóru v lese.Rovnako ako vegánsky zvieraci aktivista mám ďalší dôvod nenávidieť Forestry Commission:oni zabíjajú jelene.Len nedávno v Škótsku F.C.povraždila gravidné lane mimo loveckej sezony.Urobili to preto,lebo požírali mladé stromky.Niektoré z nich boli len 6 týždňov po pôrode.Lane boli zastrelané.nenarodené srnčatá boli vyrezané z materníc a ponechané zmrieť.Bolo to tak strašné,že aj miestni polovníci to považovali za barbarstvo.

NIKDY SA NEZNEMOKOJUJES,ŽE MÔŽEŠ BYŤ CHYTENÝ A SKONČIŤ VO VÄZENÍ?

E.L.F.:Samozrejme.Koho by to neznepekovovalo?Ale viem,že nemôžem len tak stať sa terorizovaným ako sú lesy ničené,zvieratá terorizované a zneužívané,ako ekologická deštrukcia berie miesta a ľudská rasa mení Zem na hromadu smetí.Musíme tomu zabrániť.Nemôžme čakať,že to niekto urobí za nás.Musíme to urobiť sami-a keby to znamenalo skončiť vo väzení,tak nech tak je.Okrem toho,bol som zavretý tri roky,a nie je to ani spoločnice také zlé ako by si si myslel.

Piesneň,ktorú som zvykol počúvať ako teenager mala slová:

"Každý hľadá hrdinu.Každý hľadá Kazatela.Každý hľadá osobu,ktorá môže... Ale čo oni nevedia,čo oni nevidia,že všetko záleží na tebe a mne."

Ako veľmi pravdivé to je.Nesed celý deň na zadku čakajúc na niekoho iného kto zničí stroje ničiace Zem v tvojom okolí,alebo zachráni zvieratá z miestneho laboratoria.Chod a urob to sám.Len vstan a buď aktívny!

„DŮRAZNĚ ODMÍETAM
TVRZENÍ, ŽE NAJVÍCE
PROSPĚCH Z BOMBARDI-
VANIA AFGANISTÁNU
MA AMERICKÁ EKONOMIKA
A HLAVNĚ ZBROJÁRSKÉ
KORPORÁCIE, TOTO OHO
VYKÁDÁNIE JE SÚČASŤOU
ŠPINAVEJ KAMPANE, KTORÁ
PROTI NÁM VEDIE. BULVÁR-
NE ČASOPISY AKO JE NÁP-
RÍKLAD, Z AČAROVANÝ KRUH
FINANČNE PODPOROVANÉ
Z TERORISTICKÝCH KRUHOV“